

Udskriftsdato: 3. januar 2026

2008/1 LSF 199 (Gældende)

**Forslag til Lov om ændring af ligningsloven og forskellige andre love
(Beskatning af personalegoder, befordringsfradrag, gavefradrag,
dagplejefradrag og rejsefradrag m.v.)**

Ministerium: Skatteministeriet

Journalnummer: Skattemin., j.nr. 2009-311-0028

Forslag

til

Lov om ændring af ligningsloven og forskellige andre love

(Beskatning af personalegoder, befordringsfradrag, gavefradrag, dagplejefradrag og rejsefradrag m.v.)

§ 1

I lov om påligningen af indkomstskat til staten (ligningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 176 af 11. marts 2009, foretages følgende ændringer:

1. I § 5, *stk. 1*, ændres »jf. dog stk. 2, 5, 6 og 7« til: »jf. dog stk. 2, 5, 6, 7, og 8«.
2. I § 7, *nr. 11*, ændres »§ 52, stk. 3, nr. 3,« til: »§ 52, stk. 3, nr. 8,«.
3. I § 7, *nr. 24*, udgår »eller får forskud på«.
4. I § 7, *nr. 24*, ændres »§ 6, stk. 4, i lov nr. 285 af 25. april 2001 om ændring af lov om social pension og andre love. (Førtidspensionsreform).« til: »lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v.«
5. I § 7 A, *stk. 1, nr. 1*, indsættes efter 4. pkt.:
»Denne båndlæggelse ophæves dog, hvis den ansatte bliver berettiget til førtidspension eller afgår ved døden.«
6. I § 7 A, *stk. 1, nr. 2*, ændres »12.450 kr.« til: »22.800 kr. (2010-niveau)«.
7. I § 7 A, *stk. 1, nr. 2*, indsættes efter 4. pkt.:
»Denne båndlæggelse ophæves dog, hvis den ansatte bliver berettiget til førtidspension eller afgår ved døden.«
8. I § 7 A, *stk. 1, nr. 2*, ændres »Beløbet« til: »Grundbeløbet«.
9. § 7 A, *stk. 1, nr. 3*, ophæves.
10. I § 7 A, *stk. 2*, udgår »eller obligationer«.
11. § 7 A, *stk. 2, 6. pkt.*, affattes således:
»Medarbejderaktierne skal have samme rettigheder som selskabets øvrige aktier af samme klasse, idet der dog ses bort fra en eventuel pligt til at afstå aktierne til det udstedende selskab til værdien, og medarbejderaktierne må ikke udgøre en særlig aktieklasse.«
12. I § 7 H, *stk. 1*, udgår »litra a,«.
13. § 7 H, *stk. 2, nr. 2*, affattes således:
»2) At den ansatte i samme år modtager aktier og købe- og tegningsretter, hvor værdien af de modtagne aktier m.v. ikke overstiger 10 pct. af den ansattes årsløn.«
14. § 7 H, *stk. 4*, affattes således:

»Stk. 4. Hvis det selskab efter stk. 2, nr. 3, der yder aktier eller købe- eller tegningsretter, eller det selskab efter stk. 2, nr. 4, hvori den ansatte kan erhverve aktier, inden den ansattes udnyttelse af retten eller erhvervelse af aktien indgår i en fusion, spaltning, tilførsel af aktiver eller aktieombytning og der som følge af denne omstrukturering foretages en ændring af den aftale om vederlaget, som selskabet og den ansatte har indgået, anses den ansatte ikke for at have afstået aftalen om vederlaget. Det er en betingelse herfor, at det selskab, hvori den pågældende er ansat efter fusionen, spaltningen, tilførslen af aktiver eller aktieombytningen, og den ansatte efter stk. 2, nr. 1, aftaler, at reglerne i denne bestemmelse skal finde anvendelse på det vederlag, som den ansatte modtager efter omstruktureringen som nævnt i 1. pkt. Der indtræder efter stk. 1 et nyt tidspunkt for vurderingen af, om betingelserne i stk. 2, nr. 2-4, 6 og 7, er opfyldt. Betingelsen i stk. 2, nr. 2, om, at værdien af de modtagne købe- eller tegningsretter ikke må overstige 10 pct. af den ansattes årsløn, gælder dog ikke, i det omfang værdien af de modtagne købe- eller tegningsretter efter omstruktureringen svarer til værdien før omstruktureringen. 3. pkt. finder ikke anvendelse i tilfælde som nævnt i 4. pkt., og 4. pkt. finder tilsvarende anvendelse på tilsagn om aktier.«

15. I § 7 H, stk. 7, udgår »litra a,«.

16. § 7 H, stk. 7, 5.-7. pkt., ophæves.

17. I § 7 H, stk. 7, 8. pkt., der bliver 5. pkt., ændres »samtidig med indgivelse af selskabets regnskab efter skattekontrollovens § 3, stk. 2,« til: »ved selvangivelsesfristen i skattekontrollovens § 4, stk. 2,«.

18. I § 7 H, stk. 7, ændres »regnskabsår« til: »indkomstår«.

19. I § 7 H, stk. 7, indsættes som 9. pkt.:

»Told- og skatteforvaltningen kan se bort fra overskridelse af fristen i 8. pkt.«

20. § 7 H, stk. 10, ophæves.

21. I § 7 M indsættes som stk. 3:

»Stk. 3. Uanset, at en person, der er omfattet af stk. 1 eller 2, får stillet multimedier omfattet af ligningslovens § 16, stk. 12, til rådighed til brug for vedkommendes bistand som led i foreningens skattefri virksomhed eller hjemmевærnets virksomhed, anses personen fortsat for ulønnet, og vedkommende er ikke skattepligtig af privat rådighed over de pågældende multimedier. Har en person, der er omfattet af stk. 1 eller 2, fået stillet multimedier som nævnt i 1. pkt. til rådighed, kan der ikke udbetales skattefri godtgørelse efter stk. 1 og 2 for udgifter, som modtageren afholder til tilsvarende ydelser.«

22. I § 7 O, stk. 2, ændres »7.900 kr.« til: »14.500 kr. (2010-niveau)«.

23. I § 7 Æ, stk. 1, nr. 1, ændres »1.650 kr.« til: »3.100 kr. (2010-niveau)« og »Beløbet« ændres til: »Grundbeløbet«.

24. § 8 A, stk. 1, 2. pkt., ophæves.

25. I § 8 A, stk. 1, 3. pkt., der bliver 2. pkt., ændres »7.900 kr.« til: »14.500 kr. (2010-niveau)«.

26. § 8 A, stk. 1, 3. pkt., som bliver 2. pkt., affattes således:

»Fradraget kan ikke udgøre mere end et grundbeløb på 14.500 kr. (2010-niveau), som reguleres efter personskattelovens § 20.«

27. I § 9, stk. 1, 1. pkt., ændres »3.000 kr.« til: »5.500 kr. (2010-niveau)«.

28. I § 9, stk. 1, 2. pkt., udgår »på 3.000 kr.«

29. I § 9 stk. 2, 1. pkt., indsættes efter »som lønmodtagere kan fradrage efter«: »§ 9 A,«.
30. I § 9 A, stk. 2, nr. 1, ændres »320 kr.« til: »455 kr. (2010-niveau)« og »100 kr.« til: »142 kr. (2010-niveau)«.
31. I § 9 A, stk. 2, nr. 4, ændres »137 kr.« til: »195 kr. (2010-niveau)«.
32. § 9 A, stk. 3, 4.-6. pkt., ophæves.
33. § 9 A, stk. 5, affattes således:
»Stk. 5. Stk. 1-4 finder kun anvendelse, når rejsen varer mindst 24 timer. Det enkelte arbejdssted, jf. stk. 1, kan ved anvendelsen af standardsatserne i stk. 2, nr. 1-3, og stk. 4 højst anses for midlertidigt i de første 12 måneder. 2. pkt. finder ikke anvendelse, når arbejdsstedet er mobilt eller i takt med arbejdets udførelse eller færdiggørelse flytter sig over en strækning på mindst 8 km.«
34. § 9 A, stk. 6, affattes således:
»Stk. 6. En ny 12-måneders periode påbegyndes, når lønmodtageren skifter til et nyt midlertidigt arbejdssted, der ligger mindst 8 km ad normal transportvej fra det tidligere arbejdssted, eller når lønmodtageren har arbejdet i en sammenhængende periode på mindst 40 arbejdsdage på et andet arbejdssted før tilbagevenden til det tidligere midlertidige arbejdssted.«
35. I § 9 A, stk. 7, indsættes efter »stk. 1-4«: », eller overstiger et grundbeløb på 50.000 kr. (2010-niveau) i et indkomstår«.
36. I § 9 A, stk. 8, indsættes som 2. pkt.:
»Fradrag med satserne i stk. 2 og 3 kan dog ikke overstige et grundbeløb på 50.000 kr. (2010-niveau) i et indkomstår.«
37. § 9 A, stk. 9, affattes således:
»Stk. 9. Stk. 1-6 finder tilsvarende anvendelse på rejsegodtgørelser, der udbetales til medlemmer af eller medhjælpere for bestyrelser, udvalg, kommissioner, råd og lignende, hvad enten de er ulønnede eller aflønnes med et vederlag, der er A-indkomst, jf. kildeskattelovens § 43, stk. 2, litra a. Stk. 7 finder tilsvarende anvendelse for medlemmer af eller medhjælpere for bestyrelser, udvalg, kommissioner, råd og lignende, der modtager vederlag herfor, der er A-indkomst, jf. kildeskattelovens § 43, stk. 2, litra a.«
38. I § 9 A, stk. 11, indsættes efter 1. pkt.:
»Tilsvarende gælder for personer, der kan foretage fradrag efter § 3 i lov om beskatning af søfolk, jf. § 4, stk. 2, samt for personer, der kan anvende § 5, stk. 1, i lov om beskatning af søfolk, jf. § 5, stk. 4.«
39. I § 9 A indsættes som stk. 12:
»Stk. 12. Grundbeløbene i stk. 2, 7 og 8 reguleres årligt efter personskattelovens § 20. De regulerede beløb i stk. 2 afrundes opad til nærmeste kronebeløb.«
40. I § 9 C, stk. 3, 1. og 3. pkt., ændres »100 kilometer« til: »120 kilometer«.
41. I § 9 C, stk. 3, ændres to steder »2007-2013« til: »2007-2018«.
42. I § 9 C, stk. 3, ændres »Brønderslev-Dronninglund« til: »Brønderslev«.
43. I § 9 C, stk. 3, ændres »2013« til: »2018«.
44. § 9 C, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. For indkomstårene 2010 og 2011 kan yderligere fratrækkes en tillægsprocent på 25 pct. af befordringsfradraget som opgjort efter stk. 1-3 og 9, dog højst et maksimumbeløb på 6.000 kr. For indkomståret 2012 udgør tillægsprocenten 29 og maksimumbeløbet 7.000 kr. For indkomståret 2013 udgør tillægsprocenten 33 og maksimumbeløbet 7.900 kr. For indkomståret 2014 udgør tillægsprocenten 37 og maksimumbeløbet 8.900 kr. For indkomståret 2015 udgør tillægsprocenten 42 og maksimumbeløbet 10.100 kr. For indkomståret 2016 udgør tillægsprocenten 47 og maksimumbeløbet 11.300 kr. For indkomståret 2017 udgør tillægsprocenten 52 og maksimumbeløbet 12.500 kr. For indkomståret 2018 udgør tillægsprocenten 58 og maksimumbeløbet 13.900 kr. Fra indkomståret 2019 og frem udgør tillægsprocenten 64 og maksimumbeløbet 15.400 kr. For skattepligtige med en indkomst, der overstiger et grundbeløb på 248.700 kr. (2010-niveau), aftrappes tillægsprocenten i 2010 og 2011 med en aftrapningsprocent på 0,5 procentenheder pr. 1.000 kr., som indkomsten overstiger grundbeløbet. For indkomståret 2012 udgør aftrapningsprocenten 0,58. For indkomståret 2013 udgør aftrapningsprocenten 0,66. For indkomståret 2014 udgør aftrapningsprocenten 0,74. For indkomståret 2015 udgør aftrapningsprocenten 0,84. For indkomståret 2016 udgør aftrapningsprocenten 0,94. For indkomståret 2017 udgør aftrapningsprocenten 1,04. For indkomståret 2018 udgør aftrapningsprocenten 1,16. For indkomståret 2019 og frem udgør aftrapningsprocenten 1,28. Maksimumbeløbet reduceres fra 2010 og frem med 2,0 pct. pr. 1.000 kr., som indkomsten overstiger grundbeløbet. Indkomsten efter 10. pkt. omfatter indtægter m.v. efter lov om arbejdsmarkedsbidrag § 2, stk. 1, nr. 1 og 2, ydelser, der udbetales af en arbejdsløshedskasse efter lov om arbejdsløhedsforsikring m.v., dagpengegodtgørelser for 1. og 2. ledighedsdag, der udbetales af arbejdsgivere i henhold til § 84 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., sygedagpenge efter lov om sygedagpenge og barselsdagpenge efter barselsloven bortset fra dagpenge, der erstatter B-indkomst eller ydes som frivillig sikring efter § 45 i lov om sygedagpenge. Grundbeløbet reguleres efter personskattelovens § 20.«

45. I § 9 C, stk. 6, udgår »efter § 9, stk. 5«.

46. I § 9 F, stk. 1, 1. pkt., ændres »23.200 kr.« til: »44.300 kr. (2010-niveau)«.

47. I § 9 F, stk. 1, 2. pkt., ændres »23.200 kr.« til: »grundbeløbet«.

48. I § 9 F, stk. 2, nr. 2, ændres »22.900 kr.« til: »grundbeløbet«.

49. § 9 F, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Grundbeløbet i stk. 1 reguleres efter personskattelovens § 20.«

50. I § 9 H, stk. 1, ændres »dagplejere, der udfører privat dagpasning omfattet af kapitel 13 i lov om social service eller kommunalt formidlet dagpleje omfattet af kapitel 7 i lov om social service« til: »dagplejere, der udfører kommunal eller privat dagpleje efter § 21, stk. 2 eller 3, i lov om dag-, fritids- og klubtilbud m.v. til børn og unge, eller privat pasning i eget hjem efter kapitel 14, i lov om dag-, fritids og klubtilbud m.v. til børn og unge«.

51. § 9 H, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. For indkomstårene 2010 og 2011 udgør procenten 46. For indkomståret 2012 udgør procenten 47. For indkomståret 2013 udgør procenten 48. For indkomståret 2014 udgør procenten 50. For indkomståret 2015 udgør procenten 52. For indkomståret 2016 udgør procenten 54. For indkomståret 2017 udgør procenten 56. For indkomståret 2018 udgør procenten 58. For indkomståret 2019 og frem udgør procenten 60.«

52. I § 11, stk. 1, ændres »det af socialministeren fastsatte normalbidrag« til: »normalbidraget, jf. § 14 i lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag«.

53. I § 16, stk. 3, ændres »3.000 kr.« til: »5.500 kr. (2010-niveau)«.

54. § 16, stk. 3, nr. 3, affattes således: »Multimedier, jf. stk. 12.«

55. I § 16, stk. 4, indsættes efter 2. pkt.:

»Til den skattepligtige værdi medregnes et miljøtillæg. Miljøtillægget udgør den årlige afgift eksklusiv udligningsafgift og privatbenyttelsestillæg, der skal betales for bilen efter brændstofforbrugsafgiftsloven eller efter vægtafgiftsloven.«

56. I § 16, stk. 4, ændres »1.-5. pkt.« til: »1.-7. pkt.«

57. I § 16, stk. 4, ændres »7. pkt.« til: »9. pkt.«

58. I § 16, stk. 4, ændres »1.-7. pkt.« til: »1.-9. pkt.«

59. I § 16, stk. 4, ændres to steder »1.-9. pkt.« til: »1.-11. pkt.«

60. § 16, stk. 12, affattes således:

»Stk. 12. Den skattepligtige værdi af et eller flere multimedier, der er stillet til rådighed af en eller flere arbejdsgivere m.v. som nævnt i stk. 1, for den skattepligtiges private benyttelse, udgør et grundbeløb på 3.000 kr. (2010-niveau). Ved multimedier forstås computer med sædvanligt tilbehør, telefon, herunder oprettelses-, abonnements- og forbrugsudgifter samt selve telefonapparatet, og adgang til datakommunikation via en internetforbindelse, herunder engangsudgiften til etablering af internetforbindelsen. Den skattepligtige værdi nedsættes ikke med den skattepligtiges eventuelle betaling i indkomståret for råderetten eller brugen. Har samtlige goder, der er stillet til rådighed for den skattepligtiges private benyttelse, kun været stillet til rådighed en del af året, nedsættes den skattepligtige værdi svarende til det antal hele måneder, hvori ingen af goderne har været til rådighed. Grundbeløbet i 1. pkt. reguleres efter personskattelovens § 20.«

61. § 16, stk. 13, affattes således:

»Stk. 13. Stk. 1, 1. pkt., og stk. 12 finder tilsvarende anvendelse for selvstændigt erhvervsdrivende for så vidt angår multimedier, som indgår i den erhvervsmæssige virksomhed, og er stillet til rådighed for privat benyttelse. I dette tilfælde kan udgifter vedrørende de pågældende multimedier fradrages efter reglen om driftsomkostninger i statsskattelovens § 6, litra a.«

62. I § 17 B ændres »beskatning til kommunerne af faste ejendomme« til: »kommunal ejendomsskat«.

63. § 27 B ophæves.

§ 2

I lov om indkomstbeskatning af selvstændige erhvervsdrivende (virksomhedsskatteloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1075 af 10. september 2007, som ændret ved § 7 i lov nr. 1235 af 24. oktober 2007 og § 13 i lov nr. 530 af 17. juni 2008, foretages følgende ændring:

1. I § 1, stk. 3, 5. pkt., indsættes efter »Biler«: »og multimedier«.

§ 3

I lov om arbejdsmarkedsbidrag, jf. lovbekendtgørelse nr. 961 af 25. september 2008, som ændret ved lov nr. 1336 af 19. december 2008, foretages følgende ændringer:

1. I § 8, stk. 1, litra b, ændres »telefon« til: »multimedier«.

2. I § 11, stk. 9, ændres »telefon, sommerbolig« til: »sommerbolig, multimedier« og »Fri telefon, sommerboliger« til: »Frie sommerboliger, multimedier«.

§ 4.

I lov nr. 1337 af 19. december 2008 om ændring af ligningsloven, lov om vægtafgift af motorkøretøjer m.v. og registreringsafgiftsloven foretages følgende ændringer:

1. I § 1, nr. 7, ændres »7. pkt.« til: »9. pkt.«

§ 5

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. § 1, nr. 16 og 20, træder i kraft den 1. juli 2009.

Stk. 3. § 1, nr. 24 og 26, træder i kraft den 1. januar 2012.

Stk. 4. § 1, nr. 6, 8, 21-23, 25, 27-39, 41-43, 45-51, 53-54, 56-59, § 3 og § 4 har virkning fra og med indkomståret 2010.

Stk. 5. § 1, nr. 9-11, har virkning for udlodning af obligationer, der sker den 1. januar 2010 eller senere. Er der før den 22. april 2009 indgået aftale mellem den ansatte og virksomheden om udlodning af obligationer, finder ligningslovens § 7 A, stk. 1, nr. 3, og stk. 2, i den indtil ikrafttrædelsen af denne lov gældende affattelse fortsat anvendelse, såfremt aftalen ikke har en længere varighed end 12 måneder.

Stk. 6. § 1, nr. 12-15, har virkning for retserhvervelse af købe- og tegningsretter, der sker den 1. januar 2010 eller senere.

Stk. 7. § 1, nr. 40, har virkning fra og med indkomståret 2012.

Stk. 8. § 1, nr. 44, har virkning fra og med indkomståret 2010. For indkomståret 2010 opgøres indkomsten efter ligningslovens § 9 C, stk. 4, 10. pkt., for så vidt angår indtægter m.v. efter § 8, stk. 1, litra a, b, d og e, og § 10 i lov om arbejdsmarkedsbidrag, jf. lov bekendtgørelse nr. 961 af 25. september 2008, som ændret ved lov nr. 1336 af 19. december 2008.

Stk. 9. § 1, nr. 55, har virkning for biler, der er til rådighed for arbejdstageren fra og med indkomståret 2010.

Stk. 10. § 1, nr. 60 og 61, har virkning for multimedier, der er til rådighed for en arbejdstager eller en selvstændigt erhvervsdrivende fra og med indkomståret 2010. For computere med tilbehør, hvor der inden den 22. april 2009 er indgået aftale, hvorefter arbejdstageren skal betale arbejdsgiveren for at stille de pågældende goder til rådighed, og arbejdsgiveren skal afholde minimum 25 pct. af udgifterne ved at stille computeren med tilbehør til rådighed, jf. ligningslovens § 16, stk. 12, 3.-5. pkt., har lovforslagets § 1, nr. 60, først virkning fra og med indkomståret 2013. I de tilfælde, der er omfattet af 1. pkt., hvor arbejdstageren har betalt arbejdsgiveren for at få stillet computer med tilbehør til rådighed, kan arbejdstageren fradrage udgifterne dog højst 3.500 kr. årligt, i sin skattepligtige indkomst. Adgangen til fradrag er betinget af, at arbejdsgiveren afholder minimum 25 pct. af udgifterne ved at stille computeren med tilbehør til rådighed. Ved beregningen af, hvorvidt arbejdsgiveren opfylder forpligtelsen til at afholde minimum 25 pct. af udgifterne, kan medregnes arbejdsgiverens direkte omkostninger til erhvervelse eller leje af hard- eller software, arbejdsgiverens engangsudgift til etablering af en højhastigheds- eller bredbåndsadgang hos arbejdstageren samt arbejdsgiverens udgifter til deltagelse i pc-kurser m.v. for den enkelte arbejdstager, som får computer med tilbehør til rådighed.

Stk. 11. § 2 har virkning for multimedier, der er til rådighed for en selvstændigt erhvervsdrivende fra og med indkomståret 2010.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets enkelte elementer
- 2.1. Fjernelse af skattefordel ved medarbejderobligationer og 15 pct. regel for aktier
- 2.1.1. Gældende ret
- 2.1.1.1. Generelle medarbejderaktie- og obligationsordninger
- 2.1.1.2. Individuelle medarbejderaktieordninger
- 2.1.2. Lovforslaget
- 2.2. Bundfradrag for gaver til velgørende foreninger
- 2.2.1. Gældende ret
- 2.2.2. Lovforslaget
- 2.3. Loft over fradrag i henhold til rejseregler
- 2.3.1. Gældende ret
- 2.3.2. Lovforslaget
- 2.4. Befordringsfradrag
- 2.4.1. Gældende ret
- 2.4.1.1. Kompensation for lang daglig befordring
- 2.4.1.1.1. Forhøjet befordringsfradrag for lavere lønnede
- 2.4.1.1.2. Befordringsfradragssatsen for kørsel over 100 km pr. dag
- 2.4.1.1.3. Midlertidig ordning med forhøjet befordringsfradrag i udkantskommuner
- 2.4.2. Lovforslaget
- 2.4.2.1. Kompensation for lang daglig befordring
- 2.4.2.1.1. Forhøjet befordringsfradrag for lavere lønnede
- 2.4.2.1.2. Befordringsfradragssatsen for kørsel over 100 km pr. dag
- 2.4.2.1.3. Midlertidig ordning med forhøjet befordringsfradrag i udkantskommuner
- 2.5. Forhøjelse af standardfradraget for dagplejere
- 2.5.1. Gældende ret
- 2.5.2. Lovforslaget
- 2.6. Grønt miljøtillæg for firmabiler
- 2.6.1. Gældende ret
- 2.6.2. Lovforslaget
- 2.7. Multimediebeskatning
- 2.7.1. Gældende ret
- 2.7.2. Lovforslaget
3. Økonomiske konsekvenser for det offentlige
- 3.1. Fjernelse af skattefordel ved medarbejderobligationer og 15 pct. reglen for aktier
- 3.2. Bundfradrag for gaver til velgørende foreninger
- 3.3. Loft over fradrag i henhold til rejseregler
- 3.4. Befordringsfradraget
- 3.4.1. Gradvis forhøjelse af det særlige tillæg til befordringsfradraget for lavtlønnede

- 3.4.2. Kilometergrænsen for befodringsfradrag til den høje sats hæves fra 100 km til 120 km
- 3.4.3. Forlængelse af ordningen om forhøjet befodringsfradrag i udkantskommuner
- 3.5. Forhøjelse af standardfradraget for dagplejere
- 3.6. Grønt miljøtillæg for firmabiler
- 3.7. Multimediebeskatning
- 4. Administrative konsekvenser for det offentlige
- 5. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet
- 5.1. Fjernelse af skattefordel ved medarbejderobligationer og 15 pct. regel aktier
- 5.2. Loft over fradrag i henhold til rejseregler
- 5.3. Grønt miljøtillæg for firmabiler
- 5.4. Multimediebeskatning
- 6. Administrative konsekvenser for erhvervslivet
- 7. Administrative konsekvenser for borgerne
- 8. Miljømæssige konsekvenser
- 8.1. Befodringsfradraget
- 8.2. Grønt miljøtillæg for firmabiler
- 9. Forholdet til EU-retten
- 10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
- 11. Sammenfattende skema

1. Indledning

Regeringen (Venstre og Det Konservative Folkeparti) og Dansk Folkeparti har den 1. marts 2009 indgået en aftale om *Forårspakke 2.0*.

Følgende elementer fra *Forårspakke 2.0* indgår i dette lovforslag:

»Fjernelse af skattefordel ved medarbejderobligationer og 15 pct. regel for aktier

Medarbejderaktieordninger bidrager til at styrke aktiekulturen og motivere medarbejderne. De generelle medarbejderaktieordninger, der tilbydes alle ansatte, opretholdes derfor.

Ordningen for individuelle medarbejderaktier, hvor ansatte ubegrænset kan tildeles aktier, såfremt udnyttelseskursen er højst 15 pct. lavere end aktiernes kursværdi, giver mulighed for fuld aflønning som købe- og tegningsretter.

Parterne er enige om at afskaffe skattebegunstigelsen af ordningen.

Individuel aktieløn kan fortsat bruges til at motivere medarbejdere. Der vil således fortsat være mulighed for at give op til 10 pct. af lønnen som skattefri aktier eller købe- og tegningsretter.

Parterne er desuden enige om, at skattefordelen ved medarbejderobligationer afskaffes ud fra det hensyn, at alle dele af lønnen bør beskattes ensartet, og at der ikke er samme gode begrundelser for ordningen med obligationer som for aktier. Dermed ligestilles ansatte i private virksomheder, der udbyder obligationer, og fx ansatte i staten, hvor der ikke er adgang til medarbejderobligationer.

Initiativet træder i kraft 1. januar 2010.«

»Bundfradrag for gaver til velgørende foreninger

For at styrke tilskyndelsen til at støtte det humanitære arbejde er reglerne om fradrag for gaver til

almenvelgørende foreninger forbedret ad flere omgange. Senest blev det maksimale gavefradrag fordoblet fra og med 2007 i forbindelse med finansloven for 2007, så det i 2009 udgør 14.500 kr.

Gaver til velgørende foreninger, der gives ud over et bundfradrag på 500 kr., er i dag fradragsberettigede som et ligningsmæssigt fradrag.

Parterne er enige om fortsat at sikre en økonomisk tilskyndelse til at give gaver til velgørende formål. Fremover kan den fulde donation fradrages – op til den maksimale grænse - under forudsætning af, at det indberettes fra den modtagne organisation.«

»Loft over fradrag i henhold til rejseregler

Rejse- og opholdsudgifter, som afholdes af medarbejdere i forbindelse med arbejde, kan i et vist omfang sidestilles med private udgifter, som den pågældende under alle omstændigheder ville afholde. Fradragsreglerne understøtter imidlertid mobiliteten på arbejdsmarkedet.

Parterne er enige om at fradraget for rejseudgifter begrænses til 50.000 kr. pr. år med virkning fra 1. januar 2010.

Hermed begrænses også de meget store fradrag, som udenlandske medarbejdere, herunder fra Østeuropa, har kunnet foretage ved arbejde i Danmark.«

»Befordringsfradrag

Parterne ønsker at bevare en høj grad af mobilitet på arbejdsmarkedet. Den lavere skatteværdi af ligningsmæssige fradrag indebærer blandt andet, at værdien af tillægget på 25 pct. til befordringsfradraget for personer med indkomst under 248.700 kr. reduceres tilsvarende.

Parterne er derfor enige om, at tillægget øges fra 25 pct. til 64 pct. Det maksimale tillæg forhøjes samtidig fra 6.000 kr. til 15.400 kr. Det sikrer et uændret befordringsfradrag for personer, som modtager fuldt tillæg. Det fastholder gevinsten ved lavtlønnet beskæftigelse, som indebærer en vis befordring. Ændringerne indføres gradvist i perioden 2012-2019.

Den lavere skatteværdi af ligningsmæssige fradrag indebærer særligt en reduktion i befordringsfradraget for personer, som dagligt rejser langt, herunder fra en udkantskommune.

Parterne er enige om at øge den daglige befordring, der udløser den høje sats, fra 100 km til 120 km fra 2012. Den særlige høje sats for daglig befordring over 100 km (fremover 120 km) fra udkantskommuner videreføres til 2018.«

»Fradrag for kommunale dagplejere

Kommunale dagplejere har et særligt fradrag på 46 pct. af nettolønnen som følge af stort slid på hjemmet.

Parterne er enige om en gradvis forhøjelse af fradraget fra 46 pct. til 60 pct. for at kompensere for den lavere skatteværdi af ligningsmæssige fradrag.«

»Et grønnere skatte- og afgiftssystem

Danmark skal være mere grønt. Det skal være dyrere at forbruge og producere varer, som er til skade for vores miljø og klima.

Parterne er derfor enige om at hæve skatten på forurening og energiforbrug. De personer og erhverv, der forurener meget og bruger megen energi, skal betale mere. Omvendt skal de, der passer på miljøet og klimaet, belønnes. Det giver alle en større tilskyndelse til at beskytte vores fælles klima og miljø.

...

Der indføres et grønt miljøtillæg for firmabiler. Miljøtillægget vil svare til den enkelte firmabils ejeravgift, der er baseret på normen for brændstofforbruget. Miljøtillægget lægges til den skattepligtige værdi af den fri bil. For en typisk firmabil vil tillægget således udgøre godt 3.000 kr. årligt. Det vil tilskynde til valg af mere brændstoføkonomiske firmabiler. Initiativet træder i kraft 1. januar 2010.«

»Multimediebeskatning

Efter gældende regler beskattes fri telefon med en årlig standardsats på 3.000 kr. Anden datakommunikation, som fx ADSL er skattefri, hvis der er adgang til arbejdsstedets netværk. Ligeledes er arbejdsgiverbetalt pc med tilbehør i privatboligen skattefri.

Den teknologiske udvikling har efterhånden udvisket grænserne mellem en pc, en telefon og andre elektroniske hjælpemidler. Denne udvikling vil fortsætte fremover. Desuden kan gældende regler opfattes som uklare for borgerne, fx med hensyn til, hvordan fri telefon, der er indberettet, men ikke fortrykt på årsopgørelsen, skal selvangives.

Der er derfor behov for at fremtidssikre beskatningen af multimedia og muligheder for kommunikation.

Parterne er på den baggrund enige om at indføre en ny og ensartet multimediebeskatning. Lønmodtagere skal medregne 5.000 kr. årligt til indkomsten ved tildeling af arbejdsgiverbetalt pc, adgang til og brug af internet eller fri telefon. Det svarer til en skattebetaling på op til 2.600 kr.

Denne ordning er administrativ enkel og sikrer en ensartet beskatning af de arbejdsgiverbetalte goder.

Initiativet træder i kraft 1. januar 2010.«

Regeringen og Dansk Folkeparti har den 17. april 2009 justeret aftalen, således at standardsatsen reduceres fra 5.000 kr. til 3.000 kr.

2. Lovforslagets enkelte elementer

2.1. Fjernelse af skattefordel ved medarbejderobligationer og 15 pct. regel for aktier

2.1.1. Gældende ret

Ved en *køberet* til aktier forstås som udgangspunkt en ret til at erhverve allerede udstedte aktier på et fremtidigt tidspunkt eller inden for en nærmere fastsat fremtidig periode til en kurs, der er fastsat på forhånd. Ved en *tegningsret* til aktier forstås som udgangspunkt en ret til at tegne nyudstedte aktier på et fremtidigt tidspunkt eller inden for en nærmere fastsat fremtidig periode – enten til en kurs, der er fastsat på forhånd, eller ved, at der aftales principper for, hvordan prisen skal opgøres. Hvis den ansatte alene har ret til at erhverve en aktie, mens afgørelsen om, hvorvidt vedkommende bliver fyldestgjort med nytegnede eller allerede eksisterende aktier, alene træffes af selskabet, kan retten kvalificeres som en køberet.

Medarbejderaktieordninger er skattemæssigt begunstiget på to forskellige måder. Begunstigelsen kan bestå i en udskydelse af lønbeskatningen eller en lavere beskatning kombineret med en udskydelse af beskatningen.

Beskatningen af den ansatte af *købe- og tegningsretter*, som vedkommende er tildelt, kan udskydes til det tidspunkt, hvor den ansatte udnytter retten til køb eller tegning af aktier. Beskatningen sker som almindelig pengeløn. Beskatningsgrundlaget udgør forskellen mellem aktiernes markedskurs og den (favør)kurs, som aktierne kan erhverves til, med fradrag af en eventuel egenbetaling.

Den lavere beskatning i kombination med udskudt beskatning består i, at de aktier, som den ansatte erhverver enten ved udnyttelse af en *købe- eller tegningsret* eller erhverver direkte, beskattes på det tidspunkt, hvor aktien afstås. Beskatningen sker som aktieindkomst. Dermed ændrer skatten således karakter fra en skat på løn til en skat på aktieavance.

En tildeling af vederlag i form af aktier, køberetter til aktier og tegningsretter til aktier kan alt efter de nærmere vilkår være omfattet af et af i alt *fire* forskellige regelsæt.

- Generelle medarbejderaktie- og obligationsordninger
- Købe- og tegningsretter på udnyttelsestidspunktet
- Individuelle medarbejderaktieordninger
- Aktier, købe- og tegningsretter og obligationer på retserhvervelsestidspunktet

Med forslaget sker der ændringer i de generelle medarbejderaktieordninger og de individuelle medarbejderaktieordninger. Disse beskrives nedenfor.

2.1.1.1. Generelle medarbejderaktie- og obligationsordninger

Reglerne omfatter aktier m.v., der tildeles et selskabs ansatte.

Ved tildeling af købe- og tegningsretter til aktier (favørkursaktier) sker beskattningen først på det tidspunkt, hvor den ansatte sælger de aktier, der er erhvervet på grundlag af de tildelte retter. Beskattningen sker som aktieindkomst. Aktierne anses for anskaffet for det beløb, som den ansatte har betalt for aktierne. Aktieafståelsen behandles skattemæssigt efter aktieavancebeskatningslovens almindelige regler. Beskattningen sker som aktieindkomst.

Ved tildeling af aktier (benævnes gratisaktier) er der tale om en egentlig skattefritagelse. Ved det senere salg af aktierne sker opgørelsen af avancen af aktierne ud fra en anskaffelsessum svarende til aktiernes kursværdi på tildelingstidspunktet, selvom aktierne er modtaget uden, at den ansatte har betalt for dem.

For købe- og tegningsretter er det en betingelse, at værdien af den tildelte ret, dvs. favørelementet, ikke overstiger 10 pct. af den ansattes årsløn, og at de aktier, der erhverves på grundlag af de tildelte retter, er båndlagt i 5 år. For gratisaktierne er det en betingelse, at handelsværdien af de udloddede aktier højst udgør 22.800 kr. (2009) pr. år pr. ansat, og at aktierne er båndlagt i 7 år.

Reglerne omfatter endvidere obligationer. Obligationer kan også tildeles af andre virksomheder end selskaber. Overstiger værdien af obligationen til den ansatte 5.200 kr. (2009), betaler virksomheden en afgift på 45 pct. af den overskydende værdi.

Værdien af obligationer inkl. eventuel afgift må ikke overstige 10 pct. af den ansattes løn, og obligationerne er båndlagt i 5 år.

Det er en betingelse, at adgangen til at erhverve aktier m.v. står åben for alle ansatte i virksomheden. Dog kan begrænsninger fastsat efter almene kriterier anerkendes. Eksempelvis accepteres krav om en vis ansættelsestid og opdeling efter arbejdstid.

Selskabet har fradragsret for værdien af de tildelte aktier, købe- og tegningsretter og obligationer samt afgiften.

2.1.1.2. Individuelle medarbejderaktieordninger

Endvidere kan medarbejderaktier være omfattet af et regelsæt for individuelle ordninger. Med betegnelsen sigtes der til, at selskabet – i modsætning til ordningen om de generelle medarbejderaktieordninger – kan bestemme, at kun nogle af de ansatte i virksomheden skal have tilbud om at erhverve medarbejderaktier m.v.

Personer, der som led i deres ansættelsesforhold modtager vederlag i form af aktier, køberetter til aktier eller tegningsretter til aktier, skal ikke medregne vederlaget ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, når nærmere fastsatte betingelser er opfyldt.

Den ansatte skal først beskattes, når aktierne, der er modtaget direkte eller erhvervet ved udnyttelse af købe- eller tegningsretter, sælges. Aktieafståelsen behandles skattemæssigt efter aktieavancebeskatningslovens almindelige regler. Aktierne anses for anskaffet for det beløb, som den ansatte har betalt for aktierne. Beskattningen sker som aktieindkomst.

Selskabet kan ikke fradrage den modsvarende udgift, dvs. værdien af de tildelte aktier m.v. Fraværet af fradragsret gælder *både* for det selskab, som har tildelt aktierne m.v., og det arbejdsgiverselskab, som ikke selv har tildelt aktierne m.v., men som refunderer et koncernselskab de udgifter, som det pågældende selskab har haft ved at yde aktier m.v. til ansatte i arbejdsgiverselskabet.

Skattefriheden for den ansatte og ingen fradragsret for den modsvarende udgift er afhængig af, at en række nærmere opregnede betingelser er opfyldt.

Der er eksempelvis en grænse for, hvor meget den ansatte må modtage pr. år. Udgangspunktet er, at den ansatte maksimalt må modtage aktier, køberetter og tegningsretter til en værdi svarende til 10 pct. af årslønnen.

Alternativt kan den ansatte modtage køberetter og tegningsretter uden begrænsning, hvis udnyttelseskursen maksimalt er 15 pct. lavere end aktiernes markedskurs. Hvis der modtages købe- og tegningsretter under den alternative grænse, kan der ved siden af samtidig modtages aktier til en værdi svarende til maksimalt 10 pct. af årslønnen.

2.1.2. Lovforslaget

Der er gode grunde til skattemæssigt at begunstige medarbejderaktier, som virksomhederne tildeler de ansatte.

En udskydelse af beskattningen kombineret med en lavere beskatning er dog uhensigtsmæssig i to situationer.

For det *første* indebærer 15 pct. reglen i de individuelle medarbejderaktieordninger, at den ansatte skattefrit kan få købe- og tegningsretter, når udnyttelseskursen højst er 15 pct. lavere end markedskursen på de aktier, som kan erhverves. Er 15 pct. kravet opfyldt, er der i øvrigt ingen begrænsninger hverken beløbsmæssig eller i forhold til den ansattes løn.

For det *andet* har tildeling af medarbejderobligationer ikke de samme incitamenter som tilfældet er, når der tildeles købe- og tegningsretter og aktier. Ved tildeling af en medarbejderobligation opnår den ansatte ingen indflydelse på virksomheden i kraft af obligationen og kan heller ikke påvirke afkastet af obligationen ved sin arbejdsindsats i virksomheden.

Medarbejderaktieordninger, der er begrænset enten beløbsmæssigt eller i forhold til den ansattes løn, medvirker derimod til fremme af aktiekulturen og til at motivere de ansatte til at gøre en særlig arbejdsindsats.

Det foreslås at ophæve regelsættet om medarbejderobligationsordningen (se pkt. 2.1.1.1. ovenfor) og den alternative 15 pct. regel i regelsættet for de individuelle medarbejderaktieordninger (se pkt. 2.1.1.2. ovenfor).

Det indebærer, at ordningen for købe- og tegningsretter i de generelle medarbejderaktieordninger, hvor den skattefrie tildeling er begrænset til 10 pct. af den ansattes løn, opretholdes, og endvidere opretholdes ordningen for aktier, der tildeles direkte, hvor den skattefrie tildeling er beløbsmæssigt begrænset til højst 22.800 kr. (2010-niveau).

Det indebærer videre for så vidt angår de individuelle medarbejderaktieordninger, at reglen om, at den ansatte kan få op til 10 pct. af sin løn som medarbejderaktieordninger, bevares (se pkt. 2.1.1.2. ovenfor).

Afskaffelsen af skattebegunstigelsen af visse medarbejderaktieordninger indebærer, at ansatte, der modtager køberetter til aktier eller tegningsretter til aktier, skal medregne værdien af det modtagne vederlag ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, medmindre aktien, købe- eller tegningsretten kan omfattes af en af de øvrige skattebegünstigede ordninger, som bevares. Beskatningen skal ske for det år, hvor den ansatte erhverver endelig ret til de modtagne købe- og tegningsretter og obligationer. Beskatningen skal ske som løn.

Afskaffelsen af medarbejderobligationsordningen indebærer, at der ikke længere er skattemæssige fordele knyttet til arrangementer, hvor den ansatte låner en del af sin løn til sin arbejdsgiver i 5 år.

Den foreslåede ophævelse af 15 pct. reglen i de individuelle medarbejderaktieordninger betyder, at kun 10 pct. reglen er tilbage. Denne sidstnævnte regel har kun været anvendt i begrænset omfang, hvorimod op til 95 pct. af medarbejderaktietildelingerne har været ordninger omfattet af 15 pct. reglen. Der er derfor ikke samme behov for en årlig redegørelse til Folketinget vedrørende den individuelle medarbejderaktieordning efter ligningslovens § 7 H, hvorfor denne foreslås afskaffet.

2.2. Bundfradrag for gaver til velgørende foreninger

2.2.1. Gældende ret

Efter reglerne kan der ved opgørelse af den skattepligtige indkomst gives et ligningsmæssigt fradrag for gaver til godkendte velgørende eller almennyttige foreninger m.v. Det er en betingelse for fradraget, at gaven til den enkelte forening andrager mindst 500 kr. Endvidere kan de første 500 kr. af det samlede beløb, som i løbet af indkomståret gives til velgørenhed, ikke fradrages. Det fradragsberettigede beløb kan herefter højst udgøre 14.500 kr. (2009).

Det er en betingelse for fradraget, at beløbet indberettes af foreningerne med oplysning om giverens cpr-nr., således at det automatisk indgår i opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

2.2.2. Lovforslaget

Formålet med lovforslaget er at styrke tilskyndelsen til at støtte det humanitære og almennyttige arbejde ved at lempe reglerne for fradrag for gaver til de velgørende foreninger m.v.

Lovforslaget går ud på, at skatteydere fra den 1. januar 2012 kan få fradrag for hele donationen, som den pågældende giver til en eller flere velgørende foreninger. Dog fortsat maksimalt for donationer op til 14.500 kr. (2010-niveau). Det vil således ikke længere være en betingelse, at donationen til en forening udgør mindst 500 kr., og skatteyderen vil få fradrag for hele det beløb, som i løbet af året bliver givet til velgørende formål. Det vil som hidtil være en betingelse for fradrag, at beløbene indberettes til SKAT.

Lovteknisk har det været nødvendigt at foreslå 2 ændringer til samme bestemmelse i loven, da der samtidig fra 2010 sker en justering af reguleringen af det maksimale fradragsberettigede gavebeløb, jf. de specielle bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 25.

2.3. Loft over fradrag i henhold til rejseregler

2.3.1. Gældende ret

Rejsereglerne går ud på, at lønmodtagere m.v., der i relation til arbejdet foretager en rejse, enten kan få dækket udgifterne hertil af arbejdsgiveren ved en skattefri godtgørelse eller kan foretage fradrag ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Der kan enten ske godtgørelse/fradrag for faktiske rejseudgifter mod dokumentation eller ved anvendelse af standardsatser. For 2009 udgør standardsatserne efter reglerne 455 kr. pr. døgn for kost og småfornødenheder og 195 kr. pr. døgn for logi, dvs. i alt 650 kr. pr. døgn. Standardsatserne er begrundet i administrative hensyn, således at lønmodtageren ikke nødvendigvis skal samle bilag for sine udgifter, hvilket f.eks. kan være besværligt, hvad angår kost og småfornødenheder.

Det er en betingelse for at få udbetalt skattefri rejsegodtgørelse henholdsvis foretage fradrag, at rejsen har været i mindst 24 timer, og at medarbejderen på grund af afstanden mellem den sædvanlige bopæl og et midlertidigt arbejdssted ikke har mulighed for at overnatte på den sædvanlige bopæl.

Lønmodtageren kan kun fratrække de rejseudgifter, der sammen med andre fradragsberettigede udgifter ved det lønnede arbejde overstiger 5.500 kr. (2009). Fradraget er et ligningsmæssigt fradrag.

Rejsereglerne finder anvendelse, når en arbejdsgiver sender en medarbejder på tjenesterejse, men har

siden den såkaldte Storebæltsdom i 1996 (Højesterets dom af 30. august 1996) og den opfølgende lovgivning herpå også kunnet anvendes af lønmodtagere, som selv har valgt at rejse hen til den midlertidige arbejdsplads (selvvalgt rejse). I sidstnævnte tilfælde tager lønmodtageren typisk fradrag med standardsatserne ved indkomstopgørelsen.

Baggrunden for reglerne er, at lønmodtageren i en begrænset periode, dvs. under en rejse, har udgifter til kost og logi som følge af, at vedkommendes befinder sig på et midlertidigt arbejdssted under nye og anderledes forhold. Standardsatserne er de samme, hvad enten lønmodtageren får skattefri godtgørelse eller tager fradrag, men fradraget har en lavere skattemæssig værdi. Da der er tale om standardsatser vil disse i visse tilfælde overkompensere i forhold til de faktiske udgifter og i andre tilfælde underkompensere. I sidstnævnte tilfælde vil lønmodtageren dog i stedet have mulighed for at få dækket sine udgifter efter regning eller foretage fradrag for sine faktiske, dokumenterede udgifter.

Rejsereglerne gælder for alle lønmodtagere og for rejse i såvel Danmark som udlandet. Der gælder også de samme regler for en dansk håndværker som for en håndværker fra et andet land, der er skattepligtig til Danmark. En håndværker, der har sin sædvanlige bopæl i Jylland og arbejder midlertidigt på Sjælland, kan således anvende rejsereglerne på samme vis som en håndværker, der har sin sædvanlige bopæl i Polen og arbejder midlertidigt i Danmark.

Ved anvendelse af standardsatsen for kost kan et arbejdssted højst anses for midlertidigt i 12 måneder.

Tidsbegrænsningen på 12 måneder gælder dog ikke, når arbejdsstedet i takt med arbejdets udførelse eller færdiggørelse flyttes over en strækning på mindst 8 km, f.eks. ved anlæggelse af en ny motorvej.

Tilsvarende gælder tidsbegrænsningen ikke, hvis arbejdspladsen ikke er knyttet til en fast lokalitet, men hele tiden bevæger sig fra sted til sted. Det er f.eks. tilfældet for lønmodtagere, der transporterer varer, gods eller mennesker.

Tidsbegrænsningen på 12 måneder gælder for det enkelte arbejdssted. Der begynder derfor en ny 12 måneders-periode, når en person skifter til et nyt midlertidigt arbejdssted. Det betragtes som arbejdssteds-skifte, når lønmodtageren skifter til en ny, midlertidig arbejdsplads mindst 8 km ad normal transportvej fra den tidligere arbejdsplads, når der skiftes til et andet arbejdsprojekt eller ved arbejdsgiverskifte.

Hvis lønmodtageren vender tilbage til et tidligere midlertidigt arbejdssted, og det ikke var upåregneligt, er det en betingelse for arbejdsstedsskifte, at der er forløbet 20 arbejdsdage, siden den pågældende sidst har været på arbejdsstedet.

Reglerne om, at et arbejdssted kun kan være midlertidigt i op til 1 år, gælder som nævnt kun i forhold til standardsatsen for kost og småforbrødenheder.

Hvad angår satsen for logiudgifter, må der foretages en konkret vurdering af, om arbejdsstedet er midlertidigt.

Selvstændigt erhvervsdrivende, der på grund af afstanden mellem bopæl og et midlertidigt arbejdssted ikke har mulighed for at overnatte på deres sædvanlige bopæl, kan foretage fradrag med de samme standardsatser som lønmodtagere. Betingelserne for at være på rejse er de samme som for lønmodtagere.

Derudover kan selvstændigt erhvervsdrivende foretage fradrag for de faktiske dokumenterede erhvervs-mæssige udgifter til kost, småforbrødenheder og logi.

Både fradrag efter standardsatserne og for faktiske udgifter kan tages i den selvstændigt erhvervsdriven-des personlige indkomst.

2.3.2. Lovforslaget

Fradrag for rejseudgifter dækker som nævnt typisk over den situation, at lønmodtageren selv har valgt at arbejde langt fra hjemmet samt de tilfælde, hvor arbejdsgiveren ikke ønsker at udbetale godtgørelse. Når man selv vælger at arbejde langt væk fra sin bopæl, kan rejseudgifterne siges at være af privat karakter, som der principielt ikke bør gives fradrag for. En lønmodtager bestemmer i princippet selv, hvor

vedkommende vil arbejde i forhold til bopælen. Er der tale om en længerevarende periode, kan der sættes spørgsmålstegn ved, om den ansatte reelt er på rejse eller har valgt at bo langt væk fra sin arbejdsplads. I sådanne tilfælde behøver udgifterne til kost og småforbrødenheder heller ikke at være større end for andre husholdninger. På en tjenesterejse bor lønmodtageren typisk på hotel, hvilket medfører relativt større udgifter til kost m.v.

Det foreslås derfor, at der lægges et loft på 50.000 kr. (2010-niveau) over en lønmodtagers mulighed for at *trække* udgifter til rejser fra ved indkomstopgørelsen. Loftet gælder både for fradrag med standardsatserne og med faktiske udgifter. Loftet berører ikke arbejdsgiverens muligheder for at udbetale skattefri godtgørelse eller at betale lønmodtagerens udgifter efter regning eller at give den pågældende fri kost og logi.

Det foreslås endvidere, at loftet også gælder for de selvstændigt erhvervsdrivende, som efter gældende regler har mulighed for at foretage fradrag med standardsatserne på helt samme måde som lønmodtagere. Hermed gøres der ikke forskel på selvstændige og lønmodtagere, hvilket var en begrundelse, da de selvstændiges mulighed for fradrag med standardsatserne blev indført. Normalt vil en selvstændigt erhvervsdrivende på rejse dog fratrække de faktiske udgifter som driftsudgifter, og dette sker der ingen ændring i. Ved også at lade loftet over fradraget gælde for de selvstændige kan der således ikke opnås et højere fradrag ved at omdanne sig fra lønmodtager til en enkeltmandsvirksomhed, der kun leverer arbejdskraft).

Det foreslåede loft svarer til rejseudgifter med standardsatser i ca. 3½ måned afhængig af, om der er mulighed for overnatning hjemme i weekender. Efter en vis periode må lønmodtageren forventes at kunne indrette sig efter forholdene og dermed begrænse sine rejseudgifter. Med det foreslåede loft vil der stadig være et incitament til at søge arbejde over større afstande, men statens udgifter hertil begrænses, således at provenuet kan bidrage til gennemførelse af en generelt lavere beskatning af arbejde.

Herudover sker der med lovforslaget en justering af reglerne om, hvor længe man kan bruge standardsatserne for kost og småforbrødenheder på en enkelt rejse. Disse regler har været kritiseret for at være uklare, og de har givet anledning til mange klagesager. En forudsætning for at sikre, at borgere og virksomheder efterlever reglerne er, at de forstår dem. Efter forslaget påbegyndes en ny rejse og dermed en ny 12-måneders periode, når lønmodtageren rent fysisk skifter til et nyt midlertidigt arbejdssted, der ligger mindst 8 km væk. Dette svarer til den gældende bestemmelse, men det vil ikke længere være muligt at påbegynde en ny rejse blot ved at skifte arbejdsgiver eller arbejde med et nyt projekt. Lønmodtageren er ikke på ny rejse, bare fordi arbejdsgiveren har et andet navn, eller lønmodtageren f.eks. skifter frem og tilbage mellem en virksomhed og et vikarbureau. En enklere og mere logisk lovbestemmelse på dette område vil medføre en øget klarhed på området. Tvivlen om grænsetilfælde undgås, og fejl forebygges. En enkel og klar lovgivning sikrer samtidig en god administration i SKAT. Begge dele vil medvirke til, at klagesager kan undgås.

Efter lovforslaget skal der ved tilbagevenden til samme midlertidige arbejdsplads være forløbet mindst 40 arbejdsdage for, at der påbegyndes en ny 12 måneders periode. I dag er reglen 20 arbejdsdage. Det foreslås at forlænge perioden til 40 arbejdsdage, da den nuværende grænse på 20 arbejdsdage giver anledning til forsøg på omgåelse. Dermed forebygges fejl og overtrædelse af lovgivningen. SKAT kan således koncentrere indsatsen på andre områder, hvor der er fejlagtige indberetninger eller forsøg på overtrædelse af lovgivningen. Dette er i overensstemmelse med SKATs indsatsstrategi.

Der gælder ingen 12-måneders begrænsning for logisatsen, og der foreslås ingen ændringer heri.

2.4. Befordringsfradrag

2.4.1. Gældende ret

2.4.1.1. Kompensation for lang daglig befordring

Der gælder i dag en række ordninger i skattesystemet, der har til formål at fremme mobiliteten på arbejdsmarkedet ved at kompensere personer med lang daglig transport mellem hjem og arbejde for de ekstraudgifter, transporten påfører dem.

Befordringsfradraget er et ligningsmæssigt fradrag, det vil sige et fradrag i den skattepligtige indkomst, der udgør grundlaget for sundhedsbidrag samt kommune- og kirkeskat. Skatteværdien af de ligningsmæssige fradrag er ca. 33,5 pct. i en gennemsnitskommune i 2009.

2.4.1.1.1. Forhøjet befordringsfradrag for lavere lønnede

For lavere lønnede personer gælder der i dag et særligt forhøjet befordringsfradrag, idet der for de pågældende beregnes et tillæg til deres normale befordringsfradrag på yderligere 25 pct. af fradraget, dog højst 6.000 kr. Tillægget blev indført i forbindelse med 1998-skattejusteringen (Pinsepakken) med virkning fra og med 2002 som compensation for, at befordringsfradragets skatteværdi blev reduceret med 5,5 procentenheder som følge af, at ligningsmæssige fradrag ikke længere kunne fratrækkes i grundlaget for bundskatten.

Tillægget aftrappes i indkomstintervallet mellem 248.700 kr. og 298.700 kr. (2009)

2.4.1.1.2. Befordringsfradragssatsen for kørsel over 100 km pr. dag

I 2009 beregnes det almindelige befordringsfradrag med 1,90 kr. pr. km for daglig befordring mellem 24 og 100 km (100 pct. af satsen), og med 0,95 kr. pr. km for daglig befordring over 100 km (50 pct. af satsen). Satsen fastsættes en gang årligt af Skatterådet. For fuldtidsbeskæftigede personer med 220 arbejdsdage og 100 km daglig befordring udgør befordringsfradraget i 2009 således 31.768 kr. Køres der 120 km dagligt (60 km hver vej) udgør befordringsfradraget 35.948 kr. i 2009 Skatteværdien af de nævnte fradrag udgør efter gældende regler henholdsvis 10.642 kr. og 12.043 kr.

2.4.1.1.3. Midlertidig ordning med forhøjet befordringsfradrag i udkantskommuner

I dag kan pendlere, der bor i 16 særligt udpegede udkantskommuner, få et forhøjet befordrings-fradrag for kørsel over 100 km dagligt mellem sædvanlig bopæl og arbejdsplads. Ordningen gælder for indkomst-årene 2007-2013 og indebærer, at fradraget for kørsel ud over 100 km kan beregnes med samme høje sats som for kørsel mellem 24 og 100 km dagligt.

Det forhøjede befordringsfradrag for pendlere i udkantskommuner indgik i regeringens »Den Regionale Vækststrategi« fra maj 2003, der indeholdt en række initiativer til at styrke det erhvervsmæssige grundlag og bosætningsmulighederne i yderområderne. Målet med ordningen er at gøre det mere attraktivt for personer, der arbejder i de større byer, at bosætte sig i yderområderne og at fastholde erhvervsaktive, der allerede bor der. Dels for at styrke befolkningsudviklingen, dels for at give yderområderne større del i indkomstfremgangen i de større byer. Ordningen medvirker derfor til at øge jobmobiliteten samt til at tiltrække og fastholde ressourcestærke indbyggere i yderområderne og understøtter således regeringens målsætning om, at det skal være attraktivt at bo, arbejde og drive virksomhed i alle egne af landet.

Den oprindelige ordning omfattede 50 kommuner og løb fra 2004-2006. I 2006 blev ordningen forlænget fra 2007-2013, og som følge af kommunalreformen og de deraf følgende kommunesammenlægninger blev der fastlagt nye kriterier for, hvilke kommuner der fra 2007 skulle være omfattet af ordningen. Med udgangspunkt i kriterier om lav erhvervsindkomst og svag befolkningsudvikling blev følgende 16 af landets 98 kommuner udpeget som udkantskommuner i perioden 2007-2013: Bornholm, Brønderslev,

Faaborg-Midtfyn, Frederikshavn, Guldborgsund, Hjørring, Lange-land, Lolland, Læsø, Morsø, Norddjurs, Samsø, Svendborg, Tønder, Vesthimmerland og Ærø.

2.4.2. Lovforslaget

2.4.2.1. Kompensation for lang daglig befordring

Som følge af forslaget om gradvist at reducere skatteværdien af de ligningsmæssige fradrag med 8 pct. enheder i perioden 2012 til 2019 fra 33,5 pct. til 25,5 pct. i en gennemsnitskommune, vil også værdien af befodringsfradraget blive reduceret. De fleste vil blive fuldt kompenseret herfor gennem de aftalte lettelser i personbeskatningen. Men for nogle grupper kan befodringsfradraget være betydeligt i forhold til indkomsten, bl.a. for lavere lønnede og pendlere i udkantsområder. På den baggrund er der i forbindelse med *Forårspakke 2.0* aftalt følgende tre kompensationsordninger:

2.4.2.1.1. Forhøjet befodringsfradrag for lavere lønnede

En gradvis forhøjelse fra 25 pct. til 64 pct. af det særlige tillæg til befodringsfradraget for lavere lønnede. Det maksimale tillæg, der kan opnås, forhøjes samtidig gradvist fra 6.000 kr. til 15.400 kr. Herved sikres, at personer med en indkomst under 248.700 kr. (2010-niveau) kompenseres fuldt ud for den reducerede skatteværdi af befodringsfradraget.

2.4.2.1.2. Befodringsfradragssatsen for kørsel over 100 km pr. dag

En særlig kompensation for langdistancependlere i form af en forhøjelse af kilometergrænsen for den daglige befodrning, der udløser den høje sats i befodringsfradraget. Med forslaget vil den lave sats for befodringsfradraget først sætte ind efter 120 km pr. dag frem for som i dag efter 100 km pr. dag.

2.4.2.1.3. Midlertidig ordning med forhøjet befodringsfradrag i udkantskommuner

En forlængelse af den midlertidige ordning med forhøjet befodringsfradrag i udkantskommuner med 5 år frem til 2018. For pendlere, der bor i en udkantskommune og pendler mere end 100 km pr. dag, beregnes befodringsfradraget for kørsel ud over 100 km pr. dag med den fulde sats frem for den halve sats som for andre pendlere.

Formålet med forslaget er at forlænge denne ordning til og med indkomståret 2018, således at dette i samspil med den foreslåede forhøjelse af kilometergrænsen for befodringsfradraget fra 100 km til 120 km fra 2012, kan kompensere langdistancependlere for konsekvenserne af den reducerede skatteværdi af de ligningsmæssige fradrag, som skattereformen medfører.

2.5. Forhøjelse af standardfradraget for dagplejere

2.5.1. Gældende ret

Dagplejere har i dag et standardfradrag på 46 pct. af vederlaget for dagplejen. Fradraget afspejler dagplejerens ekstra omkostninger forbundet med dagplejen blandt andet som følge af stort slid på hjemmet.

Standardfradraget er et ligningsmæssigt fradrag, det vil sige et fradrag i den skattepligtige indkomst, der udgør grundlaget for sundhedsbidrag samt kommune- og kirkeskat. Skatteværdien af de ligningsmæssige fradrag er 33,5 pct. i en gennemsnitskommune i 2009.

2.5.2. Lovforslaget

Som følge af forslaget om gradvist at reducere skatteværdien af de ligningsmæssige fradrag med 8 pct. enheder i perioden 2012 til 2019, vil værdien af dagplejernes standardfradrag også blive reduceret. Der foreslås derfor en gradvis forhøjelse af standardfradraget fra 46 pct. til 60 pct. af vederlaget i perioden 2012-2019, for at kompensere dagplejerne for den lavere skatteværdi af dette ligningsmæssige

fradrag. Med den gradvise forhøjelse af fradragsprocenten fra 46 pct. til 60 pct. vil reduktionen af værdien af dagplejernes standardfradrag blive fuldt ud kompenseret.

2.6. Grønt miljøtillæg for firmabiler

2.6.1. Gældende ret

Den skattepligtige værdi af en bil, der er stillet til rådighed for en arbejdstagers private benyttelse af en arbejdsgiver, er efter de gældende regler fastsat til en årlig værdi på 25 pct. af den del af bilens værdi, der ikke overstiger 300.000 kr. og 20 pct. af resten. Den skattepligtige værdi beregnes dog mindst af 160.000 kr.

Værdien af bilen er anskaffelsessummen inkl. moms og levering. Grundlaget for beskatningen hos lønmodtageren sker som udgangspunkt ud fra den forudsætning, at arbejdsgiveren afholder alle udgifter vedrørende bilen. Værdiansættelsen er uafhængig af omfanget af den ansattes faktiske benyttelse af bilen til privat brug.

Har den ansatte i indkomståret af beskattede midler betalt til arbejdsgiveren for brug af bilen, reduceres den opgjorte skattepligtige værdi for det pågældende år hermed.

Har arbejdsgiveren lejet/leaset den bil, der stilles til rådighed, beskattes arbejdstageren på grundlag af den pris, som arbejdsgiveren måtte have betalt, hvis han havde købt bilen, dvs. bilens anskaffelsessum inkl. moms og levering.

For biler anskaffet højst 3 år efter bilens første indregistrering, fastsættes beregningsgrundlaget med udgangspunkt i nyvognsprisen. Nyvognsprisen anvendes kun i det indkomstår, hvori bilen er indregistreret første gang samt de 2 følgende indkomstår. I det 4. og de efterfølgende indkomstår nedsættes værdien til 75 pct. af nyvognsprisen, dog ikke til et beløb under 160.000 kr.

For biler, der er anskaffet mere end tre år efter første indregistrering, opgøres bilens værdi til arbejdsgiverens købspris inklusive eventuelle istandsættelsesudgifter. Biler, som arbejdsgiveren lejer/leaser, værdiansættes på samme måde som biler, arbejdsgiveren ejer, det vil sige som om bilen var erhvervet til eje på tidspunktet for indgåelsen af leje- eller leasingaftalen.

Beskatningen er fastsat med udgangspunkt i, at den skattepligtige værdi af fri bil svarer til, hvad det koster at holde en tilsvarende bil som privatperson. Heri indgår eksempelvis anskaffelsesudgifter, afskrivninger på bilen, forsikring, service- og reparationsudgifter og brændstofforbrug ved et normalt privat kørselsomfang (omkring 15.000 km om året).

2.6.2. Lovforslaget

Lovforslaget har til formål at skabe et yderligere miljøincitament ved valget af fri bil. Det sker ved, at den skattepligtige værdi af fri bil tillægges et miljøtillæg. Miljøtillægget udgør den årlige ejerafgift for bilen. Hvis bilen ikke er omfattet af reglerne om ejerafgift, udgør miljøtillægget den årlige vægtafgift for bilen.

Miljøtillægget giver et yderligere incitament for arbejdstageren til at vælge en brændstoføkonomisk firmabil, da tillægget er baseret på ejerafgiften, som er differentieret efter bilens brændstofforbrug.

Ejerafgiften er således fastsat ud fra, at der er et fast forhold mellem forbruget af brændstof og antal kørte kilometer. En konsekvens heraf er, at ejerafgiften er direkte sammenhængende med den mængde CO₂, der udledes pr. kørt km.

Beskatning af fri bil indeholder i forvejen miljøincitamenter for arbejdstageren, i og med størrelsen af registreringsafgiften, som indgår i beskatningsgrundlaget for fri bil, er afhængig af den enkelte bils energiforbrug. Registreringsafgiften for biler med et lavt brændstofforbrug er således lavere end for biler med et højt brændstofforbrug. Miljøtillægget virker som et yderligere miljøincitament ved valget af fri bil.

Samtidig med dette forslag fremsættes »Forslag til lov om ændring af lov om afgift efter brændstofforbrug for visse personbiler, registreringsafgiftsloven og forskellige andre love (Grøn omlægning af bilbeskatningen)«, hvorefter ejerafgiften for nye varebiler opgøres på samme måde som ejerafgiften for personbiler. Forslaget indebærer, at miljøtillægget for nye varebiler opgøres på baggrund af ejerafgiften.

Det ovenfor nævnte forslag om ændring af brændstofforbrugsafgiftsloven m.v. omfatter desuden et tillæg til vægt- og ejerafgifterne for alle dieseldrevne personbiler uden partikelfilter og for dieseldrevne varebiler solgt den 18. marts 2009 eller senere uden partikelfilter på 1.000 kr. årligt. Vedtagelsen af forslaget vil få den betydning, at miljøtillægget for en dieseldreven firmabil uden partikelfilter vil blive forøget med det pågældende tillæg for partikelfiltre.

2.7. Multimediebeskatning

2.7.1. Gældende ret

Efter gældende ret medregnes værdien af fri telefon ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Ved fri telefon forstås, at telefonen enten er oprettet i arbejdsgiverens m.v.'s navn, eller at arbejdsgiveren fuldstændigt eller op til et bestemt beløb afholder telefonudgifterne eller en procentdel af telefonudgifterne. Værdien af fri telefon er af Skatterådet fastsat til 3.000 kr. for 2009 (250 kr. pr. måned). Det skattepligtige beløb dækker abonnementsudgiften og samtaleudgifter og gælder uanset antallet af fri telefoner. Eventuel egenbetaling til arbejdsgiveren for den/de fri telefoner eller husstandens privat afholdte telefonudgifter fragår i den skattepligtige værdi af fri telefon. Er sådanne afholdte udgifter 3.000 kr., er den skattepligtige værdi af fri telefon således 0 kr. – og der skal ikke ske beskatning. Beskatning af fri telefon dækker ikke selve telefonen/telefonapparatet, idet den ikke anses for indeholdt i basisabonnementet.

Hel eller delvis arbejdsgiverbetalt datakommunikation eksempelvis i form af en ADSL-forbindelse eller en anden bredbåndsforbindelse beskattes ikke, hvis arbejdstageren har adgang til arbejdsgiverens netværk. Herved forstås en egentlig hjemmearbejdsplads, nemlig at arbejdstageren via datakommunikationsforbindelsen har adgang til de samme funktioner eller dokumenter som på arbejdspladsen. Det er således ikke nok, at arbejdstageren via forbindelsen kun har adgang til arbejdsgiverens hjemmeside eller arbejdspladsens mail- og kalenderfunktioner. Det er dog ikke et krav, at arbejdstageren har adgang til alle arbejdsgivernes interne systemer. Har arbejdstageren med arbejdsgiverbetalt datakommunikation ikke adgang til arbejdsgiverens netværk, beskattes arbejdstageren som af fri telefon.

Værdien af helt eller delvist vederlagsfri privat benyttelse af en computer med tilbehør, der er stillet til rådighed til brug for arbejdet beskattes ikke. Software, scanner, modem, DVD-drev, CD-brænder m.v. betragtes som tilbehør til computeren. Hvis betingelserne for skattefrihed ikke er opfyldt, beskattes den private anvendelse af computeren som B-indkomst. Værdien skal ved indkomstopgørelsen ansættes til markedslejen.

I tilfælde, hvor arbejdstageren kompenserer arbejdsgiveren for udstyret i form af lønnedgang, medregnes et beløb svarende til 50 pct. af udstyrets nypris til den skattepligtige indkomst i det eller de indkomstår, udstyret er til rådighed for arbejdstageren.

Betaler en arbejdstager via en hjemmepc-ordning sin arbejdsgiver for at få stillet en computer med tilbehør til rådighed til brug ved arbejdet, kan arbejdstageren fradrage sine udgifter i den skattepligtige indkomst, dog maksimum 3.500 kr. årligt. Fradraget er betinget af, at arbejdsgiveren afholder minimum 25 pct. af udgifterne ved at stille en computer med tilbehør til rådighed. Fradraget er ikke begrænset af det såkaldte lønmodtagerfradrag, hvorefter udgifter kun kan fradrages i det omfang, lønmodtagerens samlede fradragsberettigede udgifter overstiger 5.500 kr. (2009).

Efter gældende ret kan selvstændigt erhvervsdrivende fradrage abonnements- og samtaleudgifter til telefon, hvis telefonen er placeret *på arbejdsstedet*. Hvis den selvstændigt erhvervsdrivende også benytter

telefonen til private samtaler, fastsættes mindsteværdien af de private samtaler efter SKATs vejledende mindstesats til 1.840 kr. ekskl. moms. Dette beløb kan således ikke fradrages.

Selvstændigt erhvervsdrivende kan ikke fradrage *abonnementsudgifter* til telefon uanset den erhvervsmæssige anvendelse, hvis telefonen er placeret *uden for arbejdsstedet*. Hvis en mobiltelefon tages med hjem, er der formodning for, at den også benyttes privat, og abonnementsudgiften kan ikke fradrages.

For selvstændigt erhvervsdrivende, som anvender én eller flere telefoner *uden for arbejdsstedet* til erhvervsmæssige *samtaler*, fastsættes mindsteværdien af privatsamtalerne vedrørende telefon nr. 1 efter SKATs vejledende mindstesats til 1.840 kr. ekskl. moms, medmindre den erhvervsdrivende kan fremlægge behørig dokumentation eller sandsynliggøre størrelsen af den erhvervsmæssige samtaleudgift. Værdien af privatsamtalerne vedrørende hver af de øvrige telefoner fastsættes efter et konkret skøn.

Der er ikke fastsat vejledende mindstesatser for privat brug af dataforbindelse og computere, som indgår i virksomheden. Hvis en selvstændigt erhvervsdrivende anvender virksomhedens computer eller dataforbindelse uden for arbejdsstedet privat, fastsættes værdien af den private anvendelse efter et konkret skøn. Der vil således ikke være fradragsret for værdien af den private anvendelse.

2.7.2. Lovforslaget

Lovforslaget går ud på, at hvis en arbejdstager får stillet multimedier – det vil sige en telefon, en computer eller adgang til internettet - til rådighed for privat benyttelse, beskattes arbejdstageren af et årligt beløb på 3.000 kr. (2010-niveau) pr. person. Det svarer til beløbet for fri telefon efter gældende regler. Men der bliver ikke mulighed for modregning af egne udgifter til telefon, og hver person i husstanden med arbejdsgiverbetalt IT skal multimediebeskattes. Til gengæld dækker standardbeløbet også anden IT end fri telefon.

Det foreslås således at forenkle beskatningen af fri telefon, telefonapparatet, datakommunikationsforbindelse med og uden adgang til arbejdsgiverens netværk og helt eller delvist vederlagsfri computer stillet til rådighed for en arbejdstager.

En forudsætning for at sikre, at borgerne efterlever reglerne er, at de forstår dem. I dag kan gældende ret opfattes som uklar for borgerne, f.eks. med hensyn til, hvordan fri telefon, der er indberettet men ikke fortrykt på årsopgørelsen, skal selvangives. Ved at lave en administrativ enkel lovgivning, der er let for borgerne at forstå, forebygges fejl. En enkel og klar lovgivning sikrer samtidig en god administration i SKAT. Begge dele medvirker til, at klagesager kan undgås. Dette er i overensstemmelse med SKATs indsatsstrategi.

Ved arbejdstager forstås som hidtil en person, der får stillet et eller flere af de pågældende goder til rådighed som led i et ansættelsesforhold eller som led i en aftale om ydelse af personligt arbejde i øvrigt. Tilsvarende gælder personer, der er valgt til medlem af eller medhjælp for bestyrelser, udvalg, kommissioner, råd, nævn eller andre kollektive organer, herunder Folketinget, regionsråd og kommunalbestyrelser, jf. ligningslovens § 16, stk. 1.

Uanset om arbejdstageren får stillet multimedier til rådighed af én eller flere arbejdsgivere, bliver arbejdstageren højest beskattet af 3.000 kr.

Den foreslåede ændring går ud på, at såfremt et eller flere af de nævnte personalegoder stilles til den skattepligtiges private rådighed af en arbejdsgiver m.v., er den skattepligtige årlige værdi 3.000 kr. Arbejdstageren bliver således beskattet af 3.000 kr., hvad enten arbejdsgiveren stiller en telefon til rådighed, eller arbejdsgiveren stiller en telefon, en computer og datakommunikationsforbindelse til rådighed for arbejdstagerens private benyttelse. Arbejdstagerens private rådighed dækker, at øvrige personer i arbejdstagerens husstand også har mulighed for at anvende de pågældende multimedier, men ikke at arbejdsgiveren m.v. direkte stiller multimedier til rådighed til arbejdstagerens ægtefælle, børn m.v.'s private benyttelse. Der er således grænser for omfanget af multimedier, som den enkelte arbejdstager kan få stillet til rådighed for privat benyttelse. Det må afgøres konkret, om der er en reel begrundelse, såsom

at der rådes over flere boliger, for at medarbejderen får stilet flere af de samme goder til rådighed for privat benyttelse (eksempelvis to computere, to telefoner eller to bredbåndsforbindelser), eller om der er tale om, at goderne reelt anses for stillet til rådighed direkte over for den øvrige husstands beboere.

Nærmere bestemt foreslås multimediebeskatningen at omfatte følgende goder:

- Telefon – det vil sige en almindelig fastnettelefon eller en mobiltelefon, der stilles til rådighed for en arbejdstager til privat benyttelse. Ligesom efter de gældende regler for fri telefon omfattes både de tilfælde, hvor telefonen er oprettet i arbejdsgiverens m.v.'s navn, og hvor arbejdsgiveren fuldstændigt eller op til et bestemt beløb betaler eller refunderer den skattepligtiges telefonudgifter eller en procentdel af udgifterne. Telefon dækker både oprettelses-, abonnements- og forbrugsudgifter ved telefonen samt sædvanlige telefonserviceydelser såsom telefonvækning, telefonsvarerfunktion, »visnummerfunktion« og andre sædvanlige ydelser, der er en del af abonnementet, men derimod ikke for eksempel indsamlingsbidrag, der opkræves over telefonregningen. Sædvanlige telefonserviceydelser er et fleksibelt begreb, som ændrer sig i takt med tidens standarder og udvikling på området. Herudover omfattes selve telefonapparatet – hvad enten det drejer sig om en fastnettelefon eller en mobiltelefon, der stilles til rådighed for en arbejdstager til privat benyttelse. Multimediebeskatningen omfatter derimod ikke tilskud til telefon, hvorefter arbejdsgiveren til dækning af telefonudgifter yder et fast månedligt beløb, uanset om den skattepligtige afholder udgifter eller ej. Tilskud til telefon medregnes som hidtil fuldt ud ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst efter reglerne i ligningslovens § 16, stk. 1 og 2. Multimediebeskatningen omfatter heller ikke de situationer, hvor arbejdsgiveren dækker den ansattes udgifter som udlæg efter regning. Det vil sige, hvis arbejdsgiveren kun betaler for samtaler, der efter særskilt bestilling for hver enkelt samtale kan dokumenteres som erhvervsmæssig ved bilag fra telefonselskabet.
- Computer med sædvanligt tilbehør – det vil sige computer inkl. sædvanligt tilbehør, der stilles til rådighed for en arbejdstager til privat benyttelse. Ved sædvanligt tilbehør forstås almindeligt forekommende tilbehør til en computer såsom computerskærm, softwareprogrammer, printer m.v. af almindelig størrelse og standard. Eksempelvis vil en 50 tommer fladskærm med indbygget tv-tuner eller en avanceret fotoprinter ikke blive anset for sædvanligt tilbehør. Sædvanligt tilbehør er et fleksibelt begreb, som ændrer sig i takt med tidens standarder og udvikling på området. Denne afgrænsning svarer til de gældende regler om privat benyttelse af computer med tilbehør til brug ved arbejdet.
- Datakommunikation via en internetforbindelse – det vil sige en adgang til og brug af internet, der stilles til rådighed for en arbejdstager til privat benyttelse - eksempelvis en ISDN- en ADSL-forbindelse eller andre bredbåndsforbindelser. Endvidere omfattes engangsudgiften til etablering af internetforbindelsen. Abonnementsudgifterne til internetadgangen dækker også sædvanlige ydelser, som er en del af abonnementet. Internetabonnementer i dag kan indeholde andre ydelser end internetadgang – eksempelvis »gratis« download af musik eller tv-kanaler. Hvis sådanne ydelser er en integreret del af abonnementet, som ikke kan udskilles og må anses for sædvanlige, anses de for omfattet af multimediebeskatningen.

Multimediebeskatningen forudsætter, at arbejdstageren har privat rådighed over et af de pågældende goder. Rådighedsbegrebet indebærer, at det ikke er afgørende, om arbejdstageren faktisk benytter et af de omfattede personalegoder privat. Det forhold, at arbejdstageren konkret har mulighed for at bruge personalegodet privat, er nok til at udløse beskatningen. Samme rådighedsbegreb kendes blandt andet fra beskatningen af fri bil.

I praksis vil rådighedsbegrebet betyde, at hvis en arbejdstager én gang tager et af de pågældende goder med hjem, er godet bragt ind i den private sfære, og der er en formodning for, at der er privat rådighed over personalegodet. Denne formodning kan kun vanskeligt afkræftes og kun ved meget sikre beviser for, at telefonen eller computeren kun er brugt erhvervsmæssigt. En arbejdsgiverbetalt fastnettelefon eller installation af bredbåndsforbindelse på arbejdstagerens bopæl vil altid udløse beskatning. Det forhold, at

en arbejdstager har en bærbar computer på arbejdspladsen og har mulighed for at tage computeren med hjem, udløser ikke i sig selv beskatning, men tages computeren med hjem er der - som ovenfor anført - en stærk formodning for, at der er privat rådighed over computeren. Privat brug af multimedier på arbejdspladsen udløser som udgangspunkt ikke multimediebeskatning.

Herudover bemærkes, at multimediebeskatningen forudsætter, at de pågældende goder direkte er til rådighed for arbejdstagerens private anvendelse. Der kan være situationer, hvor eksempelvis en skoles lærere har mulighed for at låne en af skolens computere med hjem med særligt programmel til brug for forberedelse og efterbehandling af undervisning på lige fod med lærebøger og andet undervisningsmateriale. Der er tale om en ren erhvervsmæssig anvendelse af et gode, som ikke direkte er stillet til rådighed for den ansatte, men som kan lånes med hjem i ny og næ, når der er et arbejdsmæssigt behov. Sådanne tilfælde er ikke omfattet af den foreslåede multimediebeskatning under forudsætning af, at der samtidig er støtte for, at computeren udelukkende må og faktisk kun anvendes erhvervsmæssigt, og der kun er et begrænset antal computere til rådighed for hjemlån.

Hvis en sådan computer ofte befinder sig på en lærers bopæl, peger det i retning af, at computeren reelt er stillet til rådighed for privat benyttelse, og vedkommende vil være omfattet af multimediebeskatningen. Baggrunden er, at selvom et sådant gode er stillet til rådighed til brug for arbejdet, kan der også være mulighed for at anvende det privat, hvis det placeres på lærerens bopæl.

Formodningen for privat rådighed over en telefon vil kunne afkræftes, selvom den tages med hjem på bopælen i de tilfælde, hvor brugen af telefonen er nødvendig for at kunne udføre arbejdet (tilkaldevagt), og der er indgået en tro og love erklæring mellem arbejdsgiver og arbejdstager om, at telefonen udelukkende må anvendes erhvervsmæssigt, og telefonen rent faktisk udelukkende anvendes erhvervsmæssigt. Det er en forudsætning, at arbejdsgiverne fører kontrol med, at telefonen kun anvendes erhvervsmæssigt. Den hidtidige praksis, hvorefter enkeltstående opkald til hjemmet ikke udløser beskatning, videreføres ikke. Det vil sige, at hvis arbejdstageren foretager private opkald fra telefonen, vil vedkommende blive anset for at have telefon til rådighed for privat brug. Denne mulighed for at afkræfte formodningen for privat rådighed over en telefon gælder ikke tilsvarende for en computer, der tages med hjem på bopælen eller internetadgang fra bopælen. Baggrunden er blandt andet, at for en telefon er det muligt at få specificerede lister på telefonopkald, der kan dokumentere, at telefonen udelukkende anvendes erhvervsmæssigt – dette er ikke muligt på samme måde for så vidt angår computer eller internetadgang. En telefon omfatter små håndholdte computere, hvis hovedfunktion er telefoni og evt. kalender- og tidsregistreringsfunktion, såsom PDA'er (Personal Digital Assistant), smartphones o. lign.

Et andet eksempel på tilfælde, hvor formodningen for privat rådighed over et multimedie kan afkræftes, selvom det tages med hjem på bopælen, kan nævnes den situation, hvor en person er på tjenesterejse og har et arbejdsbetinget behov for at få stillet et eller flere multimedier til rådighed, som kun må anvendes erhvervsmæssigt og faktisk kun anvendes erhvervsmæssigt, og hvor vedkommende ikke uden unødigt besvær har mulighed for at aflevere multimediet på arbejdspladsen.

De foreslåede regler betyder, at har en arbejdstager rådighed over et multimedie, medregnes et beløb på 3.000 kr. (2010-niveau) i arbejdstagerens skattepligtige indkomst. Med skattereformens nedsættelse af indkomstskatten betyder det, at de fleste arbejdstagere højest vil skulle betale ca. 1.225 kr. i skat (med en marginalskat på 40,9 pct.), og en arbejdstager, der betaler topskat, vil skulle betale knap 1.700 kr. i skat (med højeste marginalsattesats på ca. 56 pct.).

Har arbejdstageren kun privat rådighed over goder af den omhandlede art en del af året, eksempelvis fordi arbejdstageren tiltræder et job midt i året og får computer og bredbåndsopkobling, foreslås det, at arbejdstageren kun bliver beskattet af et forholdsmæssigt beløb svarende til det antal måneder, vedkommende har rådighed over et eller flere af goderne. Hvis arbejdstageren har blot ét gode til rådighed hele året, beskattes vedkommende af det årlige beløb på 3.000 kr. (2010-niveau), uanset der kun er rådighed over flere goder en del af året.

Multimediebeskatningen foreslås at gælde for den enkelte arbejdstager, hvis vedkommende har rådighed over et eller flere af de omfattede goder. Det betyder også, at hvis begge ægtefæller i en husstand af hver deres arbejdsgiver har fået stillet et eller flere af de pågældende goder til rådighed af, bliver begge ægtefæller hver især beskattet af 3.000 kr. (2010-niveau).

Det foreslås, at den skattepligtige værdi ikke nedsættes med den skattepligtiges eventuelle betaling til arbejdsgiveren m.v. for råderetten. Efter de gældende regler om beskatning af fri telefon kan husstandens privat afholdte udgifter til telefon fratrækkes i den skattepligtige værdi. Dette princip videreføres ikke.

I forlængelse af at der foreslås indført en ensartet beskatning af multimedier, og at arbejdsgivertildelt computer og ADSL til privat rådighed ikke længere er skattefritaget, er der ikke samme behov for en årlig særskilt afrapportering på personalegodeområdet, hvorfor der ikke fremover vil blive afgivet en årlig personalegoderapport.

Herudover foreslås det, at selvstændigt erhvervsdrivende også bliver omfattet af multimediebeskatningen. Hvis en selvstændigt erhvervsdrivende har computer, telefon eller adgang til internettet, som indgår i den erhvervsmæssige virksomhed, til rådighed for privat anvendelse, foreslås det således, at den selvstændigt erhvervsdrivende bliver beskattet af 3.000 kr. årligt (2010-niveau). Virksomheden vil have fradrag for udgifterne til de pågældende multimedier efter statsskattelovens § 6, litra a, da der er tale om driftsudgifter i relation til driftsmidler med blandet privat og erhvervsmæssig benyttelse.

Det foreslås endvidere, at såfremt den selvstændigt erhvervsdrivende driver sin virksomhed i virksomhedsskatteordningen, kan de pågældende multimedier på lige fod med eksempelvis biler indgå i virksomhedsordningen. Det betyder, at den selvstændigt erhvervsdrivende beskattes af den private rådighed over multimedierne, som om de var stillet til rådighed af en arbejdsgiver.

Baggrunden for forslaget om, at multimediebeskatningen skal finde tilsvarende anvendelse for selvstændigt erhvervsdrivende, er, at det findes rimeligt, at den skattepligtige værdi af privat rådighed over de pågældende multimedier er ens for både arbejdstagere og selvstændigt erhvervsdrivende. Herudover er gældende regler for beskatning af selvstændigt erhvervsdrivendes private anvendelse af telefon m.v. ikke længere tidssvarende, ligesom reglerne på området er uklare og volder problemer for såvel de selvstændigt erhvervsdrivende som skattemyndighederne ved skønnet over den private andel af kommunikationsudgifter m.v. uden for arbejdsstedet.

Herudover foreslås det, at den foreslåede bestemmelse om multimediebeskatning ikke finder anvendelse på frivillige ulønnede, der yder bistand i forbindelse med foreningsarbejde, samt frivilligt ulønnet personale i hjemmevernet.

3. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

Samlet set skønnes lovforslaget at medføre et merprovenu på ca. 650 mio. kr. årligt målt i varig virkning.

En række af forslagene har virkning fra 2010, mens andre først har virkning fra og med indkomståret 2012. De provenumæssige konsekvenser af de enkelte elementer i lovforslaget er sammenfattet i nedenstående tabel. Efter tabellen gives en uddybende provenuvurdering af de enkelte forslag.

I 2010 og 2011 skønnes lovforslaget at medføre et samlet umiddelbart merprovenu på ca. 1,2 mia. kr. Heraf skønnes den kommunale andel at udgøre ca. 0,8 mia. kr. årligt. Lovforslaget har ingen provenumæssige konsekvenser for regionerne.

De provenumæssige konsekvenser for kommunerne af hele skattereformen vil indgå ved fastsættelsen af det kommunale bloktilskud for 2010 og frem, jf. bemærkningerne herom i det samtidigt fremsatte forslag til lov om ændring af personskatteloven og forskellige andre love (Forårspakke 2.0 – Vækst, klima, lavere skat).

For finansåret 2010 skønnes lovforslaget at medføre et merprovenu på ca. 740 mio. kr.

Der henvises i øvrigt til belysningen af skattereformens samlede provenumæssige konsekvenser i det samtidigt med dette lovforslag fremsatte forslag til lov ændring af personskatteloven og forskellige andre love mv. (Forårspakke 2.0 – Vækst, klima, lavere skat). Der henvises til samme lovforslag vedrørende de fordelingsmæssige konsekvenser af de foreslåede ændringer.

Provenuvirkninger af de foreslåede ændringer af ligningsloven												
Mio. kr. 2009-niveau.	Va rig vir kni ng	Indkomstår										Fi- nans år 201 0
		2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	
3.1 Fjernelse af skattefordel ved medarbejderobligationer og 15 pct. regel for aktier	265	265	265	265	26	26	26	26	26	26	26	265
Afskaffelse af medarbejderobligationsordningen	5				5	5	5	5	5	5	5	
Ophævelse af 15 pct. reglen for medarbejderaktier	250	250	250	250	25	25	25	25	25	25	25	250
	0				0	0	0	0	0	0	0	
	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15
3.2 Bundfradrag for gaver til velgørende foreninger	-4	0	0	-50	-50	-50	-45	-45	-45	-40	-40	0
	0											
3.3 Loft over fradrag i henhold til rejseregler	23	300	300	290	28	27	26	25	24	23	23	150
	0				0	0	0	0	0	0	0	
3.4 Befordringsfradrag	-2	0	0	-13	-15	-24	-26	-28	-31	-33	-31	0
Forhøjelse af tillægget til befordringsfradraget for lavtlønnede	85			5	0	0	5	5	0	5	0	
Befordringsfradrag til almindelig sats hæves fra 100 km til 120 km	-2	0	0	-25	-45	-70	-10	-13	-15	-19	-22	0
Forlængelse af ordningen vedr. udkantskommuner	00						0	0	5	0	5	
	-8	0	0	-11	-10	-10	-95	-90	-90	-85	-85	0
	0			0	5	0						
	-5	0	0	0	0	-70	-70	-65	-65	-60	0	0
3.5 Forhøjelse af standardfradraget for dagplejere	-1	0	0	-10	-25	-45	-70	-90	-11	-13	-16	0
	45								5	5	0	
3.6 Grønt miljøtillæg for firmabiler	10	120	115	115	11	11	10	10	10	10	10	60
	0				0	0	5	5	0	0	0	
3.7 Multimedieskat	52	525	525	525	52	52	52	52	52	52	52	265
	5				5	5	5	5	5	5	5	
Lovforslaget i alt	65	1.2	1.2	1.0	95	83	77	72	66	61	61	740
	0	10	05	00	5	5	5	5	0	0	0	
- heraf kommuneskat	-	830	830	670	64	54	49	44	38	32	31	-
					0	0	0	0	0	0	0	

3.1. Fjernelse af skattefordel ved medarbejderobligationer og 15 pct. reglen for medarbejde aktier

I forbindelse med tildelingen af medarbejderobligationer betales en afgift på 45 pct. af det samlede tildelingsbeløb. På baggrund af denne afgift og antal modtagere (ca. 35.000) skønnes skattegrundlaget for den alternative løn herfor at udgøre ca. 1.150 mio. kr. og indkomstskatten heraf ca. 550 mio. kr. I indkomstskatteprovenuet skal modregnes afgiften på ca. 300 mio. kr. Det samlede merprovenu ved ophævelse af medarbejderobligationsordningen skønnes således at udgøre ca. 250 mio. kr. årligt.

På baggrund af de seneste par års redegørelser om medarbejderaktier vurderes værdien af det årlige omfang af ordningen at udgøre ca. 350 mio. kr. Opgørelserne viser også, at tildelingerne fordeler sig således, at ca. 5 pct. vedrører 10 pct. reglen (ligningslovens § 7 H, stk. 2, nr. 2, litra a), og de resterende tildelinger vedrører 15 pct. reglen (ligningslovens § 7 H, stk. 2, nr. 2, litra b).

Forslaget om ophævelse af 15 pct. reglen skønnes at medføre, at de pågældende tildelinger vil falde med ca. 95 pct., dvs. værdierne af tildelingerne blot vil være i omfanget af ca. 20 mio. kr. årligt. Det må dog forventes, at mange tildelinger, som tidligere har anvendt 15 pct. reglen, også vil kunne blive tildelt ved at benytte 10 pct. reglen. Det kan være fuldt ud, eller alene delvist, hvis årslønnen for modtagerne ikke er tilstrækkelig høj. Endvidere vil visse hidtidige enkeltvis og store et-års tildelinger foretaget under 15 pct. reglen kunne tænkes udjævnet over flere år og derved kunne komme ind under 10 pct. reglen.

På baggrund af fordelinger over værdierne af de enkeltvis tildelinger under 15 pct. reglen vurderes ca. 25 pct. af de samlede hidtidige tildelinger under 15 pct. reglen også at kunne være tildelt under 10 pct. reglen. Det vil for mange af tildelingerne være tale om forholdsvis beskedne beløb, som ikke vil overstige 10 pct. af årslønnen. Yderligere ca. 20 pct. af de samlede tildelinger under 15 pct. reglen skønnes også delvist eller med nogle års udjævning at kunne falde ind under 10 pct. reglen. Sammenholdt med de allerede anvendte aktietildelinger under 10 pct. reglen på ca. 5 pct. af den samlede værdi under 7 H-ordningen vurderes ca. 50 pct. af den nuværende anvendelse at bestå, hvis 15 pct. reglen afskaffes.

Merprovenuet ved at ophæve 15 pct. reglen skønnes således til ca. 15 mio. kr. årligt.

I finansåret 2010 skønnes ophævelsen af 15 pct. reglen samt afskaffelse af medarbejderobligationer at medføre et merprovenu på ca. 265 mio. kr.

De gældende skattefordele for medarbejderobligationer og -aktier er skatteudgifter og forslaget indebærer således, at disse skatteudgifter ophører.

3.2. Bundfradrag for gaver til almenvelgørende foreninger

Som kompensation for nedsættelse af skatteværdien af gaver til almenvelgørende foreninger, der er et ligningsmæssigt fradrag, foreslås det at fjerne de to bundgrænser for fradraget, nemlig:

- a) En bundgrænse på 500 kr., der fratrækkes det samlede fradragsberettigede beløb.
- b) Kun donationer på mindst 500 kr. til hver enkelt forening medregnes i det fradragsberettigede beløb.

Fra og med 2012 kan der foretages fradrag for det fulde gavebeløb til almenvelgørende foreninger på op til et samlet årligt beløb på 14.500 kr. (2010-niveau). Det maksimale fradrag reguleres årligt.

Det skønnes med nogen usikkerhed, at ophævelsen af bundgrænserne for gavefradraget fra og med 2012 vil medføre et årligt provenutab på ca. 50 mio. kr. Provenutabet vil falde i takt med reduktionen af skatteværdien af fradragene, således det i 2019 udgør ca. 40 mio. kr. årligt. Forslaget har ikke virkning i finansåret 2010.

Forslaget om at ophæve bundfradragene for gaver til almenvelgørende foreninger på 500 kr. indebærer, at skatteudgiften knyttet til dette fradrag forøges.

3.3. Loft over fradrag i henhold til rejseregler

Det foreslås, at der lægges et loft på 50.000 kr. over en lønmodtagers mulighed for at trække udgifter til rejser fra ved indkomstopgørelsen. Loftet berører ikke arbejdsgiverens muligheder for at give skattefri

godtgørelse eller at betale lønmodtagerens udgifter efter regning eller at give den pågældende fri kost og logi.

Rejsefradrag er et ligningsmæssige fradrag, og det skønnes, at de samlede rejsefradrag udgør ca. 2 mia. kr. årligt. En indførelse af et loft på 50.000 kr. over den enkeltes årlige rejsefradrag vil betyde, at det ikke længere er muligt at foretage relative store rejsefradrag, hvilket skønnes at reducere fradraget med ca. 800 mio. kr. Merprovenuet af indførelsen af et loft over fradraget svarer til den skattemæssige værdi af fradragsreduktionen.

Da det i skattereformen også foreslås at reducere skatteværdien af de ligningsmæssige fradrag fra gennemsnitligt 33,5 pct. i 2012 til 25,5 pct. i 2019, vil merprovenuet i denne periode være faldende. Den varige virkning skønnes til ca. 200 mio. kr.

Ved indkomstskattestramninger regnes der normalt med et automatisk tilbageløb fra moms og afgifter som følge af personernes reducerede forbrugsmulighed på gennemsnitligt 24,5 pct. Dette skønnes at være i overkant i dette tilfælde, eftersom udenlandske arbejdere, som i vidt omfang anvender rejser reglerne ved arbejde i Danmark, formentlig ikke bruger hele arbejdsindkomsten efter skat i Danmark. Der foreligger ikke skøn for udenlandske arbejders forbrug i Danmark. Det er antaget, at halvdelen af den disponible lønindkomst anvendes i Danmark. Hertil kommer, at udenlandsk arbejdskraft formentlig ikke køber biler i Danmark, hvilket også trækker i retning af et lavere tilbageløb. Den udenlandske arbejdskraft vurderes at generere et tilbageløb på 10 pct., hvorved det samlede tilbageløb på moms og afgifter i dette tilfælde skønnes at udgøre 15 pct. Dette skønnes at forbedre den varige virkning med ca. 30 mio. kr., hvorved den årlige varige virkning bliver 230 mio. kr.

I finansåret 2010 skønnes forslaget at medføre et merprovenu på ca. 150 mio. kr.

De gældende skattefordele for rejser regler er en skatteudgift og forslaget om et loft over fradraget indebærer således at denne skatteudgift begrænses.

3.4. Befordringsfradraget

Med skattereformen bliver skatteværdien af de ligningsmæssige fradrag, herunder befordringsfradraget, gradvist reduceret fra 2010 fra 33,5 pct. til 25,5 pct. De fleste vil blive fuldt kompenseret herfor, gennem de aftalte lettelser i personbeskatningen. Men for nogle grupper kan befordringsfradraget være betydelige i forhold til indkomsten, bl.a. for lavere lønnede og pendlere i udkantsområder. Samlet set er hensigten med de foreslåede ændringer, at pendlernes incitament til mobilitet bevares.

Forslagene på befordringsfradragsområdet vurderes samlet set at medføre et varigt provenutab på ca. 285 mio. kr. årligt. Forslagene har ikke virkning i finansåret 2010.

3.4.1. Gradvis forhøjelse af det særlige tillæg til befordringsfradraget for lavtlønnede

Det foreslås, at det særlige tillæg til befordringsfradrag for lavtlønnede gradvist hæves fra 25 pct. til 64 pct. af befordringsfradraget. Herved sikres det som udgangspunkt, at personer med en indkomst under 248.700 kr. (2010-niveau) kompenseres fuldt ud for den reducerede skatteværdi af befordringsfradraget (dog med lidt variation pga. forskelle i kommuneskatter). Samtidig forhøjes det maksimale tillæg gradvist fra 6.000 kr. til 15.400 kr.

Den gradvise forhøjelse af tillægsprocenten og det maksimale tillæg fra 2012 til 2019 fremgår af følgende oversigt.

Tillæg til befordringsfradrag til lavtlønnede											
	Gld. regler	Lovforslaget									
	2010	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019

Tillægsprocent, pct.	25	25	25	29	33	37	42	47	52	58	64
Aftrapningsprocent, pct.	0,5	0,50	0,50	0,58	0,66	0,74	0,84	0,94	1,04	1,16	1,28
Maksimalt tillæg, kr.	6.000	6.00	6.000	7.000	7.900	8.900	10.10	11.30	12.50	13.90	15.40
		0					0	0	0	0	0

Forhøjelsen af tillægget skønnes isoleret set at medføre et umiddelbart provenutab det første år på ca. 25 mio. kr. Provenutabet vil stige i takt med reduktionen af skatteværdien af fradragene. Fra og med 2019 skønnes det årlige umiddelbare provenutab at udgøre omkring 225 mio. kr.

Det varige provenutab skønnes at udgøre ca. 200 mio. kr. årligt.

Forslaget om at forhøje det særlige tillæg til befordringsfradraget til lavtlønnede indebærere, at skatteudgiften knyttet til denne del af befordringsfradraget forøges.

3.4.2. Kilometergrænsen for befordringsfradrag til den høje sats hæves fra 100 km til 120 km

Det almindelige befordringsfradrag beregnes med 1,90 kr. pr. km (2009-sats), for daglig befordring mellem 24 km og 100 km (100 pct. af satsen), og 0,95 kr. pr. km for daglig befordring over 100 km (50 pct. af satsen).

Som følge af forslaget om gradvist at reducere skatteværdien af de ligningsmæssige fradrag med 8 pct.enheder i 2012 til 2019 reduceres også værdien af befordringsfradraget.

Der foreslås en kompensation herfor til langdistancependlere i form af en forhøjelse af grænsen på 100 km daglig kørsel, således at der fra 2012 gives fradrag med fuld sats for op til 120 km daglig transport.

Det skønnes, at en forhøjelse af grænsen fra 100 km til 120 km pr. dag vil medføre et provenutab på ca. 85 mio. kr. årligt, når reduktionen af de ligningsmæssige fradrag er fuldt indfaset.

Det varige provenutab skønnes at udgøre ca. 80 mio. kr. årligt.

3.4.3. Forlængelse af ordningen om forhøjet befordringsfradrag i udkantskommuner

Forslaget om at forlænge ordningen med forhøjet befordringsfradrag for langdistancependlere i udkantskommuner med 5 år til og med 2018 skønnes at medføre et umiddelbart årligt provenutab fra og med 2014 på ca. 70 mio. kr. årligt.

Det varige provenutab skønnes at udgøre ca. 5 mio. kr. årligt, da der er tale om en midlertidig ordning.

Forslaget om at forlænge den særlige ordning om forhøjet befordringsfradrag i udkantskommuner indebærer, at der fortsat vil være en skatteudgift knyttet til denne ordning fra og med 2014 til og med 2018.

3.5. Forhøjelse af standardfradraget for dagplejere

Standardfradraget for dagplejere udgør efter gældende regler 46 pct. af vederlaget for dagplejearbejdet. Det foreslås at standardfradraget forhøjes gradvist til 60 pct. i perioden 2012 til 2019, således at den skattemæssige værdi af fradraget fastholdes uændret til trods for den generelle nedsættelse af skatteværdien af de ligningsmæssige fradrag.

Den gradvise forhøjelse af standardfradraget fra 2012 til 2019 fremgår af følgende oversigt.

Standardfradrag for dagplejere	
	Gld. regler
	Lovforslaget

	2010	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019
Standardfradrag for dagplejere i pct. af vederlaget	46	46	46	47	48	50	52	54	56	58	60

Det varige provenutab skønnes at udgøre ca. 145 mio. kr. årligt. Forslaget har ikke virkning i finansåret 2010.

Forslaget om at forhøje standardfradraget for dagplejere og dermed fasthold skatteværdien af fradraget medfører, at skatteudgiften knyttet til dette fradrag holdes uændret.

3.6. Grønt miljøtillæg for firmabiler

Der er ca. 90.000 personer, der beskattes af værdien af fri bil til rådighed, og det skønnes, at de fordeler sig ligeligt på benzinbiler og dieslbiler.

Forslaget om et miljøtillæg til firmabiler, som svarer til den årlige ejeravgift for bilen, skønnes at medføre et gennemsnitligt tillæg til værdien af fri bil på ca. 2.800 kr. for benzinbiler og ca. 1.800 kr. for dieslbiler. På den baggrund skønnes grundlaget for beskatning af fri bil samlet set at blive forøget med ca. 210 mio. kr., hvoraf skatten udgør ca. 120 mio. kr. (2009-niveau). Da satserne i ejeravgiften er nominelt uændrede i perioden, vil provenuet være reelt faldende frem til 2019.

Det er kun med betydelig usikkerhed muligt at skønne over adfærdsmæssige konsekvenser af forslaget. Miljøtillægget indebærer et incitament til at vælge mere brændstoføkonomiske biler, hvilket isoleret set bidrager til at reducere statens indtægter fra ejeravgiften, brændstofafgifterne og registreringsafgiften. I modsat retning trækker, at forslaget giver et incitament til at vælge en dieselbil frem for en benzinbil, hvilket isoleret set forøger statens indtægter fra registreringsafgiften. Samlet set og med stor usikkerhed vurderes disse effekter at gå lige op.

I finansåret 2010 skønnes forslaget at medføre et merprovenu på ca. 60 mio. kr. Det resterende provenu vedrørende indkomståret 2010 vil fremkomme i forbindelse med årsopgørelsen for 2010 i foråret 2011 i form af lavere overskydende skat eller større restskat.

Forslaget om et grønt miljøtillæg for firmabiler medfører en skattesanktion – dvs. en negativ skatteudgift.

3.7. Multimediebeskatning

Forslaget om en multimediebeskatning indebærer, at personer skal medregne 3.000 kr. (2010-niveau) til indkomsten, hvis de har computer, internetadgang eller fri telefon, der er stillet til rådighed af virksomheden og kan benyttes privat.

Det skønnes, at den aktuelle udbredelse af multimedier stillet til rådighed af virksomhederne udgør ca. 700.000 enheder. Da nogle personer har mere end et multimedie stillet til rådighed, f.eks. fri telefon og bredbåndsforbindelse, vurderes de ca. 700.000 kommunikationsmidler at fordele sig over ca. 450.000 personer.

Uanset om de berørte personer har et eller flere multimedier, beskattes personen af 3.000 kr. årligt (2010-niveau). Derfor må det forventes, at nogle personer vurderer, at skattebetalingen overstiger markedsværdien af godet, og derfor fravælger multimediet.

Hvis det beregningsteknisk forudsættes, at ca. 10 pct. af de nuværende personer med multimedier, der er stillet til rådighed af virksomheden, vælger at give afkald herpå, skønnes omkring 400.000 personer at blive omfattet af multimediebeskatning. På denne baggrund skønnes multimedieskatten med nogen usikkerhed at medføre et varigt årligt merprovenu på ca. 525 mio. kr.

I merprovenuet er indregnet nettoeffekten af, hvad multimedierne i dag skønnes at indbringe, bl.a. fra indtægter fra beskattningen af fri telefon. Disse indtægter skønnes netto at indbringe ca. 50 mio. kr. årligt.

I finansåret 2010 skønnes forslaget at medføre et merprovenu på ca. 265 mio. kr. Det resterende provenu vedrørende indkomståret 2010 vil fremkomme i forbindelse med årsopgørelsen for 2010 i foråret 2011 i form af lavere overskydende skat eller større restskat.

Forslaget om en multimediebeskatning medfører, at skatteudgiften knyttet til fri telefon og bredbåndsforbindelse bliver reduceret.

4. Administrative konsekvenser for det offentlige

Samlet skønnes lovforslaget med en vis usikkerhed at medføre udgifter til systemunderstøttelse for SKAT på ca. 7,5 mio. kr.

De årlige driftsudgifter skønnes med en vis usikkerhed at udgøre ca. 0,6 mio. kr.

Det forventes, at visse elementer i lovforslaget vil medføre et fald i antallet af borgerhenvendelser til SKAT, hvorfor forslaget skønnes at medføre en besparelse på ca. 3 årsværk

5. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

5.1. Fjernelse af 15 pct. reglen for medarbejderaktier

Afskaffelse af 15 pct. reglen for medarbejderaktier vil betyde, at de berørte lønmodtagere isoleret set vil opleve en forhøjelse af deres skattebetaling. Hvis lønmodtagerne skal stilles uændret, vil det betyde, at virksomhederne fuldt ud skal kompensere disse via lønforhøjelser. I det omfang, at virksomhederne fuldt ud kompenserer lønmodtageren via lønfremgang svarende til værdien af skattebetalingen, vil virksomhederne få øgede lønomkostninger.

Dog er det stadigvæk muligt for virksomheden at oprette optionsordninger via 10 pct. reglen. Derved bliver det stadigvæk muligt for virksomhederne at lave incitamentsbaserede ordninger.

5.2. Loft over fradrag i henhold til rejseregler

Indførelsen af et loft over rejsefradragene vil betyde, at de lønmodtagere, som berøres af loftet isoleret set vil opleve en forhøjelse af deres skattebetaling. Hvis lønmodtagerne skal stilles uændret, vil det betyde, at virksomhederne skal kompensere disse via skattefrie godtgørelser. I det omfang at virksomhederne fuldt ud kompenserer lønmodtageren via eksempelvis skattefrie godtgørelser, vil virksomhederne få øgede lønomkostninger.

5.3. Grønt miljøtillæg for firmabiler

Med forslaget skabes et incitament for arbejdstageren til at vælge en mere brændstoføkonomisk bil, og det er alene arbejdstagerens skatteforhold, der direkte påvirkes af forslaget. Der er således ingen umiddelbare økonomiske konsekvenser for virksomheder, der tilbyder firmabiler til ansatte. I det omfang der sker en tilpasning i form af mere brændstoføkonomiske firmabiler, f.eks. i retning mod mindre og som oftest også billigere firmabiler, vil virksomheden af konkurrencehensyn tilpasse forholdet mellem kontantløn og anden aflønning, således at den samlede aflønning forbliver uændret. Der vil således heller ikke med tilpasningen være økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

5.4. Multimediebeskatning

Indførelsen af en generel multimediebeskatning vil betyde, at mange af de berørte lønmodtagere isoleret set vil opleve en forhøjelse af deres skattebetaling. Hvis lønmodtagerne skal stilles uændret, og der ikke tages hensyn til de samtidigt gennemførte skattenedsættelser, vil det betyde, at virksomhederne via lønforhøjelser må kompensere for multimediebeskatningen. I det omfang at dette sker, vil virksomhederne få øgede lønomkostninger.

Lovforslagets øvrige ændringer vurderes ikke at medføre direkte økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

6. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget er sendt til Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i ErhvervsRegulering (CKR) med henblik på en vurdering af, om forslaget skal forelægges Økonomi- og Erhvervsministeriets virksomhedspanel. CKR vurderer, at lovforslaget ikke pålægger virksomhederne administrative byrder.

7. Administrative konsekvenser for borgerne

Forslaget om at indføre en enkel og generel beskatning af multimedier ved at beskatte med et standardbeløb på 3.000 kr. årligt, skaber øget klarhed på området, der vil medføre administrative lettelser for borgerne.

Herudover medfører de foreslåede ændringer af reglerne for de ligningsmæssige fradrag og indkomstopgørelsen ingen ændringer i omfanget af selvangivelse. Lovforslaget har således herudover ingen administrative konsekvenser for borgerne.

8. Miljømæssige konsekvenser

8.1. Befordringsfradraget

Forslagene om forbedringer af befordringsfradraget som kompensation for nedsættelse af skatteværdien af de ligningsmæssige fradrag, vurderes ikke at have nævneværdige konsekvenser for transportmængden, da kompensationsforslagene alene stiller de berørte personer skattemæssigt uændret i forhold til gældende regler.

8.2. Grønt miljøtillæg for firmabiler

Forslaget om et miljøtillæg for firmabiler indebærer et incitament til at vælge mere brændstoføkonomiske biler. Det kan ske på flere måder, f.eks. ved at vælge en mere brændstoføkonomisk bil i samme prisklasse, ved at vælge en billigere bil eller ved at vælge en dieselbil frem for en benzinbil. Det skønnes under en række beregningstekniske forudsætninger og med stor usikkerhed, at forslaget vil reducere udledningen af CO₂ fra firmabiler med ca. 1,5 pct., svarende til ca. 15.000 tons CO₂ årligt.

De øvrige forslag skønnes ikke at have miljømæssige konsekvenser.

9. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Lovforslaget har været til høring hos AC, Advokatrådet, AERådet, ATP, Business Danmark, Cepos, Ceva, DAF, Dansk Aktionærforening, DA, Danmarks Rederiforening, Dansk Bilforhandler Union, Dansk Byggeri, Dansk Erhverv, Dansk Landbrug, Dansk Landbrugsrådgivning, Danske Advokater, Datatilsynet, Den Danske Dommerforening, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, DTS, DTL, De Danske Landboforeninger, Den Danske Bilbranche, Den Danske Skatteborgerforening, Det økologiske Råd, DI, Ejendomsforeningen Danmark, Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, Erhvervs- og Selskabsstyrelsen/Center for Kvalitet i Erhvervsregulering, FDM, FTF, Finansforbundet, Finansrådet, FSR, FRR, Foreningen Danske Revisorer, Forsikring og Pension, Forvaltningshøjskolen, FOA, HK, Håndværksrådet, Ingeniørforeningen, Investeringsforeningsrådet, ISOBRO, IT-Branchen, KL, Landbrugsrådet, LO, Landsskatteretten, LH, LD, Retssikkerhedschefen, SKAT, Skatterevisorforeningen, Økonomistyrelsen og Ældresagen.

11. Sammenfattende skema

Samlet vurdering af konsekvenser af lovforslaget

	Positive konsekvenser	Negative konsekvenser
Økonomiske konsekvenser for det offentlige	Samlet set skønnes lovforslaget at medføre et merprovenu på ca. 650 mio. kr. årligt målt i varig virkning. I 2010 og 2011 skønnes lovforslaget at medføre et samlet umiddelbart merprovenu på ca. 1,2 mia. kr. Heraf skønnes den kommunale andel at udgøre ca. 0,8 mia. kr. årligt Lovforslaget har ingen provenumæssige konsekvenser for regionerne. For finansåret 2010 skønnes lovforslaget at medføre et merprovenu på ca. 740 mio. kr.	Ingen
Administrative konsekvenser for det offentlige	Lovforslaget skønnes at medføre en besparelse svarende til 3 årsværk.	Lovforslaget skønnes at medføre engangsudgifter på ca. 7,5 mio. kr. og årlige driftsudgifter på ca. 0,6 mio. kr.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Forslaget om at indføre en enkel og generel beskatning af multimedier ved at beskatte med et standardbeløb på 3.000 kr. årligt, vil medføre administrative lettelser for borgerne.	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Det skønnes med stor usikkerhed, at forslaget om miljøtillæg til firmabiler vil reducere udledningen af CO ₂ fra firmabiler med ca. 1,5 pct., svarende til ca. 15.000 tons CO ₂ årligt.	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

§ 1

Til nr. 1

Der er tale om en redaktionel rettelse, der er en konsekvens af lov nr. 66 af 24. marts 1999. Det foreslås at tilføje en henvisning til ligningslovens § 5, stk. 8, i samme lovs § 5, stk. 1, 1. pkt. Ved lov nr. 66 af 24. marts 1999 blev ligningslovens § 5 ændret, idet det hidtidige stk. 5 blev afløst af et nyt stk. 5 samt et nyt stk. 6. Derfor rykkede de hidtidige stykker 6-8 ned og blev til stk. 7-9.

I den forbindelse fik man ved en fejl ikke henvisningen til den nye § 8 med i § 5, stk. 1, 1. pkt. Det rettes der nu op på.

Til nr. 2:

Der er tale om en redaktionel ændring, der er en konsekvens af lov nr. 979 af 1. oktober 2008.

Til nr. 3:

Der er tale om en redaktionel ændring. Reglerne om udbetaling af forskud på pension blev ophævet ved lov nr. 456 af 10. juni 1997.

Til nr. 4:

Der er tale om en redaktionel ændring. Reglerne om udbetaling af invaliditetsydelse og bistands- eller plejetillæg findes i dag i lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension mv.

Til nr. 5

Forslaget er en lovfæstelse af praksis.

Efter ligningslovens § 7 A, stk. 1, nr. 1, er det en betingelse for skattefriheden for den ansatte af værdien aktier eller andelsbeviser, der er erhvervet ved udnyttelse af en købe- eller tegningsret, at der ikke kan ske overdragelse, pantsætning eller anden råden over aktierne i 5 år efter udløbet af det kalenderår, hvor erhvervelsen har fundet sted (båndlæggelse).

Efter praksis hæves båndlæggelsen dog før periodens udløb, hvis den ansatte afgår ved døden. Båndlæggelsen ophæves desuden, hvis vedkommende bliver berettiget til førtidspension.

Til nr. 6, 8, 22-23, 25, 27-28, 30-32, 39, 46-49 og 53

Det foreslås, at grundbeløbene i ligningsloven, der reguleres efter personskattelovens § 20, opjusteres til 2010-niveau. De nye grundbeløb har ifølge forslaget virkning fra indkomståret 2010.

Forslaget skal ses i sammenhæng med det samtidigt fremsatte forslag til lov om ændring af personskatteloven og forskellige andre love (Forårspakke 2.0 – Vækst, klima, lavere skat), der indebærer, at reguleringstallet i personskattelovens § 20 »nulstilles«. Samtidig foreslås det som led i indfasningen af skattereformen, at beløbsgrænserne i skatte- og afgiftssystemet ikke reguleres i 2010.

Endvidere foreslås enkelte redaktionelle ændringer som følge heraf.

Til nr. 7

Forslaget er en lovfæstelse af praksis.

Efter ligningslovens § 7 A, stk. 1, nr. 2, er det en betingelse for skattefriheden for den ansatte, at

der ikke kan ske overdragelse, pantsætning eller anden råden over aktierne i 7 år efter udløbet af det kalenderår, hvor erhvervelsen har fundet sted (båndlæggelse).

Efter praksis hæves båndlæggelsen dog før periodens udløb, hvis den ansatte afgår ved døden. Båndlæggelsen ophæves desuden, hvis vedkommende bliver berettiget til at modtage førtidspension.

Til nr. 9

Det foreslås at ophæve ligningslovens § 7 A, stk. 1, nr. 3, om medarbejderobligationer.

Efter ligningslovens § 7 A, stk. 1, nr. 3, skal udbytteandele eller lignende, som en arbejdsgiver udlover i form af obligationer udstedt af virksomheden til personer, der er ansat i dennes virksomhed, ikke medregnes ved opgørelsen af den ansattes skattepligtige indkomst. Det er en betingelse, at der udstedes obligationer af arbejdsgiveren for disse udbytteandele.

Det er efter ligningslovens § 7 A, stk. 1, nr. 3, 2. pkt., en betingelse, at værdien af obligationen inklusiv afgift, jf. nedenfor, ikke overstiger 10 pct. af den ansattes løn.

Hvis de udloddede udbytteandele for en eller flere ansatte overstiger et årligt grundbeløb på 5.200 kr. (i 2009), skal arbejdsgiveren betale en afgift på 45 pct. af det beløb, hvormed obligationernes værdi overstiger grundbeløbet. Beløbet reguleres efter personskattelovens § 20. Afgiften er indkomstskattefri for medarbejderen.

Skattefritagelsen omfatter kun selve værdien af de tildelte obligationer men ikke det senere afkast.

Det er en betingelse, at adgangen til at erhverve medarbejderobligationer står åben for alle ansatte i selskabet, således at ingen gruppe af ansatte bliver særligt favoriseret. Begrænsninger, der er fastsat efter almene kriterier, kan dog efter en konkret vurdering anerkendes under forudsætning af, at ordningen ikke mister sin almene karakter, og at de øvrige medarbejdere ikke i særlig grad favoriseres. Således kan adgangen til at erhverve obligationer være betinget af, at medarbejderen har været ansat i virksomheden eller koncernforbundne virksomheder i en vis kortere tid – i praksis op til 3 år.

Konsekvensen af ophævelsen af skattefritagelsen af medarbejderobligationer er, at den ansatte skal medregne obligationer udstedt af virksomheden, som den ansatte får fra virksomheden, til den skattepligtige indkomst på det tidspunkt, hvor den ansatte erhverver endelig ret til vederlaget.

Til nr. 10

Der er tale om konsekvensændring som følge af lovforslagets § 1, nr. 9.

Til nr. 11

Det er i ligningslovens § 7 A, stk. 2, 6. pkt., fastsat, at for ordninger omfattet af stk. 1, nr. 1 (købe- og tegningsretter op til 10 pct. af den ansattes løn), og nr. 2 (aktier, der tildeles direkte, hvor den skattefrie tildeling er beløbsmæssigt begrænset til 22.800 kr. (i 2009)), skal medarbejderaktierne have samme rettigheder som selskabets øvrige aktier af samme klasse, idet der dog ses bort fra en eventuel pligt til at afstå aktierne til det udstedende selskab til værdien, og at medarbejderaktierne ikke må udgøre en særlig aktieklasse.

Som konsekvens af ophævelse af ligningslovens § 7 A, stk. 1, nr. 3, kan henvisningen til nr. 1 og nr. 2 udgå, idet kravet herefter skal gælde for alle ordninger omfattet af stk. 1.

Til nr. 12

Der er tale om en konsekvensændring som følge af ophævelsen af ligningslovens § 7 H, stk. 2, nr. 2, litra a, og nyaffattelsen af stk. 2, nr. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 13.

Det er i ligningslovens § 7 H, stk. 1, 6. pkt., fastsat, at hvis vurderingen af, om betingelserne i ligningslovens § 7 H, stk. 2, nr. 2, litra a, er opfyldt, skal ske ud fra forholdene på det tidspunkt, hvor den faktiske udnyttelseskurs for ydede købe- eller tegningsretter henholdsvis den faktiske købskurs for ydede aktier ligger fast, og vederlaget overstiger 10 pct. af den ansattes årsløn i det år, hvor vederlaget modtages, kan den samlede værdi fordeles på de respektive år, hvor retserhvervelsen sker.

Som følge af ophævelsen af ligningslovens § 7 H, stk. 2, nr. 2, litra b, og nyaffattelsen af stk. 2, nr. 2, skal henvisningen i § 7 H, stk. 1, 6. pkt., til nr. 2, litra a, udgå.

Til nr. 13

Forslaget går ud på at ophæve 15 pct. reglen i de individuelle medarbejderaktieordninger.

Forslaget går således ud på at ophæve ligningslovens § 7 H, stk. 2, nr. 2, litra b. Den nye affattelse af bestemmelsen i ligningslovens § 7 H, stk. 2, nr. 2, svarer til den gældende bestemmelse i § 7 H, stk. 2, nr. 2, litra a.

Indholdet af ligningslovens § 7 H er i korte træk følgende:

- Den ansatte beskattes på det tidspunkt, hvor medarbejderaktierne sælges.
- Beskatningen sker som aktieavance i stedet for som løn.
- Selskabet har ikke fradrag for udgiften til medarbejderaktier.

Ligningslovens § 7 H kan finde anvendelse, når en ansat modtager vederlag i form af aktier, køberetter til aktier eller tegningsretter til aktier. At der skal være tale om et vederlag vil sige, at de tildelte aktier m.v. skal repræsentere en økonomisk fordel (værdi) på retserhvervestidspunktet, f.eks. hvis en købe- eller tegningsret kan eller forventes at give mulighed for at erhverve/tegne aktier til favørkurs.

Det er en betingelse for at anvende § 7 H, at personen modtager vederlaget som led i et ansættelsesforhold.

Der gælder en række betingelser for, at vederlaget kan omfattes af ligningslovens § 7 H.

Det er i § 7 H, stk. 2, nr. 1, en betingelse, at den ansatte og det selskab, hvor den pågældende er ansat, har aftalt, at § 7 H skal finde anvendelse. Der skal indgås aftale med hver enkelt ansat, som modtager aktier m.v. Aftalen skal være indgået med arbejdsgiverselskabet, uanset om aktierne m.v. modtages fra dette selskab eller et selskab, der er koncernforbundet hermed. Det betyder, at reglerne kun kan finde anvendelse, hvis der er enighed mellem arbejdsgiverselskabet og den ansatte om at anvende reglerne.

Vederlaget skal være entydigt identificeret i aftalen. Det skal fremgå, om vederlaget består af en aktie eller en købe- eller tegningsret, i hvilket selskab der er erhvervet eller kan erhverves aktier, den nominelle størrelse af aktien eller den nominelle størrelse af den aktie, som en købe- eller tegningsret giver ret til. Hvis der er stillet vilkår for erhvervelsen af vederlaget, herunder en valgmulighed for den ansatte inden for et nærmere fastsat tidsrum til udnyttelse af vederlaget, skal disse vilkår fremgå af aftalen. Der kan eksempelvis være stillet betingelse om ansættelse i et nærmere angivet åremål.

For så vidt angår størrelsen af det skattefrie vederlag til den ansatte er der i § 7 H, stk. 2, nr. 2, fastsat grænser for, hvor meget den ansatte kan tildeles. Den ansatte kan i samme år enten

- a) modtage aktier og købe- og tegningsretter, hvor værdien af de modtagne aktier m.v. ikke overstiger 10 pct. af den ansattes årsløn, eller
- b) modtage købe- eller tegningsretter, hvor udnyttelseskursen maksimalt er 15 pct. lavere end markedskursen på de aktier, som de modtagne retter giver ret til at erhverve eller tegne, og aktier, hvor værdien heraf ikke overstiger 10 pct. af den ansattes årsløn.

Bestemmelsen indeholder som anført to grænser, som udgør et enten-eller. Det vil sige, at enten skal grænsen i stk. 2, nr. 2, litra a, være overholdt eller også skal grænsen i stk. 2, nr. 2, litra b, være

overholdt. Der kan således ikke både modtages 10 pct. i forhold til lønnen efter stk. 2, nr. 2, litra a, og 10 pct. efter stk. 2, nr. 2, litra b.

Hvis ordningen omfattes af stk. 2, nr. 2, litra a, er det den samlede værdi af de modtagne aktier, købe- og tegningsretter, der maksimalt må udgøre 10 pct. af årslønnen. Hvis ordningen i stedet omfattes af stk. 2, nr. 2, litra b, og modtages der i et givet år købe- eller tegningsretter, der opfylder 15 pct. kravet, og modtages der i samme år aktier, er det en betingelse, at værdien af de modtagne aktier maksimalt udgør 10 pct. af årslønnen.

Hvis der i et år modtages købe- og tegningsretter, der alle opfylder kravet om, at udnyttelseskursen er maksimalt 15 pct. lavere, så er betingelsen i stk. 2, nr. 2, litra b, opfyldt for købe- og tegningsretterne. Det betyder, at den ansatte herudover har mulighed for at modtage aktier til en værdi svarende til 10 pct. af årslønnen.

Hvis der et år modtages købe- og tegningsretter, hvor mindst en af de modtagne købe- eller tegningsretter ikke opfylder kravet om, at udnyttelseskursen maksimalt er 15 pct. lavere, er betingelsen i stk. 2, nr. 2, litra b, ikke opfyldt. Det afgørende er derfor, om betingelsen i stk. 2, nr. 2, litra a er opfyldt. Det vil sige, at værdien af de modtagne købe- og tegningsretter maksimalt må udgøre 10 pct. af årslønnen. Hvis der i samme år også modtages aktier, er det den samlede værdi af de modtagne aktier, køberetter og tegningsretter, der maksimalt må udgøre 10 pct. af årslønnen.

Vurderingen af, om betingelsen er opfyldt, skal ske ud fra forholdene på det tidspunkt, hvor den faktiske udnyttelseskurs for de ydede købe- eller tegningsretter henholdsvis den faktiske købskurs for ydede aktier foreligger, dog senest på det tidspunkt, hvor den ansatte erhverver ubetinget ret til den modtagne aktie, køberet eller tegningsret, jf. § 7 H, stk. 1, 2. pkt. Det er det tidligste af disse to tidspunkter, der er afgørende for vurderingen af, om betingelsen i stk. 2, nr. 2, litra a, er opfyldt.

Ved den faktiske udnyttelseskurs forstås den eksakte kurs, som den ansatte skal betale for aktierne. Fastlæggelse af principperne for udnyttelseskursens beregning er som udgangspunkt ikke tilstrækkeligt til, at der foreligger en faktisk udnyttelseskurs. Først på det tidspunkt, hvor der opgøres en eksakt kurs ud fra de fastlagte principper, foreligger der en faktisk udnyttelseskurs.

Hvis betingelsen vedrørende grænsen på 10 pct. i forhold til lønnen overskrides, er konsekvensen, at tildelte aktier m.v. op til de 10 pct. omfattes, hvis de øvrige betingelser er opfyldt, mens den overskydende del vil blive omfattet af reglen om beskatning på retserhvervelsetidspunktet med en eventuel modsvarende fradragsret for selskabet for denne del efter reglerne i statsskattelovens § 6, litra a, eller af reglen om beskatning på udnyttelsestidspunktet, hvis betingelserne herfor er opfyldt.

Hvis betingelsen i stk. 2, nr. 2, litra b, dvs. 15 pct. grænsen, overskrides, er tildelingen dog alligevel omfattet af skattefriheden, hvis 10 pct. grænsen i stk. 2, nr. 2, litra a, og de øvrige betingelser er opfyldt. Såfremt både 15 pct. grænsen og 10 pct. grænsen er overskredet, er konsekvensen som beskrevet oven for ved overskridelse af 10 pct. grænsen.

Der er i § 7 H, stk. 2, nr. 3-7, fastsat en række betingelser for, at vederlaget ikke skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Konsekvensen af ophævelsen af ligningslovens § 7 H, stk. 2, nr. 2, litra b, er, at købe- og tegningsretter til aktier fremover kun kan modtages skattefrit, såfremt værdien ikke overstiger 10 pct. af lønnen. Det er således uden betydning herfor, om udnyttelseskursen for de modtagne købe- og tegningsretter er maksimalt 15 pct. lavere end markedskursen på de aktier, som de modtagne retter giver ret til at erhverve eller tegne. Udnyttelseskursen kan således være mere end 15 pct. lavere end markedskursen, idet det som nævnt alene er afgørende, om værdien af de modtagne købe- og tegningsretter overstiger 10 pct. af årslønnen.

Til nr. 14

Det foreslås at affatte ligningslovens § 7 H, stk. 4, på ny.

Der er tale om konsekvensændringer som følge af ophævelsen af ligningslovens § 7 H, stk. 2, nr. 2, litra b, og nyaffattelsen af stk. 2, nr. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 13.

Det er i ligningslovens § 7 H, stk. 4, 4. pkt., fastsat, at betingelsen i stk. 2, nr. 2 litra a, om, at værdien af de modtagne købe- eller tegningsretter ikke må overstige 10 pct. af den ansattes årsløn, dog ikke gælder, i det omfang værdien af modtagne købe- eller tegningsretter efter omstruktureringen svarer til værdien før omstruktureringen.

Som følge af ophævelsen af ligningslovens § 7 H, stk. 2, nr. 2, litra b, og nyaffattelsen af stk. 2, nr. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 13, skal henvisningen i ligningslovens § 7 H, stk. 4, 4. pkt., til stk. 2, nr. 2 litra a, erstattes af en henvisning til stk. 2, nr. 2.

Det er i ligningslovens § 7 H, stk. 4, 5. pkt., fastsat, at betingelsen i stk. 2, nr. 2, litra b, om, at udnyttelseskursen maksimalt må være 15 pct. lavere end markedskursen på de aktier, som de modtagne retter giver ret til at erhverve eller tegne, tilsvarende ikke gælder i tilfælde, hvor den faktiske udnyttelseskurs foreligger, i det omfang værdien af købe- eller tegningsretten efter omstruktureringen svarer til værdien før omstruktureringen.

Ligningslovens § 7 H, stk. 4, 5. pkt., vedrører 15 pct. reglen i ligningslovens § 7 H, stk. 2, nr. 2, litra b. Da 15 pct. reglen foreslås afskaffet, foreslås ligningslovens § 7 H, stk. 4, 5. pkt., som konsekvens heraf ophævet.

Til nr. 15

Der er tale om en konsekvensændring som følge af ophævelsen af ligningslovens § 7 H, stk. 2, nr. 2, litra b, og nyaffattelsen af stk. 2, nr. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 13.

Det er i ligningslovens § 7 H, stk. 7, 6. pkt., fastsat, at hvis vederlaget består af købe- og tegningsretter, der ikke er børsnoterede, og anvendes reglen i stk. 2, nr. 2, litra a, skal den attest, som selskabets revisor eller advokat udarbejder om, at tildelingen opfylder betingelserne, tillige indeholde oplysninger om købe- eller tegningsrettens værdi på det tidspunkt, hvor den faktiske udnyttelseskurs foreligger, hvis denne oplysning ikke fremgår af aftalen.

Som følge af nyaffattelsen af stk. 2, nr. 2, foreslås henvisningen i § 7 H, stk. 7, 6. pkt., til stk. 2, nr. 2, litra a, at udgå.

Til nr. 16

Der er tale om ændringer som følge af ophævelsen af kravet om, at skatteministeren efter ligningslovens § 7 H, stk. 10, årligt skal afgive en redegørelse til Folketinget om anvendelse af reglerne i ligningslovens § 7 H, stk. 1-7.

I forbindelse med indførelsen af ligningslovens § 7 H i 2003 blev der fastsat krav om, at den attest, som selskabets advokat eller revisor skal indsende til SKAT, skal indeholde visse særlige oplysninger. Selskabets advokat eller revisor skal attestere, at aftalen mellem den ansatte og selskabet opfylder betingelserne for, at den ansatte ikke skal medregne vederlaget i form af aktier eller købe- og tegningsretter til den skattepligtige indkomst. Kravet om, at attesten skal indeholde visse særlige oplysninger skal ses i sammenhæng med lovovervågningen af ordningen, herunder at skatteministeren årligt skal afgive en redegørelse til Folketinget.

Kravet om særlige oplysninger i attesten går ud på, at har den ansatte modtaget aktier, skal attesten tillige indeholde oplysning om aktiernes handelsværdi på det tidspunkt, hvor den faktiske købskurs foreligger – dog kun hvis der er tale om unoterede aktier. Hvis den ansatte har modtaget købe- eller tegningsretter, afhænger kravet til de yderligere oplysninger af, om tildelingen sker under 10 pct. reglen

(§ 7 H, stk. 2, nr. 2, litra a) eller under 15 pct. reglen (§ 7 H, stk. 2, nr. 2, litra b). De yderligere krav gælder alene, hvor der er tale om unoterede købe- og tegningsretter. Hvis tildelingen sker under 10 pct. reglen, skal attesten indeholde oplysning om købe- og tegningsretternes handelsværdi på det tidspunkt, hvor den faktiske udnyttelseskurs foreligger. Hvis tildelingen sker under 15 pct. reglen, skal attesten indeholde oplysning om den faktiske udnyttelseskurs og oplysning om den underliggende akties markedskurs på det tidspunkt, hvor den faktiske udnyttelseskurs i henhold til købe- eller tegningsretten foreligger, hvis aktien er unoteret. I lyset af, at kravet om afgivelse af en årlig redegørelse til Folketinget foreslås afskaffet, jf. lovforslagets § 1, nr. 20, er der ikke behov for, at attesten fremover skal indeholde oplysningerne som nævnt ovenfor, idet disse oplysninger anvendes til brug for redegørelsen. Det foreslås derfor, at 5.-7. pkt. udgår af stk. 7.

Til nr. 17

Efter ligningslovens § 7 H, stk. 7, 8. pkt., skal selskabet indsende en kopi af aftalen om tildeling af medarbejderaktier sammen med den attest, som selskabets revisor eller advokat skal udarbejde, til SKAT senest samtidig med indgivelse af selskabets regnskab efter skattekontrolloven for det år, hvor den ansatte erhverver ubetinget ret til de modtagne aktier m.v.

Bestemmelsen blev fastsat i forbindelse med indførelsen af ordningen i 2003. Kravet om selskabers indsendelse af regnskaber er senere ændret, idet mindre virksomheder, hvilket er fastsat som en omsætning under 100 mio. kr., kun skal sende skatteregnskab ind til SKAT, hvis SKAT anmoder om det, jf. § 6 i bekendtgørelse nr. 594 af 12. juni 2006. Det betyder, at i en række tilfælde skal selskaberne ikke indsende regnskab til SKAT, men alene gøre dette, hvis SKAT beder selskabet herom.

Kravet om indsendelse af kopi af aftaler og attester praktiseres på den måde, at indsendelse skal ske samtidig med selvangivelsen også i det tilfælde, hvor selskabet ikke skal indsende et skattemæssigt årsregnskab.

Det foreslås at ændre bestemmelsen således, at selskabet skal indsende kopi af aftalen og attesten senest ved selvangivelsesfristen. Forslaget tydeliggør, at selskaberne heller ikke fremover vil kunne undlade at indsende kopi af aftalen samt attesten med henvisning til, at kravet kun gælder for selskaber, der skal indsende regnskab til SKAT efter skattekontrollovens § 3, stk. 2.

Til nr. 18

I ligningslovens § 7 H, stk. 7, 11. pkt., er fristen for indsendelse af kopien af aftalen fastsat for selskaber med bagudforskuet regnskabsår. Det fremgår, at udløber selskabets regnskabsår i perioden 1. august – 30. december skal kopien indgives senest d. 20. januar i det efterfølgende år eller, hvis denne dag er en lørdag eller søndag, den følgende hverdag.

Det foreslås at ændre »regnskabsår« til »indkomstår«, hvilket udtryk også anvendes i skattekontrollovens § 4, stk. 2.

Til nr. 19

Fristerne i ligningslovens § 7 H, stk. 7, for indsendelse af kopi af aftalen og attesten til SKAT er absolutte. Der er således ikke mulighed for at dispensere ved fristoverskridelse ved for sen indsendelse af kopien af aftalen og attesten.

Dette giver anledning til tvivl i praksis om de skattemæssige konsekvenser ved en fristoverskridelse, dvs. om fristen er en gyldighedsbetingelse med den konsekvens, at en overskridelse af fristen har den konsekvens, at den ansatte ikke kan opnå indkomstskattefrihed for modtagne aktier og købe- og tegningsretter.

Det ville imidlertid ikke være rimeligt at håndhæve fristen som en gyldighedsbetingelse i det tilfælde, hvor overskridelse af fristen er begrænset eller undskyldelig. I praksis administreres reglen dog lempeligt, idet mindre overskridelser af fristen eller en overskridelse, der må tilskrives forhold, som selskabet er uden indflydelse på, ikke har den konsekvens, at den forudsatte skattefrihed for den ansatte ikke opfyldes.

I ligningslovens § 7 A, stk. 4, vedrørende de generelle medarbejderaktieordninger er der hjemmel til for SKAT at dispensere fra fristen for indsendelse til SKAT af oplysninger om skattefritagelsen attesteret af virksomhedens revisor eller advokat. Det er dog ikke alle forsinkelser, der kan medføre dispensation. Udgangspunktet er således stadig, at oplysningerne skal indsendes senest den 20. januar i året efter, at medarbejderaktieordningen er gennemført.

Fristen den 20. januar i ligningslovens § 7 A, stk. 4, er den samme som i skattekontrollovens § 9 A, som indførtes af hensyn til skattemyndighedernes mulighed for at udsende de fortrykte selvangivelser i rimelig tid inden selvangivelsesfristens udløb den 1. maj.

Det foreslås at indføre hjemmel i ligningslovens § 7 H til, at SKAT kan dispensere fra fristen for indsendelse af kopi af aftalen og attesten.

Ved vurderingen skal der foretages en samlet vurdering af omstændighederne ved fristoverskridelsen. Ved vurderingen skal dispensationsbestemmelsen ses i forhold til formålet med fristen, der er at give skattemyndighederne mulighed for hurtigst muligt at vurdere, om betingelsen for skattefrihed for den ansatte er opfyldt.

Til nr. 20

Efter ligningslovens § 7 H, stk. 10, skal skatteministeren afgive en årlig redegørelse til Folketinget om anvendelse af reglerne i ligningslovens § 7 H, stk. 1-7. Den seneste redegørelse er afgivet til Folketinget den 6. maj 2008 (Redegørelse nr. R 9).

Da 15 pct. reglen foreslås afskaffet, og denne regel er langt mere anvendt end 10 pct. reglen i ligningslovens § 7 H, stk. 2, nr. 2, litra a, er der ikke længere grundlag for at opretholde kravet om afgivelse af en årlig redegørelse til Folketinget. Det foreslås derfor at ophæve kravet om afgivelse af den årlige redegørelse til Folketinget. Det bemærkes i den forbindelse, at ligningslovens § 7 A indeholder en lignende 10 pct. regel, men der afgives ikke redegørelser til Folketinget om anvendelsen af ligningslovens § 7 A.

Til nr. 21

Det foreslås, at ulønnede bestyrelsesmedlemmer og frivillige ulønnede medhjælpere, der yder bistand som led i en foreningens skattefri virksomhed samt frivilligt ulønnet personel i hjemmeværnet, der er omfattet af ligningslovens § 7 M, ikke omfattes af den foreslåede bestemmelse om multimediebeskatning i ligningslovens § 16, stk. 12. Hvis sådanne personer får stillet multimedier omfattet af den foreslåede bestemmelse om multimediebeskatning i ligningslovens § 16, stk. 12, til rådighed, anses de fortsat for ulønnede, og vil ikke blive beskattet af privat rådighed over de pågældende multimedier. Det er en forudsætning, at de pågældende multimedier stilles til rådighed med henblik på foreningens skattefri virksomhed eller hjemmeværnets virksomhed.

Har en sådan ulønnet frivillig fået stillet multimedier til rådighed, foreslås det, at vedkommende ikke også kan modtage skattefri godtgørelse for udgifter, som modtageren afholder til tilsvarende ydelser. Har en frivillig ulønnet eksempelvis fået stillet en telefon til rådighed, kan vedkommende ikke samtidig få skattefri godtgørelse for udgifter til telefonsamtaler, men derimod godt modtage andre af de skattefri godtgørelser efter ligningslovens § 7 M, som er fastsat af Skatterådet. Tilsvarende kan en ulønnet frivillig, der eksempelvis har fået stillet en computer til rådighed uden internetadgang, godt få skattefri godtgørelse til dækning af udgifter til internetforbrug efter satserne fastsat af Skatterådet.

Til nr. 24 og 26

Det foreslås, at bundgrænserne i ligningslovens § 8 A, stk. 1, ophæves, således at der er mulighed for, at alle de donationer op til 14.500 kr. (2010-niveau), der betales til godkendte almennyttige foreninger m.v. kan fradrages ved indkomstopgørelsen.

Til nr. 29

Det foreslås, at lønmodtagerfradraget, hvorefter udgifter i forbindelse med udførelsen af det indtægts-givende arbejde kun kan fradrages i det omfang, de samlede fradragsberettigede udgifter overstiger et grundbeløb på 5.500 kr. (2010-niveau), jf. ligningslovens § 9, stk. 1, ikke finder anvendelse for rejsefradrag.

Til nr. 33

Der foreslås en ny affattelse af § 9 A, stk. 5.

Nyaffattelsen af § 9 A, stk. 5, 1. og 2. pkt., indebærer ingen ændringer i forhold til gældende ret.

I det foreslåede § 9 A, stk. 5, 3. pkt., præciseres det, at der ikke gælder en tidsbegrænsning på 12 måneder, jf. 2. pkt., for mobile arbejdssteder eller arbejdssteder, der i takt med arbejdets udførelse eller færdiggørelse flytter sig over en strækning på mindst 8 km.

Mobile arbejdssteder er arbejdssteder, der hele tiden bevæger sig fra sted til sted. Lønmodtagere, som transporterer varer, gods eller mennesker, f.eks. langturschauffører, vil således kunne anvende standardsatsen for kost og småforbrødsudgifter uden tidsbegrænsning, hvis de øvrige betingelser herfor er opfyldt.

Med arbejdssteder, der flyttes over en strækning på mindst 8 km, når flytningen sker i takt med arbejdets udførelse eller færdiggørelse, forstås f.eks. motorvejs-, bro-, jernbane-, metro-, eller gasledningsprojekter.

Til nr. 34

Der foreslås en ny affattelse af § 9 A, stk. 6.

Herefter kan der alene påbegyndes en ny 12-måneders periode, jf. stk. 5, når lønmodtageren skifter til et nyt midlertidigt arbejdssted, der er mindst 8 km ad normal transportvej fra det tidligere arbejdssted. Det vil således ikke længere være nok at skifte arbejdsgiver eller projekt som efter de gældende regler i § 9 A, stk. 5, 5. pkt., nr. 2 og 3.

Det foreslås endvidere, at der ved tilbagevenden til samme midlertidige arbejdsplads skal være forløbet en sammenhængende periode på mindst 40 arbejdsdage for, at der kan påbegyndes en ny 12 måneders periode. I dag er reglen 20 arbejdsdage.

I den mellemliggende periode på mindst 40 arbejdsdage kan der udbetales godtgørelse eller foretages fradrag med standardsatsen for kost, småforbrødsudgifter og logi efter reglerne i § 9 A, hvis der i den mellemliggende periode arbejdes på et andet midlertidigt arbejdssted, og betingelserne herfor i øvrigt er opfyldt.

Til nr. 35

Det foreslås, at der i § 9 A, stk. 7, 4. pkt., indsættes en begrænsning på 50.000 kr. pr. indkomstår (2010-niveau) for størrelsen af fradrag efter rejser reglerne, jf. ligningslovens § 9 A. Det foreslås at beløbsgrænsen reguleres efter personskattelovens § 20.

Det er således både fradrag for udokumenterede udgifter med standardsatserne i § 9 A, stk. 2 og 3, og

fradrag for faktiske dokumenterede udgifter, der er nævnt i § 9 A, stk. 7, der er begrænset til 50.000 kr. pr. indkomstår.

Den foreslåede begrænsning gælder dog ikke fradrag for erhvervsmæssige merudgifter til kost og logi efter statsskattelovens § 6, litra a.

Begrænsningen vil også gælde for lønnede medlemmer af eller medhjælpere for bestyrelser, udvalg, kommissioner, råd og lignende, da stk. 7 også finder anvendelse for den persongruppe, jf. ligningslovens § 9 A, stk. 9, 2. pkt.

Ligeledes vil begrænsningen også gælde for modtagere af tilskudsbevillinger til forskning, som er A-indkomst, da stk. 7 også finder anvendelse for den persongruppe, jf. ligningslovens § 9 A, stk. 10, 1. pkt.

Begrænsningen betyder, at lønmodtageren ikke kan fradrage mere end 50.000 kr. efter rejsereglerne pr. indkomstår (2010-niveau).

Der ændres ikke på, at arbejdsgiveren m.v. kan udbetale skattefri godtgørelser med satserne i forbindelse med en rejse, jf. § 9 A, stk. 1.

Hvis en lønmodtager m.v. i et indkomstår således har foretaget fradrag for 50.000 kr. – enten med standardsatserne i § 9 A, stk. 2 og 3, eller med de faktiske dokumenterede udgifter, jf. § 9 A, stk. 7, 1. pkt., – vil arbejdsgiveren m.v., kunne udbetale skattefri rejsegodtgørelse, hvis lønmodtageren fortsat er på rejse og opfylder betingelserne herfor. Det vil både gælde, når der er tale om den samme rejse, der f.eks. for den første periode er foretaget fradrag for, og når der er tale om en ny rejse til et nyt midlertidigt arbejdssted.

Har en lønmodtager m.v. i løbet af året både foretaget fradrag med standardsatserne og med faktiske dokumenterede udgifter, jf. § 9 A, stk. 7, 1. pkt., er det summen af disse, der ikke kan fradrages ud over 50.000 kr.

Til nr. 36

Det foreslås, at fradrag med standardsatserne i § 9 A, stk. 2 og 3, ikke kan overstige et beløb på 50.000 kr. i et indkomstår (2010-niveau).

Selvstændigt erhvervsdrivende kan således foretage fradrag med standardsatserne for rejseudgifter, jf. § 9 A, stk. 2 og 3, op til 50.000 kr. i et indkomstår.

Forslaget indebærer ingen ændringer i den selvstændigt erhvervsdrivendes adgang til at foretage fradrag for rejseudgifter med de faktiske udgifter, jf. statsskattelovens § 6, litra a.

Har den selvstændigt erhvervsdrivende i et indkomstår foretaget fradrag med standardsatserne for 50.000, men har yderligere dokumenterede erhvervsmæssige udgifter til kost, småforbrødsudgifter og logi, kan disse fradrages efter statsskattelovens § 6, litra a.

Til nr. 37

Det foreslås, at § 9 A, stk. 9, 1. pkt., nyaffattes. Der er alene tale om, at det præciseres, at der kan udbetales *rejsegodtgørelser*, dels til de medlemmer af eller medhjælpere for bestyrelser mv., der ikke modtager vederlag, og dels til de medlemmer af eller medhjælpere for bestyrelser mv., der modtager vederlag herfor, når dette vederlag er A-indkomst, jf. kildeskattelovens § 43, stk. 2, litra a.

Endvidere foreslås det, at § 9 A, stk. 9, 2. pkt., nyaffattes, således at det bliver præciseret, at der med *lønnede* medlemmer eller medhjælpere for bestyrelser, udvalg, kommissioner, råd eller lignende, som kan foretage *fradrag* efter § 9 A, stk. 7, er tale om dem, der modtager vederlag mv. som A-indkomst, jf. kildeskattelovens § 43, stk. 2, litra a.

Ifølge kildeskattelovens § 43, stk. 2, litra a, henregnes godtgørelse for medlemskab af eller som

medhjælp for bestyrelser, udvalg, kommissioner, råd og lignende til A-indkomst, jf. § 19, nr. 1, i bekendtgørelse nr. 419 af 21. maj 2008 om kildeskat (kildeskattebekendtgørelsen).

Til nr. 38

Det foreslås, at der indsættes et nyt nr. 2 i § 9 A, stk. 11. Der er alene tale om, at de personer, der efter lov om beskatning af søfolk ikke er omfattet af § 9 A, stk. 1-9, bliver nævnt i § 9 A, stk. 11.

Efter forslaget er personer, der kan foretage det såkaldte sømandsfradrag efter § 3 i lov om beskatning af søfolk, jf. § 4, stk. 2, ikke omfattet af § 9 A, stk. 1-9.

Ligeledes er personer, som arbejder ombord på danske skibe registreret i DIS, og som kan anvende § 5, stk. 1, i lov om beskatning af søfolk, jf. § 5, stk. 4, ikke omfattet af § 9 A, stk. 1-9.

Til nr. 40

Det foreslås, at grænsen for, hvornår der kan tages befordringsfradrag efter ligningslovens § 9 C med halv sats, dvs. 0,95 kr. pr. km (i 2009) bliver sat op fra de nuværende 100 km til 120 km med virkning fra og med 2012. Det betyder, at der fra og med indkomståret 2012 kan tages fradrag med den fulde kilometertakst, dvs. 1,90 kr. pr. km (i 2009) af daglig befordring mellem 24 km og 120 km. Kørsel udover 120 km dagligt vil fortsat være til den halve sats.

Til nr. 41 og 43

Der foreslås en forlængelse til og med 2018 af den nuværende ordning i § 9 C, stk. 3, om forhøjet befordringsfradrag for pendlere i udkantskommuner, der løber fra 2007–2013. Det blev i forbindelse med vedtagelsen af den nuværende midlertidige ordning bestemt, at ordningen skulle tages op til revision inden udgangen af 2013, men som følge af skattereformen forlænges ordningen allerede på nuværende tidspunkt. Der ændres ikke i hvilke kommuner, der er udpeget som udkantskommuner.

Udover forlængelsen tilsigtes der ikke ændringer i indholdet af ordningen.

Således gælder den såkaldte individuelle syvårsperiode fortsat. Den betyder, at pendlere har ret til fradrag i op til 7 år, også selvom de kommer ind i ordningen på et sent tidspunkt, i forhold til ordningens udløb. Da den individuelle syvårsperiode opretholdes med forslaget, betyder det, at en pendler, der eksempelvis først kommer ind i ordningen i 2018, vil kunne fortsætte med at tage det høje befordringsfradrag indtil 2025, såfremt den pågældende i øvrigt fortsat opfylder betingelserne for opnåelse af befordringsfradraget.

Det bemærkes, at forhøjelsen af kilometergrænsen fra 100 km til 120 km også gælder for udkantspendlere, men ikke får indflydelse på størrelsen af disses befordringsfradrag, da de jo i forvejen har ret til at fradrage med den høje sats.

Til nr. 42

Der er tale om en konsekvensrettelse som følge af, at kommunalbestyrelsen i Brønderslev-Dronninglund Kommune den 18. januar 2007 besluttede at ændre kommunens navn til Brønderslev Kommune.

Til nr. 44

Det foreslås, at der fra og med 2012 sker en gradvis forhøjelse af det særlige tillæg på 25 pct. til befordringsfradraget, som er fastsat i ligningslovens § 9 C, stk. 4, for personer med lave indkomster. Procenttillægget foreslås forhøjet gradvist op til 64 pct. i 2019, og grænsen for det maksimale fradrag foreslås tilsvarende forhøjet fra de nuværende 6.000 kr. til 15.400 kr., ligeledes i 2019.

Procentsatserne og beløbsgrænserne for årene 2012 til 2019 er vist under de økonomiske bemærkninger.

Det særlige procenttillæg blev indført i forbindelse med Pinsepakken med virkning fra og med 2002. Formålet var dengang ligesom nu, at kompensere for nedsættelsen af skatteværdien, der i forbindelse med Pinsepakken, fulgte af, at ligningsmæssige fradrag ikke længere kunne fratrækkes i grundlaget for bundskatten.

Med forslaget bliver personer med en indkomst, der ikke overstiger et grundbeløb på 248.700 kr. (2010-niveau), fuldt ud kompenseret for den reducerede skatteværdi af befordringsfradraget som følge af skattereformen. Ligesom efter de gældende regler medfører aftrapningen af procenttillægget og det maksimale tillæg en forhøjelse af marginals-katten i indkomstintervallet fra 248.700 kr. til 298.700 kr. (2010-niveau) for personer med befordringsfradrag.

Til nr. 45

Det foreslås at slette henvisningen i § 9 C, stk. 6, til ligningslovens § 9, stk. 5.

Ligningslovens § 9 C, stk. 6, fastsætter, at modtages der hel eller delvis skattefri befordringsgodtgørelse efter § 9, stk. 5, kan der ikke foretages fradrag for den befordring, der har dannet grundlag for godtgørelsen.

Med henvisningen til ligningslovens § 9, stk. 5, kan der opstå tvivl om, hvorvidt skattefri befordringsgodtgørelse, der udbetales efter andre regler, herunder i sociallovgivningen, er omfattet af bestemmelsen.

Det er et grundlæggende princip i skattelovgivningen, at der ikke kan modtages skattefri godtgørelse og tages fradrag for den samme udgift.

Til nr. 50

Der er tale om en redaktionel ændring, der er en konsekvens af overflytning af bestemmelserne om dagpleje fra lov om social service til lov om dag-, fritids- og klubtilbud til børn og unge. jf. lov nr. 501 af 6. juni 2007 som ændret ved lov nr. 1148 af 3. december 2008 og lov nr. 1336 af 9. december 2008.

Til nr. 51

Der foreslås en ændring i ligningslovens § 9 H, stk. 3, der indebærer en gradvis forhøjelse af dagplejers standardfradrag fra de nuværende 46 pct. af vederlaget og op til 60 pct. af vederlaget i 2019, når skattereformen er fuldt indfasat. Med forslaget vil alle dagplejere, der opfylder betingelserne i ligningslovens § 9 H, stk.1, for at tage standardfradrag, blive fuldt kompenseret for den lavere værdi af standardfradraget, der er en konsekvens af nedsættelsen af skatteværdien af de ligningsmæssige fradrag fra ca. 33,5 pct. til ca. 25,5 pct. (gennemsnitskommune) i perioden 2012-2019.

Procentsatserne for årene 2012 til 2019 er vist under de økonomiske bemærkninger.

Til nr. 52

Der er tale om en redaktionel ændring. Det præciseres, at normalbidraget er fastsat i § 14 i lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag.

Til nr. 54

I ligningslovens § 16, stk. 3, opregnes hvilke personalegoder, der ikke er omfattet af den såkaldte bagatelgrænse. Bagatelgrænsen omfatter goder, som arbejdsgiveren overvejende har ydet af hensyn til arbejdstagerens arbejde. En arbejdstager, der får tildelt sådanne goder, beskattes kun, såfremt værdien af goderne overstiger et grundbeløb på 5.500 kr. (2010-niveau), og i så fald beskattes arbejdstageren af godernes samlede værdi.

Efter gældende regler er fri telefon og arbejdsgiverbetalt datakommunikation uden adgang til arbejdsgi-

verens netværk ikke omfattet af bagatelgrænsen. Som en konsekvens af den foreslåede ændrede beskatning af multimedier, som omfatter telefon inkl. abonnements- og samtaleudgifter samt telefonapparatet, datakommunikation via internetadgang inkl. engangsudgiften til etablering af adgangen og computer med sædvanligt tilbehør stillet til rådighed af en arbejdsgiver for arbejdstagerens private benyttelse, foreslås det, at disse goder heller ikke er omfattet af bagatelgrænsen.

Til nr. 55

Det foreslås, at den skattepligtige værdi af fri bil forøges med et miljøtillæg, svarende til den årlige ejer- eller vægtafgift for den pågældende bil. Det vil sige, at først beregnes værdien af fri bil efter ligningslovens § 16, stk. 4, og dernæst tillægges et beløb svarende til, hvad der årligt skal betales for bilen i enten ejer- eller vægtafgift. Miljøtillægget er uafhængig af bilens alder.

Har arbejdstageren kun privat rådighed over bilen en del af året, bliver arbejdstageren kun beskattet af et forholdsmæssigt beløb svarende til det antal måneder, vedkommende har rådighed over bilen. Det samme gælder for miljøtillægget.

For personbiler, der er indregistreret tidligst i 1997, betales der ejeravgift, jf. § 3 i lov om brændstofforbrug for visse personbiler. For personbiler, der indregistreret før 1. juli 1997, og varebiler betales der ikke ejeravgift, men i stedet vægtafgift jf. § 3 og § 4 i lov om vægtafgift af motorkøretøjer m.v. Uanset om bilen er pålagt ejer- eller vægtafgift, udgør miljøtillægget ejer- eller vægtafgift uden udligningsafgift, jf. efter § 3, stk. 1, i lov om brændstofforbrug for visse personbiler eller efter § 3, stk. 1, eller § 4, stk. 1, i lov om vægtafgift af motorkøretøjer m.v., da denne afgift ikke er fastsat ud fra et miljømæssigt synspunkt.

Med hensyn til ejeravgiften foreslås det, at miljøtillægget, for så vidt angår de biler, for hvilke der betales ejeravgift, udgør, hvad der skal betales for bilen efter § 3 i lov om afgift af brændstofforbrug m.v. for visse person- og varebiler (Brændstofforbrugsafgiftsloven). Da ejeravgiften betales halvårligt, og miljøtillægget efter forslaget er fastsat til et årligt tillæg til bilens årlige skattepligtige værdi, skal ejeravgiften omregnes til årlig afgift.

Betragtes en firmabil eksempelvis til en anskaffelsespris på 324.000 kr., er værdien af fri bil efter gældende regler 79.800 kr.

Det antages, at bilen er benzindreven samt, at brændstofforbruget er 13,9 km/liter, hvilket medfører en ejeravgift på 3.020 kr. årligt. Med forslaget vil den skattepligtige værdi af fri bil blive forøget fra 79.800 kr. til 82.820 kr., svarende til en stigning på 3,8 pct.

Med en marginal skatteprocent på ca. 56 inkl. arbejdsmarkedsbidrag, vil det betyde, at der skal betales $0,56 \times 3.020 \text{ kr.} = 1.690 \text{ kr.}$ yderligere.

For så vidt angår vægtafgiften foreslås det, at miljøtillægget for de biler, der er indregistreret før 1. juli 1997, skal udgøre et beløb svarende til, hvad der skal betales efter § 3 i lov om vægtafgift af motorkøretøjer m.v. (vægtafgiftsloven)

For varebiler foreslås det, at miljøtillægget skal udgøre, hvad der skal betales for varebilen efter § 4 i lov om vægtafgift for motorkøretøjer m.v. (vægtafgiftsloven)

Vægtafgiften er en periodisk afgift for motorkøretøjer. Afgiften er stigende med vægten og derfor også i vid udstrækning med brændstofforbruget. Udbredelsen af personbiler indregistreret før 1. juli 1997 og varebiler, der anvendes som firmabiler, er meget lille.

Til nr. 56-59

Der er tale om konsekvensændringer som følge af § 1, nr. 55.

Til nr. 60

Det foreslås at ændre beskatningen af fri telefon, telefonapparatet, datakommunikationsforbindelse med og uden adgang til arbejdsgiverens netværk og helt eller delvist vederlagsfri computer stillet til rådighed for en arbejdstager.

Ved arbejdstager forstås som hidtil en person, der får stillet et eller flere af de pågældende goder til rådighed som led i et ansættelsesforhold eller som led i en aftale om ydelse af personligt arbejde i øvrigt. Tilsvarende gælder personer, der er valgt til medlem af eller medhjælp for bestyrelser, udvalg, kommissioner, råd, nævn eller andre kollektive organer, herunder Folketinget, regionsråd og kommunalbestyrelser, jf. ligningslovens § 16, stk. 1.

Den foreslåede ændring går ud på, at såfremt et eller flere af de nævnte personalegoder stilles til den skattepligtiges private rådighed af en arbejdsgiver m.v., er den skattepligtige årlige værdi 3.000 kr. (2010-niveau). Arbejdstageren bliver således beskattet af 3.000 kr., hvad enten arbejdsgiveren stiller en telefon til rådighed, eller arbejdsgiveren stiller en telefon, computer og datakommunikationsforbindelse til rådighed for arbejdstagerens private benyttelse.

Det foreslås at beløbet reguleres efter personskatteovens § 20.

Multimediebeskatningen forudsætter, at arbejdstageren har privat rådighed over et af de pågældende goder. Rådighedsbegrebet indebærer, at det ikke er afgørende, om arbejdstageren faktisk benytter et af de omfattede personalegoder privat. Det forhold, at arbejdstageren konkret har mulighed for at bruge personalegodet privat, er nok til at udløse beskatningen. Samme rådighedsbegreb kendes blandt andet fra beskatningen af fri bil.

I praksis vil rådighedsbegrebet betyde, at hvis en arbejdstager én gang tager et af de pågældende goder med hjem, er godet bragt ind i den private sfære, og der er en formodning for, at der er privat rådighed over personalegodet. Denne formodning kan kun vanskeligt afkræftes og kun ved meget sikre beviser for, at telefonen eller computeren kun er brugt erhvervsmæssigt. En arbejdsgiverbetalt fastnettelefon eller installation af bredbåndsforbindelse på arbejdstagerens bopæl vil altid udløse beskatning. Det forhold, at en arbejdstager har en bærbar computer på arbejdspladsen og har mulighed for at tage computeren med hjem, udløser ikke i sig selv beskatning, men tages computeren med hjem er der - som ovenfor anført - en stærk formodning for, at der er privat rådighed over computeren.

De foreslåede regler betyder, at har en arbejdstager rådighed over et multimedie, medregnes et beløb på 3.000 kr. (2010-niveau) i arbejdstagerens skattepligtige indkomst. Med Forårspakken 2.0's nedsættelse af indkomstskatten betyder det, at de fleste arbejdstagere højst vil skulle betale ca. 1.225 kr. i skat (med en marginalskat på 40,9 pct.) og en arbejdstager, der betaler topskat, vil skulle betale knap 1.700 kr. i skat (med højeste marginalsattesats på ca. 56 pct.).

Har arbejdstageren kun privat rådighed over goder af den omhandlede art en del af året, eksempelvis fordi arbejdstageren tiltræder et job midt i året og får computer og ADSL, foreslås det, at arbejdstageren kun bliver beskattet af et forholdsmæssigt beløb svarende til det antal måneder, vedkommende har rådighed over et eller flere af goderne. Hvis arbejdstageren har blot ét gode til rådighed hele året, beskattes vedkommende af det årlige beløb på 3.000 kr., uanset der kun er rådighed over flere goder en del af året.

Multimediebeskatningen foreslås at gælde for den enkelte arbejdstager, hvis vedkommende har rådighed over et eller flere af de omfattede goder. Det betyder også, at hvis begge ægtefæller i en husstand af hver deres arbejdsgiver har fået stillet et eller flere af de pågældende goder til rådighed af, bliver begge ægtefæller hver især beskattet af 3.000 kr. (2010-niveau).

Det foreslås, at den skattepligtige værdi ikke nedsættes med den skattepligtiges eventuelle betaling til arbejdsgiveren m.v. for råderetten. Efter de gældende regler om beskatning af fri telefon kan husstandens privat afholdte udgifter til telefon fratrækkes i den skattepligtige værdi. Dette princip videreføres ikke.

Til nr. 61

Det foreslås, at bestemmelsen om skattefrihed for værdien af helt eller delvist vederlagsfri privat arbejdsgiverbetalt datakommunikation med adgang til arbejdsgiverens netværk, ophæves som konsekvens af, at det pågældende gode foreslås omfattet af den foreslåede bestemmelse om multimediebeskatning.

Samtidig foreslås det, at den foreslåede bestemmelse om multimediebeskatning finder tilsvarende anvendelse for selvstændigt erhvervsdrivende.

Det betyder, at hvis en selvstændigt erhvervsdrivende råder privat over en telefon, en computer og/eller internet, som indgår i virksomheden, bliver vedkommende beskattet af 3.000 kr. årligt (2010-niveau), og virksomheden vil have fradragsret for udgifterne afholdt i forbindelse med de pågældende multimedier.

Driver den selvstændigt erhvervsdrivende sin virksomhed i virksomhedsordningen, kan multimedierne ligeledes indgå i virksomhedsordningen som blandet benyttede driftsmidler, jf. den foreslåede ændring af virksomhedsskatteordningen.

For en nærmere beskrivelse af den foreslåede bestemmelse om multimediebeskatningen henvises til bemærkningerne til nr. 60.

Til nr. 62

Der er tale om en redaktionel ændring, der er en konsekvens af lov nr. 494 af 7. juni 2006 om ændring af lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme (Konsekvensændringer som følge af kommunalreformen. Overførsel af den amtskommunale ejendomsskat til kommunerne), hvor lovens titel blev ændret til lov om kommunal ejendomsskat.

Til nr. 63

Der er tale om en redaktionel rettelse. Det foreslås at ophæve ligningslovens § 27 B som følge af, at bestemmelsen efter sit indhold ikke længere finder anvendelse.

Bestemmelsen vedrører forskeres mulighed for at medregne tilskudsbevillinger til forskning, administreret af Forskningsstyrelsen og tildelt i indkomstårene 1998-2001, ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Anmodning herom skulle være indgivet til skattemyndighederne senest 1. maj 2005, og bestemmelsen kan derfor ikke længere benyttes, hvorfor den foreslås ophævet.

Til § 2

Efter virksomhedsskatteovens § 1, stk. 3, er det alene biler og visse ejendomme, der kan indgå i virksomhedsskatteordningen som blandet benyttede driftsmidler. Det foreslås at udvide denne bestemmelse til også at omfatte multimedier. Har en selvstændigt erhvervsdrivende privat rådighed over multimedier, der indgår i den erhvervsmæssige virksomhed, kan multimedierne således indgå i virksomhedsskatteordningen. Det betyder, at den selvstændigt erhvervsdrivende beskattes af den private rådighed over multimedierne, som om de var stillet til rådighed af en arbejdsgiver.

De foreslåede regler om værdiansættelse af multimedier i ligningslovens § 16, stk. 12, finder tilsvarende anvendelse på multimedier, der indgår i virksomhedsskatteordningen.

Til § 3

Efter arbejdsmarkedsbidragslovens § 8, stk. 1, litra b, indgår den skattepligtige værdi af fri telefon i grundlaget for betaling af arbejdsmarkedsbidrag. § 11, stk. 9, fastsætter regler om opgørelse af bidragsgrundlaget for bl.a. fri telefon.

De foreslåede ændringer i lovforslagets § 3 er konsekvensændringer, hvor fri telefon erstattes med multimedier. Det kan tilføjes, at den gældende arbejdsmarkedsbidragslov er foreslået erstattet med en ny lov med virkning fra indkomståret 2011.

Til § 4

Der er tale om konsekvensændringer som følge af § 1, nr. 55 vedrørende grønt miljøtillæg for firmabiler.

Til § 5

Til stk. 1

Det foreslås, at loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelse i Lovtidende, idet den skal have virkning fra indkomståret 2010, som for personer med forskudt indkomstår kan påbegyndes inden kalenderåret 2010.

Til stk. 2

Det foreslås i *stk. 2*, at ophævelsen af ligningslovens § 7 H, stk. 10, hvorefter skatteministeren skal afgive en årlig redegørelse til Folketinget om anvendelse af reglerne i ligningslovens § 7 H, stk. 1-7, jf. lovforslagets § 1, nr. 20, træder i kraft den 1. juli 2009. Dette indebærer, at der ikke vil blive afgivet flere redegørelser til Folketinget om anvendelse af reglerne i ligningslovens § 7 H.

Det foreslås videre, at ophævelsen af de bestemmelser i ligningslovens § 7 H, stk. 7, 5.-7. pkt., om, at den attest, der skal indsendes til SKAT, skal indeholde visse særlige oplysninger, jf. lovforslagets § 1, nr. 16, ligeledes træder i kraft den 1. juli. Det skyldes, at indsendelse af disse særlige oplysninger skal ses i sammenhæng med afgivelsen af den årlige redegørelse til Folketinget, der foreslås afskaffet, jf. lovforslagets § 1, nr. 20.

Til stk. 3

Det foreslås, at lovforslagets § 1, nr. 24 og 26, vedrørende ophævelse af bundgrænserne for fradrag for gaver til velgørende foreninger træder i kraft den 1. januar 2012.

Til stk. 4

Det foreslås i *stk. 4*, at lovforslagets § 1, nr. 6, 8, 21-23, 25, 27-39, 41-43, 45-51, 53-54, 56-59, § 3 og § 4, har virkning fra og med indkomståret 2010.

Til stk. 5

Det foreslås i *stk. 5, 1. pkt.*, at lovforslagets § 1, nr. 9-11, om ophævelse af ligningslovens § 7 A, stk. 1, nr. 3, og ændringerne af ligningslovens § 7 A, stk. 2, har virkning for udlodning af obligationer, der sker den 1. januar 2010 eller senere. Ved »udlodning«, der er det udtryk, der anvendes i bestemmelsen, forstås som udgangspunkt den konkrete, faktiske tildeling af obligationen til den ansatte, dvs. den ansattes erhvervelse af obligationen.

Det harmonerer således bedst med de øvrige betingelser at forstå udlodningen som det tidspunkt, hvor den ansatte faktisk får tildelt obligationen. Det er bl.a. en betingelse, at obligationen båndlægges, hvilket forudsætter, at obligationen eksisterer.

Der foreslås en overgangsregel, der giver mulighed for udlodning i 2010 efter gældende skatteregler. Overgangsreglen går ud på, at har den ansatte og virksomheden inden den 22. april 2009 indgået aftale om udlodning af medarbejderobligationer, kan udlodningen skattemæssigt behandles efter gældende regler, selvom udlodningen sker i 2010. Det er en betingelse, at aftalen ikke rækker ud over kalenderåret 2010. Er aftalen indgået den 22. april 2009 eller senere, eller rækker aftalen ud over 12 måneder, er udlodninger i 2010 således ikke omfattet af overgangsreglen.

Til stk. 6

Det foreslås i *stk. 6*, at ophævelsen af 15 pct. reglen i ligningslovens § 7 H, jf. lovforslagets § 1, nr. 12-15, har virkning for retserhvervelser af købe- og tegningsretter, der sker den 1. januar 2010 eller senere.

For køberetter til aktier og tegningsretter til aktier, der er retserhvervet før den 1. januar 2010, finder de hidtil gældende regler i ligningslovens § 7 H dermed fortsat anvendelse.

Som udgangspunkt vil retserhvervestidspunktet være lig med tildelingstidspunktet. Er der til tildelingen knyttet betingelser af suspensiv karakter, anses retserhvervelsen for udskudt til det tidspunkt, hvor betingelserne er opfyldt.

Ved tildelingstidspunktet forstås som udgangspunkt tidspunktet for generalforsamlingens beslutning, medmindre bestyrelsen er bemyndiget til at træffe beslutning om tildelingen. I så fald er tildelingstidspunktet det tidspunkt, hvor bestyrelsen træffer beslutning om, at der skal tildeles, køberetter eller tegningsretter.

Det er således ikke tilstrækkeligt til, at der foreligger retserhvervelse, at det af ansættelsesaftalen eller lignende fremgår, at der (efter generalforsamlingens eller bestyrelsens nærmere beslutning) på nærmere angivne betingelser kan tildeles købe- eller tegningsretter til den ansatte. Der skal som anført foreligge en beslutning fra bestyrelsen eller generalforsamlingen.

Hvis der er knyttet suspensive betingelser til tildelingen, er retserhvervelsen som nævnt udskudt indtil betingelsen opfyldes, og dermed indtræder beskattningen først, når betingelsen er opfyldt.

Det betyder eksempelvis, at hvis der i en aftale mellem den ansatte og selskabet indgået i 2009 om købe- og tegningsretter, og den ansatte kan udnytte disse købe- og tegningsretter i oktober måned i hvert af årene 2010-2012 *uden* betingelser, vil alle tre portioner af købe- og tegningsretter til den ansatte være omfattet af gældende regler, idet retserhvervelsen må antages at ske allerede i 2009.

Hvis der i stedet er betingelser knyttet til udnyttelsen af en købe- og tegningsret, eksempelvis at nærmere fastsatte økonomiske mål nås, at den ansatte er i live på de relevante tidspunkter, peger dette i retning af, at retserhvervelsen er suspensiv, og dermed er tidspunktet for tildelingen tilsvarende udskudt.

Hvis der er indgået en aftale i 2009 om købe- og tegningsretter, som eksempelvis kan udnyttes i oktober måned i hvert af årene 2009 – 2012, såfremt nærmere fastsatte økonomiske mål er nået, vil de købe- og tegningsretter, der udnyttes i oktober 2009 være omfattet af gældende regler, medens de købe- og tegningsretter, der udnyttes i oktober måned i de respektive år 2010, 2011 eller 2012, skattemæssigt skal behandles efter de nye regler, idet retserhvervelsen sker i oktober måned i de tre nævnte år.

Til stk. 7

Det foreslås, at lovforslagets § 1, nr. 40, vedrørende forhøjelse af grænsen for den fulde sats for befodringsfradrag fra 100 km til 120 km har virkning fra og med indkomståret 2012.

Til stk. 8

Den foreslåede overgangsbestemmelse skyldes, at der i ligningslovens 9 C, stk. 4, nu henvises til bestemmelser i lov om arbejdsmarkedsbidrag, der først har virkning fra og med indkomståret 2011.

Til stk. 9

Det foreslås, at lovforslagets § 1, nr. 55, har virkning for biler, der er til rådighed for arbejdstageren i indkomståret 2010 og senere. Det vil sige, at arbejdstagere, der allerede har fri bil til rådighed, og som fortsætter med at have fri bil til rådighed, vil blive omfattet af miljøtillægget fra indkomståret 2010.

Beløbet indgår ikke i forskudsregistreringen for 2010. Der bliver taget højde for ændringen ved slutop-

gørelsen for 2010. Skatteyderen skal således selv ændre forskudsregistreringen efter de nye regler, hvis vedkommende vil undgå restskat.

Til stk. 10

Det foreslås, at § 1, nr. 60 og 61, har virkning for multimedier, der er til rådighed for en arbejdstager eller en selvstændigt erhvervsdrivende fra og med indkomståret 2010. Det vil sige, at arbejdstagere eller selvstændigt erhvervsdrivende, der allerede har sådanne goder, og fortsætter med at have disse goder, vil blive omfattet af multimediebeskatningen fra indkomståret 2010.

Beløbet indgår ikke i forskudsregistreringen for 2010, men der vil blive taget højde for ændringen ved slutopgørelsen for 2010. Skatteyderne skal således selv ændre forskudsregistreringen efter de nye regler, hvis de vil undgå restskat.

For computere med tilbehør, hvor der inden den 22. april 2009 er indgået aftale, hvorefter arbejdstagen skal betale arbejdsgiveren for at stille de pågældende goder til rådighed, og arbejdsgiveren skal afholde minimum 25 pct. af udgifterne ved at stille computeren med tilbehør til rådighed (hjemmepc-ordningen i ligningslovens § 16, stk. 12, 3.-5 pkt.), foreslås det, at de foreslåede regler om multimediebeskatning først har virkning fra og med indkomståret 2013.

Baggrunden er, at sådanne ordninger typisk løber over 3 år, og at det ikke findes rimeligt, hvis arbejdstageren skal multimediebeskattes, når vedkommende betaler hovedparten af udgifterne med beskattede midler, og er bundet af ordningen. Har arbejdstageren ud over en hjemmepc-ordning også privat rådighed over et andet multimedie stillet til rådighed af arbejdsgiveren, vil vedkommende dog blive omfattet af multimediebeskatningen fra og med indkomståret 2010.

For de tilfælde, der er omfattet af den foreslåede overgangsregel, finder de gældende regler i ligningslovens § 16, stk. 3.-5. pkt., anvendelse. Det betyder, at arbejdstageren kan fradrage udgifterne dog højst 3.500 kr. årligt, i sin skattepligtige indkomst. Adgangen til fradrag er betinget af, at arbejdsgiveren afholder minimum 25 pct. af udgifterne ved at stille computeren med tilbehør til rådighed. Ved beregningen af, hvorvidt arbejdsgiveren opfylder forpligtelsen til at afholde minimum 25 pct. af udgifterne, kan medregnes arbejdsgiverens direkte omkostninger til erhvervelse eller leje af hard- eller software, arbejdsgiverens engangsudgift til etablering af en højhastigheds- eller bredbåndsadgang hos arbejdstageren samt arbejdsgiverens udgifter til deltagelse i pc-kurser m.v. for den enkelte arbejdstager, som får computer med tilbehør til rådighed.

Til stk. 11

Det foreslås, at § 2 vedrørende den foreslåede ændring af virksomhedsskatteoven, hvorefter multimedier kan indgå i virksomhedsskatteordningen som blandet benyttede driftsmidler, har virkning fra og med indkomståret 2010.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lov om påligningen af indkomstskat til staten (ligningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 176 af 11. marts 2009, foretages følgende ændringer:

§ 5. Renteudgifter vedrørende gæld fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst i det indkomstår, hvori renten forfalder til betaling, jf. dog stk. 2, 5, 6 og 7. Det samme gælder for udgifter til løbende provisioner eller præmier for lån, som den skattepligtige optager, og for præmier og lignende løbende ydelser for kaution for den skattepligtiges gæld, jf. § 8, stk. 3, litra a og b.

§ 7.

11) Beløb, der af kommunen ydes som lommepenge eller til beklædning til børn og unge under 18 år, som er anbragt uden for hjemmet, jf. lov om social service § 52, stk. 3, nr. 3, i det omfang beløbene ikke overstiger de vejledende satser udsendt af Kommunernes Landsforening. Skattefriheden omfatter ikke beløb, der udbetales som honorering af personligt arbejde på opholdsstedet m.v.

24) Elevstøtte ydet i henhold til lov om folkehøjskoler, efterskoler, husholdningsskoler og håndarbejdsskoler til personer, som, når støtten modtages, opfylder aldersbetingelsen efter lov om social pension for at modtage folkepension, som modtager eller får forskud på førtidspension, eller som modtager invaliditetsydelse med bistands- eller plejetillæg i henhold til § 6, stk. 4, i lov nr. 285 af 25. april 2001 om ændring af lov om so-

1. I § 5, stk. 1, ændres »jf. dog stk. 2, 5, 6 og 7« til: »jf. dog stk. 2, 5, 6, 7, og 8«.

2. I § 7, nr. 11, ændres »§ 52, stk. 3, nr. 3,« til: »§ 52, stk. 3, nr. 8,«.

3. I § 7, nr. 24, udgår »eller får forskud på«.

4. I § 7, nr. 24, ændres »§ 6, stk. 4, i lov nr. 285 af 25. april 2001 om ændring af lov om social pension og andre love. (Førtidspensionsreform).« til: »lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v.«

cial pension og andre love. (Førtidspensionsreform).

§ 7 A. Følgende ydelser skal ikke medregnes til den skattepligtige indkomst:

1) Værdien af den ret, som et selskab giver til egne ansatte eller ansatte i selskabets datter- eller datterdatterselskaber til at købe eller tegne aktier eller andelsbeviser i selskabet. Ved et datter- eller datterdatterselskab forstås et selskab, hvori moderselskabet direkte eller indirekte har en ejerandel, der mindst svarer til den procentsats, der er fastsat i selskabsskattelovens § 13, stk. 1, nr. 2. Det er en betingelse, at værdien af denne ret ikke overstiger 10 pct. pr. år af den ansattes løn. Det er endvidere en betingelse, at der ikke kan ske overdragelse, pantsætning eller anden råden over aktierne m.v. før 5 år efter udløbet af det kalenderår, hvor erhvervelsen har fundet sted. Hvis det selskab, der har givet den ansatte ret til at købe eller tegne aktier eller andelsbeviser, indgår i en fusion, spaltning, tilførsel af aktiver eller aktieombytning, inden den ansatte udnytter købe- eller tegningsretten, anses den ansatte ikke for at have afstået aftalen om vederlaget. Uanset reglen i 4. pkt. kan aktierne m.v. stilles til sikkerhed efter reglerne i aktieavancebeskatningslovens § 39, stk. 3., når der er ydet henstand med betalingen af skatter pålignet efter aktieavancebeskatningslovens § 38. Ved senere afståelse anses aktierne m.v. for anskaffet til den pris, som den ansatte har erhvervet dem for.

2) Værdien af udbytteandele eller lignende, som et selskab udlodder til egne ansatte eller ansatte i selskabets datter- eller datterdatterselskaber i form af aktier. Ved et datter- eller datterdatterselskab forstås et selskab, hvori moderselskabet direkte eller indirekte har en ejerandel, der mindst svarer til den procentsats, der er fastsat i selskabsskattelovens § 13,

5. I § 7 A, stk. 1, nr. 1, indsættes efter 4. pkt.:

»Denne båndlæggelse ophæves dog, hvis den ansatte bliver berettiget til førtidspension eller afgang ved døden.«

6. I § 7 A, stk. 1, nr. 2, ændres »12.450 kr.« til: »22.800 kr. (2010-niveau)«.

7. I § 7 A, stk. 1, nr. 2, indsættes efter 4. pkt.:

»Denne båndlæggelse ophæves dog, hvis den ansatte bliver berettiget til førtidspension eller afgang ved døden.«

stk. 1, nr. 2. Indkomstskattefritagelsen omfatter højst en udlodning på et grundbeløb på 12.450 kr. årligt til hver ansat. Det er endvidere en betingelse, at der ikke kan ske overdragelse, pantsætning eller anden råden over aktierne m.v. før 7 år efter udløbet af det kalenderår, hvor erhvervelsen har fundet sted. Hvis det selskab, der har forpligtet sig til at udlodde udbytteandele el. lign., indgår i en fusion, spaltning, tilførsel af aktiver eller aktieombytning inden udlodningen til den ansatte, anses den ansatte ikke for at have afstået aftalen om vederlaget. Uanset reglen i 4. pkt. kan aktierne m.v. stilles til sikkerhed efter reglerne aktieavancebeskatningslovens § 39, stk. 3, når der er ydet henstand med betalingen af skatter pålignet efter aktieavancebeskatningslovens § 38. Beløbet i 3. pkt. reguleres efter personskattelovens § 20.

3) Værdien af udbytteandele eller lignende, som udloddes til de ansatte i form af obligationer udstedt af virksomheden. Hvis værdien for en eller flere af de ansatte overstiger et grundbeløb på 2.800 kr., skal virksomheden for den ansatte senest en måned efter tildelingen af obligationerne til statskassen indbetale en afgift på 45 pct. af det beløb, hvormed ydelsens værdi overstiger et grundbeløb på 2.800 kr. Det er en betingelse, at der ikke kan ske overdragelse, pantsætning eller anden råden over obligationerne m.v. før 5 år efter udløbet af det kalenderår, hvor erhvervelsen har fundet sted. Det er endvidere en betingelse, at værdien af obligationen inklusive afgift efter 2. pkt. ikke må overstige 10 pct. af den ansattes løn. Virksomheden kan fradrage en eventuel afgift efter 2. pkt. ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Beløbet i 2. pkt. reguleres efter personskattelovens § 20.

Stk. 2. Det er en betingelse for skattefritagelse efter stk. 1, at adgangen til at erhverve aktier eller obligationer står åben for alle ansatte i virksomheden. Be-

8. I § 7 A, stk. 1, nr. 2, ændres »Beløbet« til: »Grundbeløbet«.

9. § 7 A, stk. 1, nr. 3, ophæves.

10. I § 7 A, stk. 2, udgår »eller obligationer«.

11. § 7 A, stk. 2, 6. pkt., affattes således:

grænsninger, der er fastsat efter almene kriterier, kan dog anerkendes. Det er endvidere en betingelse, at de ansatte på erhvervelsestidspunktet er ansat i uopsagt stilling i virksomheden. Det gælder dog ikke for medarbejdere, der er ansat på erhvervelsestidspunktet, men som på grund af alder er opsagt til pensionering. Endvidere kan ordningerne efter stk. 1 omfatte medarbejdere, som er opsagt på erhvervelsestidspunktet på grund af virksomhedens aktivitet, men som forventes genansat (sæsonarbejdere). For ordninger omfattet af stk. 1, nr. 1 og 2, gælder det endvidere, at medarbejderaktierne skal have samme rettigheder som selskabets øvrige aktier af samme klasse, idet der dog ses bort fra en eventuel pligt til at afstå aktierne til det udstedende selskab til værdien, og at medarbejderaktierne ikke må udgøre en særlig aktieklasse.

§ 7 H. Personer, der som led i et ansættelsesforhold modtager vederlag i form af aktier, køberetter til aktier eller tegningsretter til aktier, skal ikke medregne værdien heraf ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, såfremt betingelserne i stk. 2 er opfyldt. Vurderingen af, om betingelsen i stk. 2, nr. 2, er opfyldt, foretages ud fra forholdene på det tidspunkt, hvor den faktiske udnyttelseskurs i henhold til de ydede købe- eller tegningsretter henholdsvis den faktiske købskurs for ydede aktier foreligger, dog senest på det tidspunkt, hvor den ansatte erhverver ubetinget ret til den modtagne aktie, køberet eller tegningsret. Det er uden betydning for, hvornår den faktiske udnyttelseskurs i henhold til de ydede købe- eller tegningsretter henholdsvis den faktiske købskurs for ydede aktier skal anses at foreligge, at udnyttelseskursen eller antallet af købe- eller tegningsretter henholdsvis købskursen eller antallet af aktier skal reguleres ved en kapitalforhøjelse til andet end markedskursen,

»Medarbejderaktierne skal have samme rettigheder som selskabets øvrige aktier af samme klasse, idet der dog ses bort fra en eventuel pligt til at afstå aktierne til det udstedende selskab til værdien, og medarbejderaktierne må ikke udgøre en særlig aktieklasse.«

12. I § 7 H, stk. 1, udgår »litra a,«.

fondsaktieudstedelse, udlodning i forbindelse med kapitalnedsættelse, udbytteudlodning el.lign., når reguleringen er indeholdt i aftalen, og når reguleringen alene har til formål at fastholde værdien af købe- eller tegningsretten henholdsvis aktien uændret. Hvis den ansatte erhverver ubetinget ret til den modtagne aktie eller købe- eller tegningsret før det tidspunkt, hvor den faktiske købskurs henholdsvis den faktiske udnyttelseskurs foreligger, kan vurderingen af, om betingelserne i stk. 2, nr. 2, er opfyldt, ske ud fra forholdene på det tidspunkt, hvor den faktiske udnyttelseskurs henholdsvis den faktiske købskurs foreligger. Hvis udnyttelseskursen for en købe- eller tegningsret i henhold til aftalen er fastsat som en fast procentdel af markedskursen på aktien ved begyndelsen henholdsvis afslutningen af en nærmere bestemt periode, skal vurderingen af, om betingelserne i stk. 2, nr. 2, er opfyldt, ske ud fra forholdene ved begyndelsen af perioden, når udnyttelseskursen er en procentdel af kursen denne dag henholdsvis ved afslutningen af perioden, når udnyttelseskursen er en procentdel af kursen denne dag. Hvis vurderingen af, om betingelserne i stk. 2, nr. 2, litra a, er opfyldt, skal ske ud fra forholdene på det tidspunkt, hvor den faktiske udnyttelseskurs for ydede købe- eller tegningsretter henholdsvis den faktiske købskurs for ydede aktier ligger fast, og overstiger værdien 10 pct. af den ansattes årsløn i det år, hvor vederlaget modtages, kan den samlede værdi fordeles på de respektive år, hvori retserhvervelsen sker. Vurderingen af, om betingelserne i stk. 2, nr. 3, 4, 6 og 7, er opfyldt, foretages ud fra forholdene på det tidspunkt, hvor den ansatte erhverver ubetinget ret til den modtagne aktie, køberet eller tegningsret.

Stk. 2. Skattefriheden efter stk. 1 af et vederlag er betinget af:

2) At den ansatte i samme år enten

a) modtager aktier og købe- og tegningsretter, hvor værdien af de modtagne aktier m.v. ikke overstiger 10 pct. af den ansattes årsløn, eller

b) modtager købe- eller tegningsretter, hvor udnyttelseskursen maksimalt er 15 pct. lavere end markedskursen på de aktier, som de modtagne retter giver ret til at erhverve eller tegne, og aktier, hvor værdien heraf ikke overstiger 10 pct. af den ansattes årsløn.

Stk. 4. Hvis det selskab efter stk. 2, nr. 3, der yder aktier eller købe- eller tegningsretter, eller det selskab efter stk. 2, nr. 4, hvori den ansatte kan erhverve aktier, inden den ansattes udnyttelse af retten eller erhvervelse af aktien indgår i en fusion, spaltning, tilførsel af aktiver eller aktieombytning og der som følge af denne omstrukturering foretages en ændring af den aftale om vederlaget, som selskabet og den ansatte har indgået, anses den ansatte ikke for at have afstået aftalen om vederlaget. Det er en betingelse herfor, at det selskab, hvori den pågældende er ansat efter fusionen, spaltningen, tilførslen af aktiver eller aktieombytningen, og den ansatte efter stk. 2, nr. 1, aftaler, at reglerne i denne bestemmelse skal finde anvendelse på det vederlag, som den ansatte modtager efter omstruktureringen som nævnt i 1. pkt. Der indtræder efter stk. 1 et nyt tidspunkt for vurderingen af, om betingelserne i stk. 2, nr. 2-4, 6 og 7, er opfyldt. Betingelsen i stk. 2, nr. 2, litra a, om, at værdien af de modtagne købe- eller tegningsretter ikke må overstige 10 pct. af den ansattes årsløn, gælder dog ikke, i det omfang værdien af de modtagne købe- eller tegningsretter efter omstruktureringen svarer til værdien før omstruktureringen. Betingelsen i stk. 2, nr. 2, litra b, om, at udnyttelseskursen maksimalt må være 15 pct. lavere end markedskursen på de aktier, som de modtagne retter giver ret til at erhverve

13. § 7 H, stk. 2, nr. 2, affattes således:

»2) At den ansatte i samme år modtager aktier og købe- og tegningsretter, hvor værdien af de modtagne aktier m.v. ikke overstiger 10 pct. af den ansattes årsløn.«

14. § 7 H, stk. 4, affattes således:

»*Stk. 4.* Hvis det selskab efter stk. 2, nr. 3, der yder aktier eller købe- eller tegningsretter, eller det selskab efter stk. 2, nr. 4, hvori den ansatte kan erhverve aktier, inden den ansattes udnyttelse af retten eller erhvervelse af aktien indgår i en fusion, spaltning, tilførsel af aktiver eller aktieombytning og der som følge af denne omstrukturering foretages en ændring af den aftale om vederlaget, som selskabet og den ansatte har indgået, anses den ansatte ikke for at have afstået aftalen om vederlaget. Det er en betingelse herfor, at det selskab, hvori den pågældende er ansat efter fusionen, spaltningen, tilførslen af aktiver eller aktieombytningen, og den ansatte efter stk. 2, nr. 1, aftaler, at reglerne i denne bestemmelse skal finde anvendelse på det vederlag, som den ansatte modtager efter omstruktureringen som nævnt i 1. pkt. Der indtræder efter stk. 1 et nyt tidspunkt for vurderingen af, om betingelserne i stk. 2, nr. 2-4, 6 og 7, er opfyldt. Betingelsen i stk. 2, nr. 2, om, at værdien af de modtagne købe- eller tegningsretter ikke må overstige 10 pct. af den ansattes årsløn, gælder dog ikke, i det omfang værdien af de modtagne købe- eller tegningsretter efter omstruktureringen svarer til værdien før omstruktureringen. 3. pkt. finder ikke anvendelse i tilfælde som nævnt i 4. pkt., og 4. pkt. finder tilsvarende anvendelse på tilsagn om aktier.«

eller tegne, gælder tilsvarende ikke i tilfælde, hvor den faktiske udnyttelseskurs foreligger, i det omfang værdien af købe- eller tegningsretten efter omstruktureringen svarer til værdien før omstrukturen. 3. pkt. finder ikke anvendelse i tilfælde som nævnt i 4. og 5. pkt. 4. og 5. pkt. finder tilsvarende anvendelse på tilsagn om aktier.

Stk. 7. Revisor eller advokat for det selskab, hvor modtageren er ansat, skal, når der er indgået en aftale som nævnt i stk. 2, nr. 1, attestere, at aftalen opfylder betingelserne i stk. 2. Er selskabet ikke skattepligtigt til Danmark, kan en anden revisor eller advokat attestere aftalen. Er de fastsatte vilkår i to eller flere aftaler identiske, kan revisoren eller advokaten samlet attestere aftalerne. Attesten skal indeholde oplysning om det tidspunkt, hvor den faktiske købs- eller udnyttelseskurs foreligger, hvis denne oplysning ikke fremgår af aftalen. Består vederlaget af aktier, der ikke er børsnoterede, skal attesten tillige indeholde oplysning om aktiens handelsværdi på det tidspunkt, der er nævnt i 4. pkt. Består vederlaget af købe- og tegningsretter, der ikke er børsnoterede, og anvendes reglen i stk. 2, nr. 2, litra a, skal attesten tillige indeholde oplysninger om købe- eller tegningsrettens værdi på det tidspunkt, der er nævnt i 4. pkt. Består vederlaget af købe- eller tegningsretter, der ikke er børsnoterede, og anvendes reglen i stk. 2, nr. 2, litra b, skal attesten tillige indeholde oplysning om den faktiske udnyttelseskurs i henhold til købe- eller tegningsretten og om markedskursen på det tidspunkt, der er nævnt i 4. pkt., af den aktie, som købe- eller tegningsretten giver ret til, hvis aktien ikke er børsnoteret. En kopi af aftalen med den afgivne attest skal indgives til told- og skatteforvaltningen senest samtidig med indgivelse af selskabets regnskab efter skattekontrollovens

15. I § 7 H, stk. 7, udgår »litra a,«.

16. § 7 H, stk. 7, 5.-7. pkt., ophæves.

17. I § 7 H, stk. 7, 8. pkt., der bliver 5. pkt., ændres »samtidig med indgivelse af selskabets regnskab efter skattekontrollovens § 3, stk. 2,« til: »ved selvangivelsesfristen i skattekontrollovens § 4, stk. 2,«.

18. I § 7 H, stk. 7, ændres »regnskabsår« til: »indkomstår«.

19. I § 7 H, stk. 7, indsættes som 9. pkt.:

»Told- og skatteforvaltningen kan se bort fra overskridelse af fristen i 8. pkt.«

§ 3, stk. 2, for det år, hvor den ansatte erhverver ubetinget ret til de modtagne aktier m.v. Har selskabet ingen dansk told- og skatteforvaltning, skal revisoren eller advokaten i stedet sende de samlede aftaler og attester til en af de ansattes told- og skatteforvaltninger. Hvis vurderingen af, om betingelserne i stk. 2 er opfyldt, først sker på det tidspunkt, hvor den faktiske udnyttelseskurs for købe- eller tegningsretten henholdsvis købskursen for aktien foreligger, skal kopien af aftalen og attesten først indgives for det år, hvor den faktiske udnyttelseskurs henholdsvis købskurs foreligger. Udløber selskabets regnskabsår i perioden 1. august – 30. december, skal kopien dog indgives senest den 20. januar i det efterfølgende år eller, hvis denne dag er en lørdag eller søndag, den følgende mandag.

Stk. 10. Skatteministeren afgiver årligt en redegørelse til Folketinget om anvendelsen af reglerne i stk. 1-7.

§ 7 M.

20. § 7 H, stk. 10, ophæves.

21. I § 7 M indsættes som stk. 3:

Stk. 3. Uanset en person omfattet af stk. 1 eller 2, får stillet multimedier omfattet af ligningslovens § 16, stk. 12, til rådighed til brug for deres bistand som led i foreningens skattefri virksomhed eller hjemmeværnets virksomhed, anses personen fortsat for ulønnet, og vedkommende er ikke skattepligtig af privat rådighed over de pågældende multimedier. Har en person omfattet af stk. 1 eller 2 fået stillet multimedier som nævnt i 1. pkt. til rådighed, kan der ikke udbetales skattefri godtgørelse efter stk. 1 og 2 for udgifter, som modtageren afholder til tilsvarende ydelser.

§ 7 O.

Stk. 2. Af den del af summen af de i stk. 1 nævnte indkomster, der overstiger et grundbeløb på 7.900 kr., medregnes 85 pct. til den skattepligtige indkomst. Grundbeløbet reguleres efter personskattelovens § 20.

§ 7 Æ. Ved opgørelse af den skattepligtige indkomst medregnes ikke vederlag eller godtgørelser, som med henblik på pasning af syge børn i en privat husstand udbetales af personer i husstanden til personer over 60 år. Følgende betingelser skal være opfyldte:

1) Den samlede indtægt for den pågældende ved børnepasningen overstiger ikke et grundbeløb på 1.650 kr. årligt. Beløbet reguleres efter personskattelovens § 20.

§ 8 A. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst kan fradrages gaver, som det godtgøres, at giveren har ydet til foreninger, stiftelser, institutioner m.v., hvis midler anvendes i almenvelgørende eller på anden måde almennyttigt øjemed til fordel for en større kreds af personer. Det er en forudsætning for fradrag, at gaven til den enkelte forening, stiftelse, institution m.v. i det pågældende indkomstår har andraget mindst 500 kr. Fradrag kan endvidere kun indrømmes for det beløb, hvormed de gaver, som herefter kommer i betragtning, tilsammen overstiger 500 kr. årligt, og det kan ikke udgøre mere end et grundbeløb på 7.900 kr., som reguleres efter personskattelovens § 20. Endelig er fradrag betinget af, at foreningen m.v. har indberettet indbetalingen til told- og skatteforvaltningen, i overensstemmelse med de regler, som er fastsat af skatteministeren i medfør af skattekontrollovens § 8 Æ, stk. 3.

§ 9. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for lønmodtagere fradra-

22. I § 7 O, stk. 2, ændres »7.900 kr.« til: »14.500 kr. (2010-niveau)«.

23. I § 7 Æ, stk. 1, nr. 1, ændres »1.650 kr.« til: »3.100 kr. (2010-niveau)« og »Beløbet« ændres til: »Grundbeløbet«.

24. § 8 A, stk. 1, 2. pkt., ophæves.

25. I § 8 A, stk. 1, 3. pkt., der bliver 2. pkt., ændres »7.900 kr.« til: »14.500 kr. (2010-niveau)«.

26. § 8 A, stk. 1, 3. pkt., som bliver 2. pkt., affattes således:

»Fradraget kan ikke udgøre mere end et grundbeløb på 14.500 kr. (2010-niveau), som reguleres efter personskattelovens § 20.«

27. I § 9, stk. 1, 1. pkt., ændres »3.000 kr.« til: »5.500 kr. (2010-niveau)«.

ges udgifter i forbindelse med udførelsen af det indtægtsgivende arbejde i det omfang, de samlede fradragsberettigede udgifter overstiger et grundbeløb på 3.000 kr. Grundbeløbet på 3.000 kr. reguleres efter personskattelovens § 20. Befordringsudgifter omfattet af § 9 B eller statsskattelovens § 6, litra a, kan dog ikke fradrages ved indkomstopgørelsen, jf. dog § 9 B, stk. 4.

Stk. 2. Begrænsningen af fradraget efter stk. 1 omfatter ikke udgifter, som lønmodtagere kan fradrage efter § 9 B, stk. 4, § 9 C, § 9 D, § 13 og § 16, stk. 12, i denne lov eller § 49, stk. 1, § 49 A, stk. 1, og § 49 B, stk. 1, i lov om beskatningen af pensionsordninger mv. Udgifter, der er fradragsberettiget efter stk. 1, § 9 B, stk. 4, og §§ 9 C og 9 D, i forbindelse med udførelse af indtægtsgivende arbejde i udlandet kan ikke fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for lønmodtagere, i det omfang de nævnte udgifter overstiger den udenlandske lønindkomst, der skal medregnes i den danske indkomstopgørelse.

§ 9 A.

Stk. 2. Følgende satser kan anvendes til dækning af udgifter til logi, kost og småforbrødenheder i stedet for de faktiske beløb:

- 1) Ved rejse med overnatning i Danmark eller i udlandet et grundbeløb på 320 kr. pr. døgn til kost og småforbrødenheder. Skatterådet kan fra og med 1. januar 2001 forhøje satsen efter 1. pkt. med et grundbeløb på 100 kr. pr. døgn ved overnatning i lande, hvor leveomkostningerne er væsentligt højere end i Danmark.
- 2) For turistchauffører med overnatning i udlandet 150 kr. pr. døgn.
- 3) For turistchauffører med overnatning i Danmark 75 kr. pr. døgn.
- 4) Ved rejser med overnatning i Danmark eller i udlandet et grundbeløb på 137 kr.

28. I § 9, stk. 1, 2. pkt., udgår »på 3.000 kr.«

29. I § 9 stk. 2, 1. pkt., indsættes efter »som lønmodtagere kan fradrage efter«: »§ 9 A,«.

30. I § 9 A, stk. 2, nr. 1, ændres »320 kr.« til: »455 kr. (2010-niveau)« og »100 kr.« til: »142 kr. (2010-niveau)«.

31. I § 9 A, stk. 2, nr. 4, ændres »137 kr.« til: »195 kr. (2010-niveau)«.

pr. døgn til logi, medmindre den ansatte i sit hverv medvirker til transport af varer eller personer, gør tjeneste om bord på skibe (herunder fiskerfartøjer), arbejder på luftfartøjer, i fartøjer og installationer, der anvendes i tilknytning til efterforskning og udnyttelse af naturforekomster. Der kan ikke foretages afskrivninger i den skattepligtige indkomst på driftsmidler m.v., der anvendes i forbindelse med logiet, når der modtages godtgørelse med satsen til logi.

Stk. 3. Satserne i stk. 2, nr. 1-3, udbetales pr. døgn, og derefter kan der udbetales 1/24 af satserne pr. påbegyndt time. Hvis der modtages fri kost, reduceres satsen efter stk. 2, nr. 1, med henholdsvis 15, 30 og 30 pct. for morgenmad, frokost og aftensmad. Uanset reduktionen i foregående punktum kan arbejdsgiveren dog altid til dækning af udgifter til småforbrødenheder udbetale et beløb på indtil 25 pct. af satsen i stk. 2, nr. 1, beregnet for den samlede rejse. De nævnte grundbeløb i stk. 2 reguleres årligt svarende til den procent, hvormed reguleringstallet efter personskattelovens § 20 er ændret i forhold til reguleringstallet for 1997. Procenten beregnes med én decimal. Det således regulerede beløb afrundes opad til nærmeste kronebeløb.

Stk. 4. Såfremt arbejdsgiveren afholder lønmodtagerens udgifter omfattet af stk. 1 efter regning, kan arbejdsgiveren til dækning af udgifter til småforbrødenheder udbetale et skattefrit beløb på indtil 25 pct. af satsen i stk. 2, nr. 1, beregnet for den samlede rejse.

Stk. 5. Stk. 1-4 finder kun anvendelse, når rejsen varer mindst 24 timer. Et arbejdssted, jf. stk. 1, kan ved anvendelsen af standardsatserne i stk. 2, nr. 1-3, og stk. 4 højst anses for midlertidigt i de første 12 måneder. 2. pkt. finder ikke anvendelse, når arbejdsstedet i takt med arbejdets udførelse eller færdiggørelse flyttes over en strækning på mindst 8 km.

32. § 9 A, stk. 3, 4.-6. pkt., ophæves.

33. § 9 A, stk. 5, affattes således:

»*Stk. 5.* Stk. 1-4 finder kun anvendelse, når rejsen varer mindst 24 timer. Det enkelte arbejdssted, jf. stk. 1, kan ved anvendelsen af standardsatserne i stk. 2, nr. 1-3, og stk. 4 højst anses for midlertidigt i de første 12 måneder. 2. pkt. finder ikke anvendelse, når arbejdsstedet er mobilt eller i takt med arbejdets udførel-

En ny 12-månedersperiode påbegyndes, når der foretages et arbejdsstedsskifte. Et arbejdsstedsskifte anses for foretaget,

1) når der skiftes til en ny arbejdsplads mindst 8 km ad normal transportvej fra den tidligere arbejdsplads,

2) når der skiftes til et andet arbejdsprojekt eller

3) ved arbejdsgiverskifte.

Stk. 6. Når tilbagevenden til et arbejdssted ikke var upåregnelig, er det en betingelse for arbejdsstedsskifte, at der er forløbet 20 arbejdsdage, siden den pågældende sidst har været på arbejdsstedet.

Stk. 7. Rejseudgifter, jf. stk. 1, kan fradrages ved indkomstopgørelsen enten med standardsatserne i stk. 2 og 3 eller med de faktiske udgifter. De faktiske udgifter til kost skal ikke reduceres med værdien af et sparet hjemmeforbrug. Såfremt arbejdsgiveren afholder lønmodtagerens udgifter omfattet af stk. 1 efter regning, kan lønmodtageren ved indkomstopgørelsen fradrage udgifter til småforbrødsenheder med standardsatsen i stk. 4. Udgifter efter 1. og 3. pkt. kan dog ikke fradrages, i det omfang de er godtgjort efter stk. 1-4. Der kan ikke foretages afskrivninger i den skattepligtige indkomst på driftsmidler m.v., der anvendes i forbindelse med logiet, når der foretages fradrag med satsen til logi.

Stk. 8. Selvstændigt erhvervsdrivende, der på grund af afstanden mellem bopæl og et midlertidigt arbejdssted ikke har mulighed for at overnatte på deres sædvanlige bopæl, kan vælge at foretage fradrag med de i stk. 2 og 3 fastsatte satser i stedet for de faktiske udgifter.

se eller færdiggørelse flytter sig over en strækning på mindst 8 km.«

34. § 9 A, stk. 6, affattes således:

»*Stk. 6.* En ny 12-måneders periode påbegyndes, når lønmodtageren skifter til et nyt midlertidigt arbejdssted, der ligger mindst 8 km ad normal transportvej fra det tidligere arbejdssted, eller når lønmodtageren har arbejdet i en sammenhængende periode på mindst 40 arbejdsdage på et andet arbejdssted før tilbagevenden til det tidligere midlertidige arbejdssted.«

35. I § 9 A, stk. 7, indsættes efter »stk. 1-4«: », eller overstiger et grundbeløb på 50.000 kr. (2010-niveau) i et indkomstår«.

36. I § 9 A, stk. 8, indsættes som 2. pkt.:

»Fradrag med satserne i stk. 2 og 3 kan dog ikke overstige et grundbeløb på 50.000 kr. (2010-niveau) i et indkomstår.«

Stk. 9. Reglerne i stk. 1-6 finder tilsvarende anvendelse på rejsegodtgørelser, der udbetales til medlemmer af eller medhjælpere for bestyrelser, udvalg, kommissioner, råd og lignende. Bestemelsen i stk. 7 finder tilsvarende anvendelse for lønnede medlemmer af eller medhjælpere for bestyrelser, udvalg, kommissioner, råd og lignende.

Stk. 11. Personer, der modtager ydelser efter § 7, nr. 15, eller § 31, stk. 4, er ikke omfattet af stk. 1-9. Personer, der aftjener værnepligt, samt frivilligt personel i den periode, der er fastsat som uddannelsesetid, kan ikke foretage fradrag med standardsatserne. Reglerne i stk. 1-8 finder ikke anvendelse for personer, der for et indkomstår har valgt fradrag efter § 9 G ved fangstture i det pågældende indkomstår.

§ 9 C.

Stk. 3. Udgår befordringen pr. arbejdsdag til og med 100 kilometer, beregnes fradraget med den kilometertakst, Skatterådet fastsætter. For befordring herudover beregnes fradraget med 50 pct. af den fastsatte kilometertakst, jf. dog 3. pkt. For indkomstårene 2007-2013 beregnes fradraget for befordring over 100 kilometer med den kilometertakst, Skatterådet fastsætter, jf. 1. pkt., når den skattepligtiges sædvanlige bopæl er beliggende i en af kommunerne Bornholm, Brønderslev-Dronninglund, Frederikshavn, Faa-

37. § 9 A, stk. 9, affattes således:

»*Stk. 9.* Stk. 1-6 finder tilsvarende anvendelse på rejsegodtgørelser, der udbetales til medlemmer af eller medhjælpere for bestyrelser, udvalg, kommissioner, råd og lignende, hvad enten de er ulønnede eller aflønnes med et vederlag, der er A-indkomst, jf. kildeskattelovens § 43, stk. 2, litra a. Stk. 7 finder tilsvarende anvendelse for medlemmer af eller medhjælpere for bestyrelser, udvalg, kommissioner, råd og lignende, der modtager vederlag herfor, der er A-indkomst, jf. kildeskattelovens § 43, stk. 2, litra a.«

38. I § 9 A, stk. 11, indsættes efter 1. pkt.:

»Tilsvarende gælder for personer, der kan foretage fradrag efter § 3 i lov om beskatning af søfolk, jf. § 4, stk. 2, samt for personer, der kan anvende § 5, stk. 1, i lov om beskatning af søfolk, jf. § 5, stk. 4.«

39. I § 9 A indsættes som stk. 12:

»*Stk. 12.* Grundbeløbene i stk. 2, 7 og 8 reguleres årligt efter personskattelovens § 20. De regulerede beløb i stk. 2 afrundes opad til nærmeste kronebeløb.«

40. I § 9 C, stk. 3, 1. og 3. pkt., ændres »100 kilometer« til: »120 kilometer«.

41. I § 9 C, stk. 3, ændres to steder »2007-2013« til: »2007-2018«.

42. I § 9 C, stk. 3, ændres »Brønderslev-Dronninglund« til: »Brønderslev«.

43. I § 9 C, stk. 3, ændres »2013« til: »2018«.

borg-Midtfyn, Guldborgsund, Hjørring, Langeland, Lolland, Læsø, Morsø, Norddjurs, Samsø, Svendborg, Tønder, Vesthimmerland og Ærø. Har den skattepligtige inden udgangen af indkomståret 2013 opnået ret til fradrag efter 3. pkt., kan den skattepligtige anvende reglen i 7 år fra det tidspunkt, hvor retten hertil første gang er opnået, jf. dog 6. og 7. pkt., for så vidt den skattepligtige fortsat har sin sædvanlige bopæl i en af de kommuner, der er nævnt i 3. pkt., og de almindelige betingelser for at foretage forhøjet befordringsfradrag i øvrigt er opfyldt. Skattepligtige, der inden udgangen af indkomståret 2006 efter ligningsloven § 9 C, stk. 3, 3. pkt., jf. lovbekendtgørelse nr. 887 af 20. september 2005, har opnået ret til forhøjet fradrag for befordring over 100 kilometer, bevarer retten til fradraget i 5 år fra det tidspunkt, hvor retten hertil første gang er opnået, såfremt den skattepligtige fortsat har sin sædvanlige bopæl i en af de indtil den 31. december 2006 eksisterende kommuner Arden, Fjends, Holsted, Lundtoft, Nørager, Sallingsund, Sejlflod, Spøttrup, Tinglev eller Aalestrup og de almindelige betingelser for at foretage befordringsfradrag i øvrigt er opfyldt. For skattepligtige, som er omfattet af 5. pkt., og som i løbet af perioden 2007-2013 opnår ret til fradrag efter 3. pkt., regnes de 7 år fra den 1. januar 2007, jf. dog 7. pkt. Opfyldte den skattepligtige den 1. januar 2007 hverken betingelserne for at foretage forhøjet befordringsfradrag efter 3. eller 5. pkt., regnes de 7 år efter 4. pkt. fra det tidspunkt efter den 1. januar 2007, hvor den skattepligtige første gang opnår ret til at foretage forhøjet befordringsfradrag efter 3. eller 5. pkt.

Stk. 4. Skattepligtige med en indkomst, der ikke overstiger 136.100 kr., kan fra og med indkomståret 2002 yderligere fratrække 25 pct. af befordringsfradraget som opgjort efter stk. 1-3 og 9, dog

44. § 9 C, stk. 4, affattes således:

»*Stk. 4.* For indkomstårene 2010 og 2011 kan yderligere fratrækkes en tillægsprocent på 25 pct. af befordringsfradraget som opgjort efter stk. 1-3 og 9,

højst 6.000 kr. Skattepligtige med en indkomst, der overstiger 136.100 kr., kan fra og med indkomståret 2002 yderligere fratrække 25 pct. af befodringsfradraget som opgjort efter stk. 1-3 og 9, dog højst 6.000 kr. Procentsatsen og maksimumsbeløbet på 6.000 kr. efter 2. pkt. reduceres med henholdsvis 0,5 procentpoint og 2,0 pct. pr. 1.000 kr., som indkomsten overstiger 136.100 kr. Indkomsten efter 1.-3. pkt. opgøres efter lov om arbejdsmarkedsbidrag § 8, stk. 1, litra a, b, d og e, og § 10, samt ydelser, der udbetales af en arbejdsløshedskasse efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., dagpenge-godtgørelser for 1. og 2. ledighedsdag, der udbetales af arbejdsgivere i henhold til § 84 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., sygedagpenge efter lov om sygedagpenge og barseldagpenge efter barselloven bortset fra dagpenge, der erstatter B-indkomst eller ydes som frivillig sikring efter § 45 i lov om sygedagpenge. Indkomstbeløbet på 136.100 kr. reguleres efter personskattelovens § 20.

dog højst et maksimumbeløb på 6.000 kr. For indkomståret 2012 udgør tillægsprocenten 29 og maksimumbeløbet 7.000 kr. For indkomståret 2013 udgør tillægsprocenten 33 og maksimumbeløbet 7.900 kr. For indkomståret 2014 udgør tillægsprocenten 37 og maksimumbeløbet 8.900 kr. For indkomståret 2015 udgør tillægsprocenten 42 og maksimumbeløbet 10.100 kr. For indkomståret 2016 udgør tillægsprocenten 47 og maksimumbeløbet 11.300 kr. For indkomståret 2017 udgør tillægsprocenten 52 og maksimumbeløbet 12.500 kr. For indkomståret 2018 udgør tillægsprocenten 58 og maksimumbeløbet 13.900 kr. Fra indkomståret 2019 og frem udgør tillægsprocenten 64 og maksimumbeløbet 15.400 kr. For skattepligtige med en indkomst, der overstiger et grundbeløb på 248.700 kr. (2010-niveau), aftrappes tillægsprocenten i 2010 og 2011 med en aftrappingsprocent på 0,5 procentenheder pr. 1.000 kr., som indkomsten overstiger grundbeløbet. For indkomståret 2012 udgør aftrappingsprocenten 0,58. For indkomståret 2013 udgør aftrappingsprocenten 0,66. For indkomståret 2014 udgør aftrappingsprocenten 0,74. For indkomståret 2015 udgør aftrappingsprocenten 0,84. For indkomståret 2016 udgør aftrappingsprocenten 0,94. For indkomståret 2017 udgør aftrappingsprocenten 1,04. For indkomståret 2018 udgør aftrappingsprocenten 1,16. For indkomståret 2019 og frem udgør aftrappingsprocenten 1,28. Maksimumbeløbet reduceres fra 2010 og frem med 2,0 pct. pr. 1.000 kr., som indkomsten overstiger grundbeløbet. Indkomsten efter 10. pkt. omfatter indtægter m.v. efter lov om arbejdsmarkedsbidrag § 2, stk. 1, nr. 1 og 2, ydelser, der udbetales af en arbejdsløshedskasse efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., dagpenge-godtgørelser for 1. og 2. ledighedsdag, der udbetales af arbejdsgivere i henhold til § 84 i lov om arbejdsløshedsforsikring

m.v., sygedagpenge efter lov om sygedagpenge og barselsdagpenge efter barselsloven bortset fra dagpenge, der erstatter B-indkomst eller ydes som frivillig sikring efter § 45 i lov om sygedagpenge. Grundbeløbet reguleres efter personskattelovens § 20.«

Stk. 6. Modtages hel eller delvis skattefri befordringsgodtgørelse efter § 9, stk. 5, kan der ikke foretages fradrag for den befordring, der har dannet grundlag for godtgørelsen.

§ 9 F. Personer, der er skattepligtige efter kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 1, og som opfylder en af betingelserne i stk. 2, kan fradrage et grundbeløb på 23.200 kr. ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Omfatter indkomstansættelsen en kortere periode end 1 år, er fradraget 1/12 af 23.200 kr. for hver måned, ved hvis begyndelse skattepligt foreligger. Fradraget gives kun i indkomst efter kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 1, og kan ikke overstige sådan indkomst.

Stk. 2. Fradraget efter stk. 1 gives til:

1) En person, der er gift og har samme bopæl som ægtefællen ved udgangen af indkomståret. Det er en betingelse, at ægtefællen ikke for dette indkomstår har opnået skattenedsættelse gennem personfradrag efter personskattelovens § 10.

2) En person, der har været gift med en person, der er afgået ved døden i indkomståret. Det er en betingelse, at ægtefællerne havde samme bopæl ved dødsfaldet. Fradrag efter stk. 1 gives med 1/12 af 22.900 kr. for hver måned til og med den måned, hvori ægtefællen er afgået ved døden, jf. dog stk. 1, 2. pkt.

Stk. 4. Grundbeløbene i stk. 1 og stk. 2, nr. 2, reguleres efter personskattelovens § 20.

45. I § 9 C, stk. 6, udgår »efter § 9, stk. 5«.

46. I § 9 F, stk. 1, 1. pkt., ændres »23.200 kr.« til: »44.300 kr. (2010-niveau)«.

47. I § 9 F, stk. 1, 2. pkt., ændres »23.200 kr.« til: »grundbeløbet«.

48. I § 9 F, stk. 2, nr. 2, ændres »22.900 kr.« til: »grundbeløbet«.

49. § 9 F, stk. 4, affattes således:

»*Stk. 4.* Grundbeløbet i stk. 1 reguleres efter personskattelovens § 20.«

§ 9 H. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst kan dagplejere, der udfører privat dagpasning omfattet af kapitel 13 i lov om social service eller kommunalt formidlet dagpleje omfattet af kapitel 7 i lov om social service, i stedet for at fradrage faktiske udgifter forbundet med dagplejen foretage et standardfradrag, jf. stk. 2 og 3. Standardfradraget kan foretages uanset den beløbsmæssige begrænsning i § 9, stk. 1.

Stk. 3. For indkomståret 1998 og til og med indkomståret 2001 udgør procenten 40. For indkomståret 2002 udgør procenten 42. For indkomståret 2003 udgør procenten 44. For indkomståret 2004 og følgende indkomstår udgør procenten 46.

§ 11. Bidrag til underhold af børn uden for ægteskab kan fradrages i bidragyderens skattepligtige indkomst efter reglerne i stk. 2. Bidragene medregnes til barnets skattepligtige indkomst for den del af bidragene, der overstiger det af socialministeren fastsatte normalbidrag. Særlige bidrag til barnets dåb og bidrag i anledningen af, at barnet når konfirmationsalderen, medregnes dog ikke til barnets skattepligtige indkomst, i det omfang bidragene ikke overstiger for dåb 1 gang det månedlige normalbidrags grundbeløb og for bidrag i anledning af konfirmationsalderen, 3 gange det månedlige normalbidragsgrundbeløb.

§ 16.

50. I § 9 H, stk. 1, ændres »dagplejere, der udfører privat dagpasning omfattet af kapitel 13 i lov om social service eller kommunalt formidlet dagpleje omfattet af kapitel 7 i lov om social service« til: »dagplejere, der udfører kommunal eller privat dagpleje efter § 21, stk. 2 eller 3, i lov om dag-, fritids- og klubtilbud m.v. til børn og unge, eller privat pasning i eget hjem efter kapitel 14, i lov om dag-, fritids og klubtilbud m.v. til børn og unge«.

51. § 9 H, stk. 3, affattes således:

»*Stk. 3.* For indkomstårene 2010 og 2011 udgør procenten 46. For indkomståret 2012 udgør procenten 47. For indkomståret 2013 udgør procenten 48. For indkomståret 2014 udgør procenten 50. For indkomståret 2015 udgør procenten 52. For indkomståret 2016 udgør procenten 54. For indkomståret 2017 udgør procenten 56. For indkomståret 2018 udgør procenten 58. For indkomståret 2019 og frem udgør procenten 60.«

52. I § 11, stk. 1, ændres »det af socialministeren fastsatte normalbidrag« til: »normalbidraget, jf. § 14 i lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag«.

Stk. 3. Den skattepligtige værdi af de i stk. 1 omhandlede goder skal ved skatteansættelsen, medmindre andet følger af stk. 4-13, fastsættes til den værdi, som det måtte antages at koste den skattepligtige at erhverve godet i almindelig fri handel. Rabat på indkøb af varer og tjenesteydelser, som arbejdsgiveren m.v. udbyder til salg som led i sin virksomhed, skal dog alene beskattes i det omfang, rabatten overstiger avancen hos den pågældende arbejdsgiver m.v. Goder, som arbejdsgiveren i overvejende grad har ydet af hensyn til den ansattes arbejde, beskattes kun, hvis den samlede værdi af disse goder fra en eller flere arbejdsgivere m.v. overstiger et grundbeløb på 3.000 kr., der reguleres efter personskattelovens § 20. Hvis godernes samlede værdi i indkomståret overstiger grundbeløbet, beskattes hele den samlede værdi. Værdien af følgende goder beskattes uden hensyn til grundbeløbet, og værdien af disse goder medregnes ikke ved beregningen af, om grundbeløbet er overskredet:

- 1) Fri bil, fri sommerbolig og fri lystbåd, jf. stk. 4-6.
- 2) Fri kost og logi, når værdiansættelsen kan foretages efter de af Skatterådet fastsatte normalværdier.
- 3) Fri telefon, herunder arbejdsgiverbetalt datakommunikation, jf. dog stk. 13. Ved fri telefon forstås, at en telefon enten er oprettet i arbejdsgiverens navn, eller at arbejdsgiveren fuldstændigt eller op til et bestemt beløb betaler eller refunderer den skattepligtiges telefonudgifter.
- 4) Fri helårsbolig, personalelån, samt tv- og radiolicens.

Stk. 4. Den skattepligtige værdi af en bil, der er stillet til rådighed for den skattepligtiges private benyttelse af en arbejdsgiver som nævnt i stk. 1, sættes til en årlig værdi på 25 pct. af den del af bilens værdi, der ikke overstiger 300.000 kr., og 20 pct. af resten. Bilens skatte-

53. I § 16, stk. 3, ændres »3.000 kr.,« til: »5.500 kr. (2010-niveau),«.

54. § 16, stk. 3, nr. 3, affattes således: »Multimedier, jf. stk. 12.«

55. I § 16, stk. 4, indsættes efter 2. pkt.: »Til den skattepligtige værdi medregnes et miljøtillæg. Miljøtillægget udgør den årlige afgift eksklusiv udligningsafgift og privatbenyttelsestillæg, der skal betales for bilen efter brændstofforbrugsafgiftsloven eller efter vægtafgiftsloven.«

pligtige værdi beregnes dog mindst af 160.000 kr. For biler, der er anskaffet af arbejdsgiveren højst tre år efter første indregistrering, opgøres bilens værdi i det indkomstår, hvori første indregistrering er foretaget, og i de to følgende indkomstår til den oprindelige nyvognspris og herefter til 75 pct. af nyvognsprisen. For biler, der er anskaffet mere end tre år efter første indregistrering, og for tidligere hyrevogne, der anskaffes uden berigtigelse af registreringsafgift, opgøres bilens værdi til arbejdsgiverens købspris inklusive eventuelle istandsættelsesudgifter. Ved værdiansættelsen af biler, der ikke indregistreres her i landet, og ved værdiansættelsen af biler, der er omfattet af registreringsafgiftslovens § 1, stk. 4, skal den værdi anvendes, som efter 3. og 4. pkt. ville blive lagt til grund ved værdiansættelsen af en tilsvarende bil, der er anskaffet her i landet og indregistreret her. Er bilen kun til rådighed en del af året, nedsættes den skattepligtige værdi svarende til det antal hele måneder, hvori bilen ikke har været til rådighed. Hvis en bil, der af arbejdsgiveren m.v. er stillet til rådighed for den skattepligtige udelukkende for erhvervsmæssig kørsel, benyttes privat, beskattes værdien af den private benyttelse i det pågældende år efter reglerne i 1.-5. pkt., medmindre der er betalt dagsafgift for privat benyttelse af bilen, jf. § 4 i lov om vægtafgift af motorkøretøjer m.v. Er dagsafgiften som nævnt i 7. pkt. betalt af arbejdsgiveren, skal den skattepligtige beskattes af værdien heraf, jf. stk. 3. Kørsel mellem hjem og virksomheden højst 1 dag om ugen eller i indtil 60 arbejdsdage inden for de forudgående 12 måneder anses ved anvendelsen af reglerne i 7. pkt. ikke for privat kørsel for skattepligtige, der som led i kundeopsøgende arbejde fra hjemmet i øvrigt udelukkende kører erhvervsmæssigt. Den skattepligtige værdi efter 1.-7. pkt. nedsættes med den

56. I § 16, stk. 4, ændres »1.-5. pkt.« til: »1.-7. pkt.«

57. I § 16, stk. 4, ændres »7. pkt.« til: »9. pkt.«

58. I § 16, stk. 4, ændres »1.-7. pkt.« til: »1.-9. pkt.«

59. I § 16, stk. 4, ændres to steder »1.-9. pkt.« til: »1.-11. pkt.«

skattepligtiges betaling i indkomståret til arbejdsgiveren m.v. for råderetten, men nedsættes ikke med eventuelle beløb, der beskattes efter reglen i § 9 C, stk. 7.

For biler omfattet af § 4, stk. 1, II, A, i lov om vægtafgift af køretøjer m.v. finder 1.-9. pkt. kun anvendelse, såfremt der skal betales tillægsafgift for privat anvendelse efter § 2 i lov om vægtafgift af køretøjer m.v. For biler, der er indregistreret første gang den 2. juni 1998 eller tidligere finder 1.-9. pkt. ikke anvendelse på biler, hvor merværdiafgift vedrørende anskaffelsen er fradraget ifølge merværdiafgiftsloven § 37, stk. 1, § 38, stk. 1, eller § 41, fordi bilen udelukkende anvendes erhvervsmæssigt.

Stk. 12. Værdien af helt eller delvis vederlagsfri privat benyttelse af en computer med tilbehør, der er stillet til rådighed til brug ved arbejdet, beskattes ikke. Engangsudgiften til etablering af en højhastigheds- eller bredbåndsadgang hos arbejdstageren kan i denne forbindelse anses som tilbehør. I det omfang arbejdstageren betaler arbejdsgiveren for at få stillet computer med tilbehør til rådighed, kan arbejdstageren fradrage udgifterne, dog højst 3.500 kr. årligt, i sin skattepligtige indkomst. Adgangen til fradrag efter 3. pkt. er betinget af, at arbejdsgiveren afholder minimum 25 pct. af udgifterne ved at stille computeren med tilbehør til rådighed. Ved beregningen af, hvorvidt arbejdsgiveren opfylder forpligtelsen til at afholde minimum 25 pct. af udgifterne, kan medregnes arbejdsgiverens direkte omkostninger til erhvervelse eller leje af hard- og software, arbejdsgiverens engangsudgift til etablering af en højhastigheds- eller bredbåndsadgang hos arbejdstageren samt arbejdsgiverens udgifter til deltagelse i pc-kurser m.v. for den enkelte arbejdstager, som får computer med tilbehør stillet til rådighed. Skattefriheden efter 1. pkt. og adgang til fra-

60. § 16, stk. 12, affattes således:

»*Stk. 12.* Den skattepligtige værdi af et eller flere multimedier, der er stillet til rådighed af en eller flere arbejdsgivere m.v. som nævnt i stk. 1, for den skattepligtiges private benyttelse, udgør et grundbeløb på 3.000 kr. (2010-niveau). Ved multimedier forstås computer med sædvanligt tilbehør, telefon, herunder oprettelses-, abonnements- og forbrugsudgifter samt selve telefonapparatet, og adgang til datakommunikation via en internetforbindelse, herunder engangsudgiften til etablering af internetforbindelsen. Den skattepligtige værdi nedsættes ikke med den skattepligtiges eventuelle betaling i indkomståret for råderetten eller brugen. Har samtlige goder, der er stillet til rådighed for den skattepligtiges private benyttelse, kun været stillet til rådighed en del af året, nedsættes den skattepligtige værdi svarende til det antal hele måneder, hvori ingen af goderne har været til rådighed. Grundbeløbet i 1. pkt. reguleres efter personskattelovens § 20.«

drag efter 3. pkt. gælder dog ikke, hvis arbejdstageren ved reduktion i sin bruttoløn har kompenseret arbejdsgiveren m.v. for at få stillet udstyret til rådighed. Har arbejdstageren kompenseret arbejdsgiveren som nævnt i 6. pkt., medregnes et beløb svarende til 50 pct. af udstyrets nypris ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst i det eller de indkomstår, hvor udstyret er til rådighed. Har udstyret kun været til rådighed en del af året, nedsættes den skattepligtige værdi svarende til det antal hele måneder, hvori udstyret ikke har været til rådighed.

Stk. 13. Værdien af helt eller delvis vederlagsfri privat arbejdsgiverbetalt datakommunikation via en dataforbindelse tilsluttet en arbejdstagers computer beskattes ikke, når arbejdstageren fra sin computer har adgang til arbejdsstedets netværk.

§ 17 B. Beløb, der udbetales efter lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme § 29 A medregnes ikke ved opgørelsen af modtagerens skattepligtige indkomst og giver ikke anledning til ændring af modtagerens indkomstansættelser for tidligere indkomstår.

§ 27 B. Den skattepligtige del af tilskudsbevillinger til forskning, som administreres af Forskningsstyrelsen, og som er tildelt i indkomstårene 1998, 1999, 2000 og 2001, skal mod behørig dokumentation medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst i det eller de indkomstår, hvor udbetalingen har fundet sted, hvis den skattepligtige anmoder om det. Anmodningen skal være indgivet til told- og skatteforvaltningen senest den 1. maj 2005. Anmodningen sidestilles med en tilbagekaldelse af en eventuel klage til

61. § 16, stk. 13, affattes således:

»*Stk. 13.* Stk. 1, 1. pkt., og stk. 12 finder tilsvarende anvendelse for selvstændigt erhvervsdrivende for så vidt angår multimedier, som indgår i den erhvervsmæssige virksomhed, og er stillet til rådighed for privat benyttelse. I dette tilfælde kan udgifter vedrørende de pågældende multimedier fradrages efter reglen om driftsomkostninger i statsskattelovens § 6, litra a.«

62. I § 17 B ændres »beskatning til kommunerne af faste ejendomme« til: »kommunal ejendomsskat«.

63. § 27 B ophæves.

skatteankenævnet eller Landsskatteretten over spørgsmål vedrørende periodiseringen af tilskudsbevillinger som nævnt i 1. pkt. Told- og skatteforvaltningen skal orientere skatteankenævnet eller Landsskatteretten om den skattepligtiges anmodning. Den skattepligtige kan tilbagekalde sin anmodning om ændret periodisering senest en måned fra modtagelsen af de som følge af anmodningen ændrede årsopgørelser.

Stk. 2. Der ydes en godtgørelse på 100 pct. af de udgifter, som den skattepligtige ifølge regning skal betale eller har betalt til sagkyndig bistand m.v. som nævnt i skatteforvaltningslovens § 54 i sager som nævnt i skatteforvaltningslovens § 55 vedrørende periodiseringen af tilskudsbevillinger som nævnt i stk. 1. Dette gælder, selv om den skattepligtige ikke har fået fuldt medhold eller medhold i overvejende grad. Godtgørelse efter 1. pkt. reduceres med godtgørelse, som den skattepligtige har modtaget i medfør af skatteforvaltningslovens kapitel 19. Godtgørelse efter 1. pkt. skal ikke medregnes til den skattepligtige indkomst. Udgifter, hvortil der ydes godtgørelse efter 1. pkt., kan ikke fratrækkes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Anmodning om godtgørelse efter 1. pkt. skal opfylde de krav, som følger af regler fastsat i medfør af skatteforvaltningslovens § 58. Anmodningen skal indgives til told- og skatteforvaltningen samtidig med anmodningen som nævnt i stk. 1.

Stk. 3. Modtagere af tilskudsbevillinger som nævnt i stk. 1 kan ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for det eller de indkomstår, hvor udbetalingen af tilskudsbevillingen har fundet sted, foretage fradrag for udgifter til logi, kost og småforbrødenheder efter de regler og under de betingelser, som for de pågældende indkomstår gjaldt for lønmodtagere. Der kan dog ikke foretages fradrag,

i det omfang udgifterne er dækket af et indkomstskattefrit legat efter reglerne i § 7 K, ligesom der ikke kan foretages fradrag, i det omfang udgifterne er dækket skattefrit som udlæg efter regning. Anmodning om genoptagelse af skatteansættelsen med henblik på fradrag efter 1. pkt. skal indgives til told- og skatteforvaltningen samtidig med anmodningen som nævnt i stk. 1.

§ 1

Stk. 3. Aktiver, der benyttes både til erhvervsmæssige og private formål, indgår ikke i den selvstændige erhvervsvirksomhed. Dog indgår i virksomheden den erhvervsmæssige del af en ejendom, hvor der foretages en fordeling af ejendomsværdien på den del, der tjener til bolig for den skattepligtige, og på den øvrige ejendom. Ejendomme som nævnt i ejendomsværdiskattelovens § 4, nr. 6-8, indgår i virksomheden med den del af ejendommen, der ikke tjener til bolig for ejere. Anskaffelsessummen for ombygning, forbedringer m.v. af den erhvervsmæssige del af sådanne ejendomme indgår ligeledes i virksomheden. Biler, der benyttes både erhvervsmæssigt og privat, kan indgå i virksomheden. Ved fastsættelse af værdien af privat benyttelse af aktiver, der indgår i virksomheden, finder ligningslovens § 16 tilsvarende anvendelse. For biler, der indgår i virksomheden og benyttes både erhvervsmæssigt og privat, finder ligningslovens § 9 C, stk. 7, tilsvarende anvendelse.

§ 2

I lov om indkomstbeskatning af selvstændige erhvervsdrivende (virksomhedsskatteloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1075 af 10. september 2007, som ændret ved lov nr. 1235 af 24. oktober 2007 og lov nr. 530 af 17. juni 2008, foretages følgende ændring:

1. I § 1, stk. 3, 5. pkt., indsættes efter »Biler«: »og multimedier«.

§ 3

I lov om arbejdsmarkedsbidrag, jf. lov-bekendtgørelse nr. 961, som ændret ved lov nr. 1336 af 19. december 2008, foretages følgende ændringer:

§ 8.

b) den skattepligtige værdi af privat anvendelse af bil eller telefon, der helt eller delvis vederlagsfrit stilles til rådighed som led i et ansættelsesforhold eller som led i en aftale om ydelse af personligt arbejde i øvrigt, den skattepligtige værdi af fri sommerbolig omfattet af ligningslovens § 16, stk. 5, 2.-4. og 8. pkt., den skattepligtige værdi af fri lystbåd omfattet af ligningslovens § 16, stk. 6, 2.-4. og 9. pkt., den skattepligtige værdi af fri helårsbolig omfattet af ligningslovens § 16, stk. 9, bortset fra de i § 16, stk. 9, sidste pkt., nævnte tilfælde, samt den skattepligtige værdi af aktier, tegningsretter til aktier eller køberetter til aktier omfattet af ligningslovens § 16 eller § 28, stk. 1 eller 2, jf. statsskattelovens § 4,

§ 11.

Stk. 9. For fri telefon, sommerbolig, lystbåd, helårsbolig, vederlag i form af aktier, tegningsretter til aktier eller køberetter til aktier, jf. § 8, stk. 1, litra b og g, og bil, jf. § 8, stk. 1, litra g, opgør told- og skatteforvaltningen på grundlag af de oplysninger, der er lagt til grund ved skatteansættelsen, bidragsgrundlaget og beregner bidragets størrelse. Fri telefon, sommerboliger, lystbåde, helårsboliger, biler, aktier, tegningsretter til aktier eller køberetter til aktier indgår i bidragsgrundlaget med de værdier, der indgår i grundlaget for indkomstbeskatningen.

1. I § 8, stk. 1, litra b, ændres »telefon« til: »multimedier«.

2. I § 11, stk. 9, ændres »telefon, sommerbolig« til: »sommerbolig, multimedier« og »Fri telefon, sommerboliger« til: »Frie sommerboliger, multimedier«.

§ 4

(Lov nr. 1337 af 19. december 2008 er ikke trådt i kraft)

I lov nr. 1337 af 19. december 2008 om ændring af ligningsloven, lov om vægtafgift af motorkøretøjer m.v. og registreringsafgiftsloven foretages følgende ændringer:

1. I § 1, nr. 7, ændres »7. pkt.« til: »9. pkt.«

§ 5

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. § 1, nr. 16 og 20, træder i kraft den 1. juli 2009.

Stk. 3. § 1, nr. 24 og 26, træder i kraft den 1. januar 2012.

Stk. 4. § 1, nr. 6, 8, 21-23, 25, 27-39, 41-43, 45-51, 53-54, 56-59, § 3 og § 4 har virkning fra og med indkomståret 2010.

Stk. 5. § 1, nr. 9-11, har virkning for udlodning af obligationer, der sker den 1. januar 2010 eller senere. Er der før den 22. april 2009 indgået aftale mellem den ansatte og virksomheden om udlodning af obligationer, finder ligningslovens § 7 A, stk. 1, nr. 3, og stk. 2, i den indtil ikrafttrædelsen af denne lov gældende affattelse fortsat anvendelse, såfremt aftalen ikke har en længere varighed end 12 måneder.

Stk. 6. § 1, nr. 12-15, har virkning for retserhvervelse af købe- og tegningsretter, der sker den 1. januar 2010 eller senere.

Stk. 7. § 1, nr. 40, har virkning fra og med indkomståret 2012.

Stk. 8. § 1, nr. 44, har virkning fra og med indkomståret 2010. For indkomståret 2010 opgøres indkomsten efter ligningslovens § 9 C, stk. 4, 10. pkt., for så vidt angår indtægter m.v. efter § 8, stk. 1, litra a, b, d og e, og § 10 i lov om arbejdsmarkedsbidrag, jf. lovekendtgørelse nr. 961 af 25. september 2008, som

ændret ved lov nr. 1336 af 19. december 2008.

Stk. 9. § 1, nr. 55, har virkning for biler, der er til rådighed for arbejdstageren fra og med indkomståret 2010.

Stk. 10. § 1, nr. 60 og 61, har virkning for multimedier, der er til rådighed for en arbejdstager eller en selvstændigt erhvervsdrivende fra og med indkomståret 2010. For computere med tilbehør, hvor der inden den 22. april 2009 er indgået aftale, hvorefter arbejdstageren skal betale arbejdsgiveren for at stille de pågældende goder til rådighed, og arbejdsgiveren skal afholde minimum 25 pct. af udgifterne ved at stille computeren med tilbehør til rådighed, jf. ligningslovens § 16, stk. 12, 3.-5. pkt., har lovforslagets § 1, nr. 60, først virkning fra og med indkomståret 2013. I de tilfælde, der er omfattet af 1. pkt., hvor arbejdstageren har betalt arbejdsgiveren for at få stillet computer med tilbehør til rådighed, kan arbejdstageren fradrage udgifterne dog højst 3.500 kr. årligt, i sin skattepligtige indkomst. Adgangen til fradrag er betinget af, at arbejdsgiveren afholder minimum 25 pct. af udgifterne ved at stille computeren med tilbehør til rådighed. Ved beregningen af, hvorvidt arbejdsgiveren opfylder forpligtelsen til at afholde minimum 25 pct. af udgifterne, kan medregnes arbejdsgiverens direkte omkostninger til erhvervelse eller leje af hard- eller software, arbejdsgiverens engangsudgift til etablering af en højhastigheds- eller bredbåndsadgang hos arbejdstageren samt arbejdsgiverens udgifter til deltagelse i pc-kurser m.v. for den enkelte arbejdstager, som får computer med tilbehør til rådighed.

Stk. 11. § 2 har virkning for multimedier, der er til rådighed for en selvstændigt erhvervsdrivende fra og med indkomståret 2010.